

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115217664
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:1115217664.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobkyňa JUDr. P. U., nar. X.X.XXXX, bytom ul. Q. č. XX/XX, F., žalovaný Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, Bratislava a Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 6, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného, a to Mesta Prievidza, Námestie slobody č. 14, Prievidza, IČO: 00 318 442, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni právo na náhradu trov konania, v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa v žalobe zo dňa 26.6.2015 pôvodne podanej na Okresný súd Bratislava I. za žalovaných označila : 1/ Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 6, Bratislava, 2/ Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, Bratislava.

2. Žalobu odôvodnila tým, že od roku 1975 je dlhoročnou občiankou Mesta Prievidza (a sudkyňou Okresného súdu Trenčín), na ktorého území vlastní dve nehnuteľnosti: rodinný dom, súp. č. XXX/X, k. ú. Q. D. na Q. ulici (F. V.) so záhradou a byt č. XX na Q. ulici č. XX v F., so spoluvlastníckym podielom na pozemku. Na ulici Q. č. 8, F. V. má hlásený trvalý pobyt a na ul. Q. č. XX/XX prechodný pobyt. Fyzicky sa najviac zdržuje na adrese ul. Q. č. XX/XX, Prievidza a cez týždeň v Trenčíne, kde pracuje. V mesiaci jún 2012 si našla v poštovej schránke na Šumperskej ulici v Prievidzi, dokumenty od spoločnosti UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, o zmenách v parkovaní v Meste Prievidza. Ich obsahom bolo, že sa spoplatní celé širšie centrum Mesta Prievidza a to s účinnosťou od 1.7.2012, vrátane Šumperskej ulice a za parkovanie sa bude vyberať poplatok podľa cenníka (0,70 eur na hodinu v pracovných dňoch a pod.). Osoby, ktoré mali na označených uliciach trvalý pobyt a boli zároveň držiteľmi osobného motorového vozidla, mohli za tzv. zvýhodnený poplatok 150,- eur ročne požiadať o vydanie rezidentskej karty. Od 1.7.2012 bola i na Šumperskej ulici osadená značka IP 27a - Parkovacia zóna s tým, že na uvedenej miestnej komunikácii boli bielou farbou vyznačené parkovacie miesta s oznámením, že sa tam platia konkrétne poplatky. Nebolo však vydané žiadne všeobecne záväzné nariadenie Mesta Prievidza, ktoré by takýto postup upravovalo. Parkovanie v tzv. Centrálnej mestskej zóne (CMPZ) a dopravné značky boli osadené iba na základe projektu Regulácie statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne. Požiadala o vydanie rezidentskej karty vyplnením on-line formulára na stránke spoločnosti UNIPA, spol. s r.o., ktorá jej ju ale odmietla vydať s odôvodnením, že na Šumperskej ulici nemá trvalý pobyt. V tom čase, upravovala parkovanie v mestách a obciach len nasledujúca právna úprava: čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., § 6 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb., § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961

Zb.. Parkovanie v mestách, teda obec vykonávala v rámci preneseného výkonu štátnej správy, takže mohla postupovať len spôsobom, aký jej ustanoví zákon, teda upraviť parkovanie v meste výlučne postupom podľa § 6a zák. č. 135/1961 Zb., a to vydaním všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“) obce, kde bude parkovanie regulované v zmysle platnej právnej úpravy a jedine obec (nikto iný) mohla osadiť značky IP 27a, ktoré by označovali v súlade s vydaným VZN o parkovaní legálne vytvorenú parkovaciu zónu. Iným spôsobom nebola obec oprávnená parkovanie upraviť a bez existencie VZN vydaného podľa § 6a zák. č. 135/1961 Zb. nebola, ani nikto iný podľa zákona oprávnený osadiť žiadne dopravné značenie, ďalej akýmkoľvek spôsobom regulovať parkovanie v meste a vyberať za parkovanie akokoľvek nazvané poplatky, pretože to zákon neumožňoval. Obec v rámci preneseného výkonu štátnej správy nemohla robiť to, čo jej zákon nezakazuje, ale len to, čo jej zákon umožňuje. Mesto Prievidza porušilo a obišlo zákon tak, že žiadne VZN o parkovaní nevydalo, iba na zasadnutí dňa 13.12.2011 uznesením č. 369/2011, administratívnym rozhodnutím Mestského zastupiteľstva zmenilo charakter mestského majetku, pôvodne označovaného ako miestna komunikácia na spevnenú plochu, spevnené plochy (pôvodné miestne komunikácie a cesty), nachádzajúce sa na pozemkoch v k. ú. Prievidza, podľa mapy centrálnej mestskej zóny Mesta Prievidza v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/ zák. č. 138/1991 Zb., z dôvodu osobitného zreteľa. Mesto Prievidza schválilo spôsob nájmu nehnuteľností v rámci projektu Regulácie statickej dopravy v centrálnej mestskej parkovacej zóne Mesta Prievidza a uznesením č. 370/2011 sa tieto nehnuteľnosti stali predmetom nájmu pre uvedenú spoločnosť, ktorá ale nemala a ani nemá takýto druh činnosti zapísaný v obchodnom registri. Mesto Prievidza porušilo katastrálny zákon, lebo do katastra nehnuteľností nezaslalo uznesenie Mestského zastupiteľstva č. 369/2011 o zmene názvu a využitia časti mestského majetku, z ktorého sa na základe tohto uznesenia stali spevnené plochy. Spoločnosť UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, si následne na prenajatých pozemkoch dala bez zákonného oprávnenia osadiť dopravné značky IP 27a, ktoré označovali parkovaciu zónu a začala vyberať poplatky od občanov za parkovanie podľa vlastného cenníka. Žiadne VZN Mesta Prievidza, ktoré by upravovalo v súlade s § 6a zák. č. 135/1961 Zb. parkovanie, nebolo vôbec vydané. Do veci sa vložila Mestská polícia Prievidza a všetkých, ktorí odmietli uvedený nezákonný postup akceptovať, sankcionovala za porušovanie parkovacej zóny, ktorá pritom neexistovala, nasadením blokovacieho zariadenia („papuče“) a pokutami za neexistujúce dopravné priestupky. Zákon takýto postup mestskej ani štátnej polícii neumožňoval, o čom svedčí § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. b/, § 60 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z., § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb.. V rámci úpravy parkovania formou preneseného výkonu štátnej správy môže o umiestnenie dopravného značenia žiadať a toto osádzať iba obec (a nikto iný) a obec nemôže svoju kompetenciu, ktorú jej štát zveril formou zákona svojvoľne preniesť na súkromnú spoločnosť (hoci ju založilo mesto), ani tejto umožniť, aby vyberala poplatky za parkovanie, keď poplatky mali byť podľa platnej úpravy, príjmom obce. Na spevnenej ploche sú umiestnené dopravné značky IP 27a, čo zákon zakazuje. Dopravné značky môžu byť umiestnené len v cestnej premávke a spevnená plocha nie je a nikdy nebola cestnou prevádzkou, parkovanie na spevnenej ploche nie je, a ani nikdy nebolo dopravným priestupkom. Dopravného priestupku sa účastník cestnej premávky dopustí len vtedy, ak poruší všeobecne záväzný platný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, teda v prípade parkovania v parkovacej zóne je takýmto predpisom VZN Mesta Prievidza o parkovaní a nie projekt Regulácie statickej dopravy, a ani Nájomná zmluva č. 02/2012. Len účastník cestnej premávky je povinný poslúchať pokyny dopravných značiek. Vec ešte v roku 2012 bez zbytočného odkladu oznámila Okresnej prokuratúre Prievidza, ktorá sa ňou spočiatku úplne odmietla zaoberať, pretože podľa nej bolo všetko v úplnom poriadku. Preto podala podnet na Krajskú prokuratúru Trenčín, na základe pokynu ktorej podal Okresný prokurátor v Prievidzi proti konaniu Mesta Prievidza protest prokurátora. Dňa 28.3.2013 prokurátor upozornil Mesto Prievidza na protizákonný postup pri regulácii parkovania, avšak bezvýsledne. Mesto Prievidza žiadne VZN o parkovaní nevydalo a pokračovalo v nezákonnej činnosti. Následne prokurátor podal na Krajský súd Trenčín žaloby, ktorými sa domáhal zrušenia uznesení Mesta Prievidza č. 369/2011 a č. 370/2011, konanie bolo vedené pod č. 13S 98/2013 a č. 13S 99/2013. V porušovaní zákona sa naďalej pokračovalo a to napriek tomu, že sa obrátila na Okresnú prokuratúru Prievidza a Krajskú prokuratúru Trenčín, aby sa postup Mesta Prievidza pri vyberaní nelegálnych poplatkov za parkovanie a nezákonne vyberaných pokút zastavil formou vydania predbežného opatrenia, a to v rámci prebiehajúcich konaní č. 13S 98/2013, č. 13S 99/2013. Prokuratúra tvrdila, že takýto návrh nie je možné podľa § 250zf O.s.p. podať. Obrátila sa preto priamo na Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktoré koná v mene žalovaného v 1 rade. Aj v dôsledku jej podnetu bola prijatá novela zákona č. 388/2013 Z.z. účinná od 30.11.2013, ktorá spresnila postup pri vydávaní VZN o parkovaní. Mesto Prievidza vydalo VZN č. 148/2013 o dočasnom parkovaní vozidiel, ktoré na jej podnet adresovaný Okresnej prokuratúre Prievidza, a jej následný protest bolo pre nezákonnosť zrušené. Vo VZN chýbala úprava výšky úhrady za parkovanie a

iné. Avšak ani po zistení, že VZN č. 148/2013 neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, prokuratúra nezasiahla návrhom na vydanie predbežného opatrenia, hoci konanie vo veci č. 13S 98/2013, č. 13S 99/2013 sa ešte stále viedlo a v prípade vydaného VZN č. 148/2013 bolo možné využiť postup podľa § 250zfa ods. 6 O.s.p. podaním návrhu na súd na dočasné pozastavenie účinnosti VZN. Prokurátor žiaden takýto návrh nepodal. Nelegálne poplatky sa vyberali aj po 1.12.2013. Až dňa 29.4.2014 Mestské zastupiteľstvo zrušilo sporné uznesenia č. 369/2011 a č. 370/2011, čo malo za následok zastavenie konaní č. 13S 98/2013 a č. 13S 99/2013 a vydalo nové VZN č. 153/2014 o parkovaní, ktoré však znova diskriminuje vlastníkov viacerých nehnuteľností z dôvodu trvalého pobytu na tej ktorej ulici a núti občanov, vlastníacich byty v centre mesta k tomu, aby platili poplatky za parkovanie alebo parkovali ďaleko, na nespoplatnených uliciach. Na zľavnené karty za 150,- eur ročne má nárok len ten, kto preukáže trvalý pobyt na tej ktorej ulici a vlastníctvo (držbu) vozidla. Vlastníci viacerých nehnuteľností v CMPZ, pokiaľ nie sú podnikatelia so sídlom prevádzky v CMPZ, nemajú nárok získať žiadnu zľavnenú kartu. Toto považuje za zjavnú diskrimináciu, keďže vlastníci bytov mimo parkovacej zóny nemusia nič preukazovať a môžu parkovať pred svojimi nehnuteľnosťami hocikde a zdarma, a vlastníci nehnuteľností - obyvatelia bez trvalého pobytu na konkrétnej ulici v CMPZ na toto nárok nemajú a je im odopieraný nárok získať zľavnenú kartu na parkovanie a nemôžu parkovať v meste pred vlastnými nehnuteľnosťami. Preto na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky napadla pre nezákonnosť VZN č. 153/2014. Dňa 16.1.2015 jej bol z Okresnej prokuratúry Prievidza doručený list, že VZN č. 153/2014 je v poriadku, s čím ale ona nesúhlasí. Na základe preneseného výkonu štátnej správy v oblasti parkovania, upravenej v § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., sa Mesto Prievidza dopustilo nesprávneho úradného postupu, ktorý mal za následok ujmu a vznik škody na jej právach. Za škodu v plnom rozsahu zodpovedá štát podľa § 3 ods. 1 písm. a/ (nezákonne vydané a po proteste prokurátora zrušené VZN č. 148/2013) a podľa § 3 ods. 1 písm. d (nevydanie VZN o parkovaní v čase od 1.7.2012 do 29.4.2014, nezákonné vyberanie poplatkov za parkovanie) zák. č. 514/2003 Z.z.. Orgánom, konajúcim v mene štátu je Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, nakoľko parkovanie a cestný zákon patrí do jeho pôsobnosti. Napriek tomu, že sa dňa 4.9.2013 domáhala vykonania kontroly preneseného výkonu štátnej správy nad obcami, v oblasti organizovania dopravy, okrem zmeny právnej úpravy nedošlo k vykonaniu žiadnej kontroly výkonu týchto kompetencií. Mesto Prievidza pokračovalo v porušovaní zákona aj po nadobudnutí účinnosti zák. č. 388/2013 Z.z.. Prokuratúra nevykonala v rozsahu svojej pôsobnosti žiadne účinné opatrenia na zabránenie porušovania práv a nezabezpečila nijakú dôslednú, účinnú ani rýchlu ochranu jej práv voči Mestu Prievidza, ani nevyvodila žiadnu zodpovednosť od ich porušovateľov, čím zanedbala svoje povinnosti a taktiež zavinila vznik škody. Za škodu v plnom rozsahu zodpovedá štát podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z. (nesprávny úradný postup). Orgánom konajúcim v mene štátu je podľa § 4 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, nakoľko ku škode došlo podľa zákona o prokuratúre a i v správnom konaní. Napriek tomu, že od počiatku vzniku nelegálnej parkovacej zóny v Meste Prievidza (dňa 1.7.2012) upozornila prokuratúru (na všetkých stupňoch: okresnú, krajskú, generálnu) písomne a viackrát na nelegálny postup Mesta Prievidza, na nezákonne osadené dopravné značky IP 27a, na nezákonné konanie policajtov (mestských, štátnych), že vyberajú pokuty za iluzórne dopravné priestupky, že nasadzujú blokovacie zariadenia („papuče“) za porušovanie neexistujúcej parkovacej zóny a na nezákonné obohacovanie sa súkromnou spoločnosťou UNIPA, spol. s r.o., Prievidza na vyberaných poplatkoch (bez zákonného oprávnenia a zapísania takejto činnosti do obchodného registra), prokuratúra nevyužila žiaden účinný spôsob nápravy nelegálneho stavu, aj keď nakoniec pod jej nátlakom musela porušenie práva konštatovať. Prokuratúra napriek tomu, že mala vedomosť o zneužívaní zákona pri úprave parkovania v mestách, nepodieľala sa na realizácii preventívnych opatrení, zameraných na predchádzanie porušovaniu zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov prípravou novely sporných zákonných ustanovení a dokonca ani nedala záväzný pokyn príslušníkom dopravnej polície a mestským policajtom, že parkovanie na spevnenej ploche nie je dopravný priestupok a nikomu nemožno na motorové vozidlo nasadiť kvôli tomu blokovacie zariadenie, ani vyberať za parkovanie bez vydania VZN poplatky a nevykonala ani potrebnú kontrolu na Mestskej polícii Prievidza a na Mestskom úrade Prievidza, za účelom rešpektovania platnej právnej úpravy. Novela zákona bola prijatá výlučne na jej podnet adresovaný Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky zo dňa 4.9.2013, ktorým sa domáhala vykonania kontroly preneseného výkonu štátnej správy nad obcami v oblasti organizovania dopravy, avšak okrem zmeny právnej úpravy nedošlo reálne k vykonaniu žiadnej skutočnej kontroly. Je nesporné, že v porušovaní zákona Mesto Prievidza nezastavila ani nová právna úprava parkovania, stanovená v zák. č. 388/2013 Z.z., účinného od 30.11.2013 a pokračovalo v porušovaní zákona aj po nadobudnutí tohto zákona. VZN č. 148/2013 vydalo oneskorene a bez právnych náležitostí, ktoré vyžaduje zákon a toto muselo byť zrušené pre nezákonnosť až na základe protestu prokurátora. Nelegálne osadené dopravné značky IP 27a

súkromnou spoločnosťou a bez zákonného oprávnenia stoja doteraz na svojom mieste a UNIPA, spol. s r.o., Prievidza vyberá nelegálne poplatky za parkovanie (hoci podľa zákona mali byť príjmom obce) pred 30.11.2013 aj po 30.11.2013 bez VZN mesta. Porušovaním zákona a nesprávnym úradným postupom Mesta Prievidza, konajúceho v rámci preneseného výkonu štátnej správy, trvajúceho od 1.7.2012 došlo v jej prípade k porušeniu práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky v čl. 2 ods. 3 (vynucovanie plnenia povinnosti, ktoré zákon neukladá), čl. 12 ods. 1 (porušenie princípu rovnosti a dôstojnosti), čl. 20 ods. 1 (právo nerušene vlastníť a užívať majetok), čl. 17 ods. 1 (právo osobnej slobody), čl. 17 ods. 2 (stíhanie za dopravné priestupky, ktoré neexistujú), čl. 13 ods. 1 písm. a/ (nútenie k plneniu povinnosti ukladanej mimo zákona a jeho medzí - platenie sankcií za porušovanie neexistujúcej parkovacej zóny, údajným porušovaním dopravnej značky IP 27a). V súvislosti s nesprávnym úradným postupom Mesta Prievidza, odobreného prokuratúrou na všetkých úrovniach a v priamej príčinnej súvislosti s ich nečinnosťou, jej bola spôsobená škoda, ktorá spočíva v tom, že už viac ako tri roky nemôže zaparkovať svoje motorové vozidlo zn. Peugeot č. 308, EVČ: PD-XXXDX pred bytovým domom, v ktorom sa nachádza byt č. na ul. Q. v Prievidzi, ktorý je v jej osobnom vlastníctve a pozemok v podielovom spoluvlastníctve. Už tri roky je jej bránené v pokojnom a nerušenom užívaní vlastného majetku, pretože hoci je rezident, nemá nárok na vydanie žiadnej rezidentskej karty, z dôvodu diskriminácie pre vlastníctvo majetku a trvalého pobytu. V celej CMPZ sú nezákonne umiestnené súkromnou spoločnosťou (nie Mestom Prievidza) nelegálne osadené značky IP 27a, označujúce parkovaciu zónu s tým, že v čase od 7.00 hod. do 16.00 hod. od pondelka do piatku tam nemôže zadarmo zaparkovať a na rezidentskú kartu nemá nárok, lebo nepreukázala trvalý pobyt na tej ktorej ulici. Ostatní občania, ktorí nevlastnia byty v centre mesta, nemusia nikomu preukazovať vlastníctvo ani držbu k vozidlu a už vôbec nie trvalý pobyt a nemusia za parkovanie platiť nič a môžu parkovať, kde sa im zachce, čím je porušený princíp rovnosti. Musela sa opakovane domáhať ochrany svojich oprávnených práv a záujmov na viacerých inštitúciách: Mestská polícia Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, za účelom podania odvolaní proti neexistujúcim priestupkom za parkovanie, na Inšpekciu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za účelom podania sťažností na postup polície pri vyberaní nelegálnych pokút, na Krajský súd Trenčín za účelom preskúmania zákonnosti postupu Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza pri rozhodnutí priestupku, na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, kde podala podnet na začatie trestného stíhania osôb zodpovedných za zriadenie nelegálnej parkovacej zóny a podvodu, na Okresnú prokuratúru Prievidza, Krajskú prokuratúru Trenčín za účelom podania podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu pri vydaní aj nevydaní VZN, na Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelom podania odvolania proti rozsudku o preskúmanie zákonnosti postupu. Od každého zo žalovaných sa domáha náhrady škody, spočívajúcej v náhrade nemajetkovej ujmy po 5.000,- eur. Od 1.7.2012 až doteraz bola nútená proti svojej vôli akceptovať obmedzenia mimo sféry platnej právnej úpravy, súkromná spoločnosť od nej žiadala platby za parkovanie, na ktoré zo zákona nemala žiadne oprávnenie, Mesto Prievidza ju nútilo parkovať na inom mieste, než od roku 1998 bola zvyknutá a preparkovávať vozidlo, míňať proti svojej vôli nad rámec pohonných hmôt, pod hrozbou nasadenia „papuče“ a vyberania pokút za nelegálne dopravné priestupky. Nemalé finančné prostriedky zaplatila na poštovnom (1 ks doporučená zásielka 1,10 eur) pri domáhaní sa ochrany práva a nápravy tohto protizákonného stavu. Mestská polícia Prievidza jej viackrát zabránila nasadením blokovacieho zariadenia („papuče“) pod zámienkou spáchania údajného priestupku (vraj nerešpektuje dopravnú značku IP 27a, označujúcu pritom nelegálnu parkovaciu zónu) v pokojnom užívaní motorového vozidla, ďalej ju protiprávne obmedzila na osobnej slobode, lebo sa nemohla s motorovým vozidlom pohnúť a musela po odmietnutí zaplatiť sankciu za neexistujúci dopravný priestupok viackrát ísť na políciu za účelom spísania zápisnice. Nelegálnemu nasadzovaniu blokovacieho zariadenia sa prizerali svedkovia a to všetko obyvatelia bytového domu, ktorí vedia, že je sudca a teraz vyzerá ako osoba, ktorá nepozná zákon, čím došlo k porušeniu jej dobrej povesti a vážnosti v spoločnosti. Dopravní policajti o jej údajnom protiprávnom konaní a neprávoplatnom uznaní viny za priestupok, písomne informovali predsedníčku Okresného súdu Trenčín, ktorej musela celú vec vysvetľovať a domáhať sa nápravy pre porušenie prezumpcie neviny. V dôsledku opakovaného nasadzovania blokovacieho zariadenia na jej motorové vozidlo (v dňoch 19.7.2012, 25.7.2012, 24.6.2013, 26.6.2013, 26.7.2013) bola vystavená nedôvodnej policajnej šikane zo strany Mestskej polície Prievidza a boli od nej vyžadované pokuty za to, že nerešpektuje dopravné značky osadené osobou na to neoprávnenou a porušuje projekt Regulácie statickej dopravy. O celej veci sa dozvedeli sudcovia Krajského súdu Trenčín - jej kolegovia, nakoľko sa proti nelegálnemu postupu ukladania sankcií za porušovanie nelegálnej parkovacej zóny riadne a zákonným spôsobom bránila. Na preskúmanie zákonnosti postupu právoplatného rozhodnutia o nelegálnom priestupku, je totiž v prvom stupni príslušný Krajský súd Trenčín. To malo za následok, že v očiach kolegov na Krajskom súde Trenčín a následne sa šíriacich klebiet získala postavenie konfliktnej

a večne sa súdiacej osoby, čo nedodržiava zákon o cestnej premávke, a čo malo vplyv na ukončenie jej kariérneho postupu na funkciu sudcu Krajského súdu Trenčín, lebo sa jej v rámci výberového konania vytýkali spory, v ktorých bola žalobcom. Kolegami boli tieto spory vo všeobecnosti vnímané ako konania v rozpore so sudcovskou etikou a to napriek tomu, že z jej strany v skutočnosti išlo len o riadne uplatnenie a bránenie porušovaného práva. nelegálne priestupky sú predmetom sporu na Najvyššom súde Slovenskej republiky č. k. 9Sžd 4/2013 (priestupok ORP-654,656/DI-SK-2012) a na Krajskom súde Trenčín č. k. 13S 282/2014 (priestupok ORP-PD-ODI-SK-498,579). Pokuty, ktoré už zaplatila za neexistujúce priestupky, a ktoré si vymáha späť aj s úrokmi z omeškania súdnou cestou, nie sú predmetom tohto nároku. Namiesto toho, aby sa prokuratúra okamžite postarala o odstránenie nelegálne osadených značiek IP 27a, a zabránila páchatelom podvodu vyberajúcim nelegálne poplatky pokračovať v okrádaní občanov, nepodnikla nič. Vybavenie podnetu na protizákonne osadené značky opakovane odkladala a predlžovala lehoty na jeho vybavenie. Páchatelov podvodu trestne nestíhala, ale obhajovala s odôvodnením, že to nie je trestný čin. Takýmto konaním umožnila policajtom ukladať sankcie za neexistujúce dopravné priestupky, nasadzovať blokovacie zariadenie za nerešpektovanie nelegálnej parkovacej zóny, brániť jej v užívaní majetku a nútila ju pod hrozbou uloženia sankcie a nasadenia blokovacieho zariadenia tolerovať ku dňu podania žaloby už tri roky porušovanie zákona a nelegálnu činnosť. Je sudcom Okresného súdu Trenčín a pre dlhodobé problémy s krčnou chrbticou má od roku 2004 zamestnávateľom povolený výkon práce v domácom prostredí v utorok a vo štvrtok. To znamená, že si prácu (spisy) nosí domov. Už po dobu 12 rokov trpí na degeneratívne ochorenie medzistavcových platničiek a v dôsledku porušovania zákona Mestom Prievidza, a ktorý mu prokuratúra umožnila, a nemožnosti zaparkovať čo možno najbližšie pred svojím bytom došlo k tomu, že bola nútená porušiť lekársky zákaz nosiť ťažké predmety a spisy nosila z väčšej diaľky. To malo okrem iného, za priamy následok vysunutie 4 medzistavcových platničiek a prispelo závažnou mierou k akútnemu zhoršeniu jej zdravotného stavu, čo viedlo k sedemmesačnej práceneschopnosti od 1.4.2014 do 3.11.2014 a k dlhodobým zdravotným komplikáciám, ktoré pretrvávajú doteraz. Postoj prokuratúry k porušovateľom zákona jej spôsobil dlhodobý psychický stres a značné znechutenie, pretože je osobou, ktorá si ctí zákon a poriadok. Postoj prokuratúry ju len utvrdil v tom, že Slovenská republika dávno nie je právnym štátom. Porušenie práva nie je možné napraviť uvedením do pôvodného stavu a ospravedlnenie jej v žiadnom prípade nestačí. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. sa domáhala predbežného prerokovania náhrady škody za porušenie vyššie uvedených práv, u oboch žalovaných. Žalovaný v 1 rade neodpovedal vôbec a žalovaný v 2 rade akúkoľvek zodpovednosť za svoju nečinnosť odmietol, považuje ju za nepreukázanú a odporučil ju, aby sa obrátila na súd.

3. Dňa 18.7.2016 žalobkyňa predložila podanie označené ako žaloba o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu štátu s náhradou nemajetkovej ujmy - rozšírenie žaloby o zaplatenie skutočnej škody, ktorú odôvodnila tým, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza č. ORP-654,656/2012 zo dňa 2.10.2012, bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. pre porušenie § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., lebo zaparkovala dňa 19.7.2012, dňa 25.7.2012 na Šumperskej ulici v Prievidzi motorovým vozidlom v zóne s plateným a regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie a neuposlúchla pokyny značky IP 27a. Rozhodnutie bolo potvrdené Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín č. KDI-P-134/2012 zo dňa 28.11.2012. Rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 11S 45/2012-44 zo dňa 12.3.2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžd 17/2013 zo dňa 28.10.2015 bola žaloba o preskúmanie zákonnosti postupu polície zamietnutá. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodnutím č. II.ÚS 305/2016 zo dňa 7.4.2016 jej sťažnosť ako neopodstatnenú zamietol, bez preskúmania merita veci. Dňa 8.11.2013 zaplatila sankciu za neexistujúci dopravný priestupok v sume 46,- eur (30,- eur pokuta plus 16,- eur trovy konania). V priamej príčinnej súvislosti so zanedbaním povinností Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky kontrolovať ako sa vykonáva kompetencia preneseného výkonu štátnej správy ohľadne regulácie parkovania, a tiež v dôsledku nezákonného postupu Mesta Prievidza pri osadení dopravných značiek IP 27a v rozpore s § 6a zák. č. 135/1961 Zb., si uplatňuje náhradu skutočnej škody. Skutočná škoda vyplýva zo zaplatenej pokuty za neexistujúci dopravný priestupok plus trovy v sume 46,- eur a ušlý zisk v podobe úroku z omeškania. Dňa 23.9.2014 rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza č. ODI-SK-498,579/2013 bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. pre porušenie § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., lebo zaparkovala dňa 24.6.2013, dňa 26.6.2013 a 26.7.2013 na Šumperskej ulici v Prievidzi motorovým vozidlom v zóne s plateným a regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie a neuposlúchla pokyny značky IP 27a. Rozhodnutie bolo potvrdené Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín č. KDI-P-85/2014 zo dňa

14.11.2014. Rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 13S 282/2014-61 zo dňa 30.3.2016 bola žaloba o preskúmanie zákonnosti postupu polície zamietnutá. Dňa 24.11.2014 zaplatila sankciu za neexistujúci dopravný priestupok v sume 46,- eur (30,- eur pokuta plus 16,- eur trovy konania). V priamej príčinnej súvislosti so zanedbaním povinností Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky kontrolovať ako sa vykonáva kompetencia preneseného výkonu štátnej správy ohľadne regulácie parkovania a tiež v dôsledku nezákonného postupu Mesta Prievidza pri osadení dopravných značiek IP 27a v rozpore s § 6a zák. č. 135/1961 Zb., si uplatňuje náhradu skutočnej škody. Skutočná škoda vyplýva zo zaplatenej pokuty za neexistujúci dopravný priestupok plus trovy v sume 46,- eur a ušlý zisk v podobe úroku z omeškania. Ďalej si uplatňuje nárok na náhradu skutočnej škody vo výške 4 krát po 35,- eur za zaplatený súdny poplatok v konaní vedenom na Krajskom súde Trenčín č. k. 11S 45/2012 a č. k. 13S 282/2014 (za návrh a odvolanie). Uviedla, že súdy založili svoje rozhodnutie výlučne na argumentácii, že na Šumperskej ulici v Prievidzi bola značka IP 27a, ktorá je pre každého záväzná a vôbec ich nezaujímalo, kto ju tam umiestnil, že označuje niečo, čo nikdy neexistovalo. Keby sa kompetentní postarali o to, aby dopravná značka IP 27a označujúca nelegálne zriadenú parkovaciu zónu bola včas odstránená, k ničomu z vyššie uvedeného by nebolo došlo. O tom, že parkovacia zóna neexistuje, bola prokuratúra informovaná. V dôsledku zanedbania žalovaného v 1 rade (kontrolovať prenesenú kompetenciu na obce) a žalovaného v 2 rade reálne (nielen formálne) ochraňovať práva fyzických osôb a trestať páchatel'ov, ktorí zákon nerešpektujú, sa nikto z nich nepostaral o okamžité odstránenie nelegálne osadených dopravných značiek IP 27a, čo malo za následok, že bola políciou uznaná za vinnú z neexistujúcich dopravných priestupkov. Tento štát pred nezákonnosťou a svojvôľou Mesta Prievidza, podporovanou orgánmi činnými v priestupkovom konaní, vrátane súdov na všetkých stupňoch odoprel poskytnúť poškodenému občanovi pred nezákonnosťou akúkoľvek právnu ochranu. Ústavný súd dokonca s odôvodnením, že ide o bagateľnú sumu, bez toho, aby tiež venoval pozornosť meritu veci a podstate problému. Žalobkyňa navrhla, aby súd zaviazal žalovaných v 1 a 2 rade zaplatiť jej spoločne a nerozdielne 232,- eur s príslušenstvom. S návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody sa na nich obrátila dňa 18.7.2016.

4. Štát, i keď má medzi subjektmi práva špecifické postavenie, nemôže v spore tvoriť sám so sebou spoločenstvo strán, ani z hľadiska hmotného práva nemôže sám so sebou tvoriť dlžnícku solidaritu.

5. V podaní zo dňa 8.1.2020 v čl. III. žalobkyňa vadu žaloby (t. j. v spore bola na žalovanej strane ako strana sporu označená Slovenská republika (štát) viackrát, t. j. ako žalovaný v 1 rade, žalovaný v 2 rade), odstránila. Uviedla, že žalovanou stranou v spore je: Slovenská republika (štát), a to jedenkrát.

6. Podaním zo dňa 22.6.2020 tunajší súd oznámil stranám sporu, že bude ďalej konať tak s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, Bratislava ako aj s Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 6, Bratislava, ako s orgánmi konajúcimi v mene štátu.

7. Vo vyjadrení zo dňa 26.3.2018 žalovaný, prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že aj keď je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom objektívna a nie je možné sa jej zbaviť, musia byť kumulatívne splnené podmienky: a/ existencia nezákonného rozhodnutia/ nesprávneho úradného postupu, b/ vznik škody/nemajetkovej ujmy, c/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím/nesprávnym úradným postupom a vznikom škody/nemajetkovej ujmy. Ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená, náhradu škody/nemajetkovej ujmy nie je možné priznať. Vo vzťahu k žalovanému nie je preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu, ani vznik nemajetkovej ujmy a pri uplatňovaní náhrady škody neexistuje nezákonné rozhodnutie a ani nesprávny jeho úradný postup. Okresnej prokuratúre Prievidza bol dňa 24.7.2012 doručený podnet žalobkyne na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri diskriminačnom vyberaní poplatkov za parkovanie na verejne prístupnej komunikácii na Šumperskej ulici v Prievidzi. Okresná prokuratúra Prievidza tento podnet vybavila dňa 19.9.2012 odložením bez prijatia právnych prostriedkov dozoru prokurátora pod č. Pd 120/12. Po podaní opakovaného podnetu žalobkyne, na základe pokynu Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 29.1.2013 pod č. Kd 345/12, Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 27.3.2013 pod č. Pd 18/13 protest prokurátora proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 zo dňa 13.12.2011 o schválení Systému parkovania v Meste Prievidza (spôsob nájmu nehnuteľností) a dňa 27.3.2013 pod č. Pd 23/13 Okresná prokuratúra Prievidza podala protest prokurátora aj proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011 zo dňa 13.12.2011 o schválení projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza. Mestské zastupiteľstvo v

Prievidzi na svojom zasadnutí dňa 30.4.2013 nevyhovelo protestom prokurátora, preto dňa 26.6.2013 Okresná prokuratúra Prievidza podala na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 58/13 a Pc 59/13 návrh podľa § 250zf ods. 1 O.s.p. na zrušenie uvedených uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi. Konanie bolo vedené pod č. 13S 98/2013 a č. 13S 99/2013. Dňa 23.5.2014 Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi oznámilo Okresnej prokuratúre Prievidza, že uznesením č. 136/2014 zo dňa 29.4.2014 zrušilo svoje uznesenia č. 369/2011 a č. 370/2011. Z tohto dôvodu Okresná prokuratúra Prievidza zobrala dňa 27.5.2014 svoje návrhy späť a Krajský súd Trenčín konanie č. 13S 98/2013 a č. 13S 99/2013 uznesením zastavil. Ešte počas týchto konaní, žalobkyňa žiadala Okresnú prokuratúru Prievidza, aby podala na Krajský súd Trenčín návrh na odloženie vykonateľnosti uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a č. 370/2011, postupom podľa § 102 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko ustanovenie § 250zf O.s.p. takúto možnosť prokurátorovi nedávalo, Okresná prokuratúra Prievidza pod č. Pc 58/13-15, č. Pc 59/13 zo dňa 5.8.2013 oznámila žalobkyni, že návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutých uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, nepodá. V správnom súdnictve podľa § 250zfa ods. 6 O.s.p. mohol prokurátor podať návrh na dočasné pozastavenie účinnosti len v konaní o súlade VZN obce a vyššieho územného celku so zákonom, s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Uvedené na základe opakovaného podnetu zo dňa 14.8.2013 oznámila žalobkyni Krajská prokuratúra Trenčín pod č. Kc 137/2013 a na základe ďalšieho opakovaného podnetu aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 16.6.2014 pod č. VI/2 Gd 232/14/1000-8. Dňa 8.2.2013 bol Okresnej prokuratúre Prievidza doručený podnet žalobkyne na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek súvisiacich s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza. Tento podnet bol vedený pod č. Pd 19/13 a lehota na vybavenie podnetu bola Okresnej prokuratúre Prievidza opakovane predĺžená, najskôr z dôvodu, že proti uzneseniam Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011, č. 370/2011 boli podané protesty prokurátora a následne z dôvodu, že boli podané návrhy podľa § 250zf O.s.p.. O predĺžení lehoty na vybavenie podnetu bola žalobkyňa upovedomená dňa 3.4.2013 pod č. Pd 19/13-14, dňa 28.5.2013 pod č. Pd 19/13-19, dňa 23.8.2013 pod č. Pd 19/13-24, dňa 28.10.2013 pod č. Pd 19/2013-29, dňa 27.1.2014 pod č. Pd 19/2013-32, dňa 28.3.2014 pod č. Pd 19/13/3307-35. Podnet bol dňa 26.6.2014 vybavený odložením bez prijatia právnych prostriedkov dozoru prokurátora. Použitie dopravných značiek v súvislosti s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ určilo Mesto Prievidza rozhodnutiami: č. 2.4.1-3266-2012/55758 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/80584 zo dňa 4.7.2012, č. 2.4.1-6217-2012/96306 zo dňa 21.9.2012 a bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza rozhodnutím č. AA/2012/00290-007 zo dňa 10.3.2012, na základe súhlasného stanoviska Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza č. ORPZ-PD-ODI-40-078/2011 zo dňa 14.12.2011. Podnet žalobkyne na preskúmanie zákonnosti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území Mesta Prievidza bol Okresnej prokuratúre Prievidza doručený dňa 21.1.2014 a vedený bol pod č. Pd 6/2014/3307. Okresná prokuratúra Prievidza v tejto veci dňa 20.3.2014 adresovala Mestskému zastupiteľstvu v Prievidzi, upozornenie prokurátora na porušenie § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., pretože vo VZN neboli ustanovené podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a ani spôsob odplaty poverenej právnickej osoby za prevádzku parkovacích miest. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi vyhovel upozorneniu prokurátora tým spôsobom, že uznesením č. 137/2014 zo dňa 29.4.2014 schválilo nové VZN č. 153/2014 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území Mesta Prievidza a VZN č. 148/2013 zrušilo. Žalobkyňa v podnete žiadala, aby Okresná prokuratúra Prievidza podala proti VZN č. 148/2013 protest prokurátora, a ak by mu nebolo vyhovené, aby rozšírila podané návrhy č. Pc 58/13 a č. Pc 59/13, o ktorých vtedy Krajský súd Trenčín ešte konal, o podanie návrhu podľa § 250zfa O.s.p. na vyslovenie nesúlady VZN č. 148/2013 so zákonom, a aby navrhla dočasné pozastavenie VZN č. 148/2013. Nakoľko po podaní upozornenia prokurátora zo dňa 20.3.2014 bolo VZN č. 148/2013 zrušené, uvedený postup navrhovaný žalobkyňou nebol možný. Ak by aj proti VZN č. 148/2013 bol podaný protest prokurátora a nebolo by mu vyhovené, nebolo by možné návrhy, o ktorých Krajský súd Trenčín konal pod č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013 rozšíriť, ale bolo by možné podať len nový návrh o vyslovenie nesúlady VZN so zákonom podľa § 250zfa O.s.p., o ktorom by správny súd rozhodoval v samostatnom konaní. Konania podľa § 250zf a podľa § 250zfa O.s.p. mali samostatný predmet preskúmania. Podľa § 250zf O.s.p.: uznesenia mestského zastupiteľstva, podľa § 250zfa O.s.p.: VZN. Dňa 1.12.2014 žalobkyňa podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na preskúmanie zákonnosti VZN Mesta Prievidza č. 153/2014 zo dňa 29.4.2014, ktorý bol z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti postúpený na vybavenie Okresnej prokuratúre Prievidza, ktorá tento podnet vybavila dňa 16.1.2015 pod č. Pd 205/14/3307-8 s tým, že toto VZN nie je nezákonné. Vychádzajúc z

vyššie uvedeného, žalobkyňa nepreukázala, že by na Okresnej prokuratúre Prievidza alebo na Krajskej prokuratúre Trenčín alebo na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, došlo k nesprávnemu úradnému postupu pri vybavovaní jej podnetov v predmetných veciach. To, že Okresná prokuratúra Prievidza najskôr pod č. Pd 120/12 odložila podnet žalobkyne, bolo na pokyn Krajskej prokuratúry Trenčín odstránené. Po tomto pokyne Okresná prokuratúra Prievidza, ako vecne a miestne príslušná prokuratúra na vybavenie podnetov žalobkyne, s poukazom na § 48 ods. 3, ods. 4 a § 49 zák. č. 153/2001 Z.z. uplatnila v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa § 20 a nasl. tohto zákona riadne a včas tie právne prostriedky dozoru prokurátora, ktoré boli na mieste (§ 21 ods. 2 písm. a/, b/, c/ zák. č. 153/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31.12.2015). Nečinnosť okresnej prokuratúry a ani jej nadriadených prokuratúr, nie je možné konštatovať. Zákon o prokuratúre v znení platnom a účinnom do 31.12.2015 určoval, čo je predmetom dozoru prokurátora, v § 21 ods. 1 písm. a/, v § 22 ods. 1 tohto zákona bolo určené, kedy je prokurátor oprávnený podať protest prokurátora, v § 28 ods. 1 tohto zákona bolo určené, kedy je prokurátor oprávnený podať upozornenie prokurátora, v § 35 ods. 3 tohto zákona bolo určené, že ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo osobitných právnych predpisov. Ak na uplatnenie právnych prostriedkov dozoru prokurátora nebol dôvod, podnet sa vybavil odložením. Podanie návrhov na odloženie vykonateľností uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a č. 370/2011 v konaniach vedených na Krajskom súde Trenčín č. k. 13S 98/2013 a č. k. 13S 99/2013 nebolo s poukazom na § 250zf O.s.p. možné, a preto ani nemôže ísť o nesprávny úradný postup. Rovnako na podanie návrhu podľa § 250zfa O.s.p. o vyslovenie nesúladu VZN Mesta Prievidza (a návrhu na dočasné pozastavenie účinnosti tohto VZN), neboli splnené zákonné podmienky. V súvislosti s prijatím VZN č. 148/2013 bolo podané Mestskému zastupiteľstvu v Prievidzi „len“ upozornenie a návrhy podľa § 250zfa ods. 1, ods. 6 O.s.p. mohol prokurátor podať iba v prípade, ak by bol proti VZN podaný protest a nebolo mu vyhovené. Prokurátor nie je a ani nebol oprávnený dávať pri výkone dozoru podľa § 20 a nasl. zák. č. 153/2001 Z.z. záväzné pokyny príslušníkom mestskej polície, ani príslušníkom policajného zboru, a nie je a ani nebol oprávnený „nariadiť“ odstránenie žalobkyňou namietaných dopravných značiek. Súčasne prokurátor pri výkone dozoru podľa § 20 a nasl. zák. č. 153/2001 Z.z., nie je a ani nebol oprávnený voči žiadnemu z orgánov verejnej správy „vyvodzovať zodpovednosť“, a už vôbec nebol a nie je oprávnený v rámci dozoru kohokoľvek trestať. Poukázal na to, že na podanie protestu prokurátora, resp. na vybavenie podnetu takým spôsobom, ktorý si praje podávateľ, neexistuje právny nárok a prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Nespokojnosť žalobkyne so spôsobom vybavenia jej podnetov na prokuratúre, neznamená nesprávny úradný postup. Podľa ustálenej judikatúry, súd v konaní o náhradu škody uplatňovanej voči Slovenskej republike, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, Bratislava, z titulu nesprávneho úradného postupu, môže skúmať len dodržanie zákonom stanoveného postupu pri vybavovaní podnetu, t. j. či podnet bol vybavený v lehote stanovenej v zákone o prokuratúre, či bol podávateľ podnetu o spôsobe vybavenia podnetu upovedomený a či prokurátor prešetril všetky rozhodné okolnosti. Súd však nie je oprávnený preskúmať dôvody nevyhovenia podnetu a teda ani správnosť posúdenia, či na podanie protestu prokurátora alebo ďalších právnych prostriedkov dozoru prokurátora boli alebo neboli splnené podmienky. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I.ÚS 40/2001, č. k. I.ÚS 38/2002, č. k. I.ÚS 43/2007, č. k. II.ÚS 811/2014, rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 1S 219/2014. Ďalej uviedol, že dňa 13.9.2013 žalobkyňa podala na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekciu kontroly a inšpekčnej služby podnet na začatie trestného stíhania pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa podľa nej mali dopustiť príslušníci Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát, ktorí prejednávali priestupky v súvislosti s nelegálne zriadenou CMPZ v Meste Prievidza od 1.7.2012 a ďalej osoby, ktoré prejednávali odvolania proti rozhodnutiam o týchto dopravných priestupkoch na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát. Trestné oznámenie bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku odmietnuté, a to uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby Stred, Banská Bystrica ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013. Sťažnosť žalobkyne proti uvedenému uzneseniu zamietol prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza uznesením č. k. 1Pn 768/2013 zo dňa 19.12.2013, ako nedôvodnú. Dňa 9.5.2014 žalobkyňa podala na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky trestné oznámenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa (na Mesto Prievidza a Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi) a pre trestný čin podvodu (na UNIPA, spol. s r.o., Prievidza). Z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, bolo toto trestné oznámenie prostredníctvom Krajskej prokuratúry Trenčín postúpené na Okresnú prokuratúru Prievidza a z Okresnej prokuratúry Prievidza na Okresné riaditeľstvo Policajného

zboru Prievidza. Žalobkyňa bola dňa 10.7.2014 k trestnému oznámeniu vypočutá a vyšetrovateľ toto trestné oznámenie uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 5.9.2014, odmietol. Žalobkyňa proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia podala sťažnosť. Vyšetrovateľ uznesenie v rámci autoremedúry dňa 17.9.2014 zrušil a následne uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014 znovu trestné oznámenie, odmietol. Dňa 27.10.2014 žalobkyňa podala proti uzneseniu sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza uznesením č. k. 1Pn 425/14/3307 zo dňa 10.11.2014 ako nedôvodnú odmietol. Na podnet žalobkyne zo dňa 25.11.2014, postup prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza preskúmala Krajská prokuratúra Trenčín, ktorá ho vyhodnotila ako nedôvodný, čo jej bolo oznámené dňa 12.1.2015 pod č. 1Kn 324/14/3300-14. Ani v uvedených veciach, nie je s poukazom na § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. preukázaný nesprávny úradný postup prokuratúry a súčasne s poukazom na § 9 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. preukázaný nesprávny úradný postup vyšetrovateľov Policajného zboru, ktorí predmetné veci podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku odmietli (žalobkyňa v žalobe uvádza, že proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podá samostatnú žalobu o náhradu škody). Vo vzťahu ku Slovenskej republike, v mene ktorej koná prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza vo veciach č. 1Pn 768/13, č. 1Pn 425/14/3307, resp. prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín vo veci č. 1Kn 324/14/3300 nie je preukázané, že by sa dopustil nesprávneho úradného postupu: porušenia povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti, zbytočných prietahov alebo iného nezákonného zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobkyne. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza č. ORP-654,656/DI-SK-2012 zo dňa 2.10.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát č. KRPZ-TN-KDI-P-134/2012 zo dňa 28.11.2012 bola žalobkyňa uznaná vinnou z priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb., ktorých sa dopustila dňa 19.7.2012 a dňa 25.7.2012 porušením povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., za priestupky jej bola uložená pokuta vo výške 30,- eur a bola zviazaná zaplatiť aj trovy konania vo výške 16,- eur. Sumu 46,- eur na účet Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín zaplatila dňa 8.11.2013. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 11S 45/2012-44 zo dňa 12.3.2013 zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o priestupkoch. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžd 17/2013 zo dňa 28.10.2015 uvedený rozsudok potvrdil. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. II.ÚS 305/2016-14 zo dňa 7.4.2016 odmietol ústavnú sťažnosť žalobkyne ako zjavne neopodstatnenú. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza č. ORPZ-PD-ODI-SK-498,579/2013 zo dňa 23.9.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát č. KRPZ-TN-KDI-P-85/2014 zo dňa 14.11.2014 bola žalobkyňa uznaná vinnou z priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb., ktorých sa dopustila dňa 24.6.2013, 26.6.2013, 26.7.2013 porušením povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., za priestupky jej bola uložená pokuta vo výške 30,- eur a bola zviazaná zaplatiť aj trovy konania vo výške 16,- eur. Sumu 46,- eur na účet Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín zaplatila dňa 24.11.2014. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 13S 282/2014-61 zo dňa 30.3.2016 zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o priestupkoch. Žiadne z uvedených rozhodnutí žalovaný nevydal. Rozhodnutia o dopravných priestupkoch a ani rozhodnutia o určení použitia dopravných značiek v CMPZ v Meste Prievidza súčasne neboli zrušené ako nezákonné rozhodnutia (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). V časti rozšírenia žaloby o náhradu škody v sume 232,- eur s príslušenstvom, žalovaný nie je pasívne legitimovaným subjektom. Ani Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a ani Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky nenesú zodpovednosť za rozhodnutia o dopravných priestupkoch, ani za konania pred správnym súdom a s tým žalobkyňi vzniknutú poplatkovú povinnosť. Aj rozhodovanie o priestupkoch a rozhodovanie o správnych žalobách na preskúmanie zákonnosti o priestupkoch, sú mimo pôsobnosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a aj Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Vo vzťahu k uplatňovanej náhrade nemajetkovej ujmy, ktorú žiada žalobkyňa priznať, okrem toho, že nepreukázala žiadny nesprávny úradný postup, namietal aj to, že nie je preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy. To, že bola nútená z väčšej diaľky nosiť ťažké predmety (okrem iného súdne spisy na prácu na doma) a v dôsledku toho došlo u nej k vysunutiu štyroch medzistavcových platničiek s práceneschopnosťou v trvaní od 1.4.2014 do 3.11.2014, nie je možné pripísať na vrub žalovaného. Ak lekár zakázal žalobkyňi nosiť ťažké predmety, za porušenie zákazu zodpovedá sama žalobkyňa. Ťažký náklad si mohla za účelom jeho odnesenia rozdeliť na viackrát. To, že k vysunutiu štyroch medzistavcových platničiek s následnou práceneschopnosťou žalobkyne došlo v priamej príčinnej súvislosti s tým, že nemohla parkovať na ulici Šumperskej v Prievidzi, nie je preukázané žiadnym objektívnym dôkazom (a za úpravu parkovania v

CMPZ Mesta Prievidza nie je zodpovedná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky). Vznik aj výška nemajetkovej ujmy musia byť preukázané, nestačí ich iba tvrdiť a porušenie žalobkyňou uvádzaných základných (ústavných) práv, nie je oprávnený konštatovať všeobecný súd. Postupom podľa § 41 Civilného sporového poriadku uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I.

8. Dňa 26.3.2018 Mesto Prievidza písomne oznámilo, že vstupuje ako intervenient do konania na strane žalovaného. Uviedlo, že dňa 14.3.2018 mu bolo zo strany žalovaného, v mene ktorého koná aj Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky doručené Oznámenie o spore a výzva na vstup do konania, ako intervenient. Má právny záujem vstúpiť do konania, nakoľko v prípade prehry žalovaného si tento bude v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. uplatňovať od neho regresnú náhradu. V prípade, že by nevstúpilo (Mesto Prievidza) do konania, nemohlo by namietat voči strane sporu, že právoplatne skončený spor bol nesprávne rozhodnutý, alebo že išlo o nesprávne vedený spor.

9. Dňa 4.5.2018 (došlo dňa 31.5.2018) Okresný súd Bratislava I. postúpil vec Okresnému súdu Prievidza.

10. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 5.4.2018 žalovaný prostredníctvom Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky uviedol, že prvá veta § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. upravuje postavenie obce ako cestného správneho orgánu, ktorý koná v rámci preneseného výkonu štátnej správy. Toto ustanovenie sa však týka len určovania dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľovania vyhradených parkovísk, pričom povoľovanie vyhradených parkovísk v tomto zmysle predstavuje určovanie zvislých a vodorovných značiek pre vyhradenie parkovacích miest. Obec pritom smie postupovať podľa prvej vety § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. len v spojení s § 3 ods. 7 tohto zákona, podľa ktorého cestný orgán a obce môžu určovať používanie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľovať vyhradené parkoviská podľa ods. 2, ods. 4 písm. d/, ods. 5 písm. f/, len so súhlasom dopravného inšpektorátu. Ustanovenie § 6a zák. č. 135/1961 Zb. predstavuje iný predmet úpravy, a to parkovaciú politiku obce, ktorá v rámci VZN vyčleňuje úseky miestnych komunikácií určené na dočasné parkovanie vozidiel. V tomto prípade sa však jedná o výkon samosprávy a nie o prenesený výkon štátnej správy. Cestný zákon teda upravuje výkon právomoci obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy, ako aj v rámci výkonu samosprávy. Z VZN č. 148/2013 a č. 153/2014, ktoré upravujú dočasné parkovanie motorových vozidiel na vymedzenom úseku Mesta Prievidza jednoznačne vyplýva, že boli vydané podľa § 6 ods. 1 a § 11 ods. 4 písm. g/ zák. č. 369/1990 Zb., t. j. vo veci územnej samosprávy. Podľa jeho názoru, nie je pasívne legitimovaným subjektom v tejto časti žaloby, ktorá sa týka výkonu územnej samosprávy, t. j. Mestom Prievidza vydaného VZN o dočasnom parkovaní motorových vozidiel. Keďže predmetné VZN boli vydané v rámci výkonu územnej samosprávy, žalovaným subjektom by mala byť sama obec, s poukazom na § 14 zák. č. 514/2003 Z.z.. Pasívne legitimovaným subjektom je (žalovaný), ak obec v rámci preneseného výkonu štátnej správy určuje so súhlasom dopravného inšpektorátu používanie zvislých a vodorovných dopravných značiek. K časti žaloby, v ktorej žalobkyňa v súvislosti s preneseným výkonom štátnej správy namietala, že jedine obec mohla osadiť dopravné značky IP 27a, ktoré by v súlade s vydaným VZN o parkovaní označovali legálne vytvorenú parkovaciú zónu, že parkovanie v CMPZ a dopravné značky boli osadené iba na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ, na základe poverenia Mesta Prievidza, že UNIPA, spol. s r.o. Prievidza si na prenajatých pozemkoch dala osadiť bez zákonného oprávnenia dopravné značky IP 27a, označujúce parkovaciú zónu a začala vyberať za parkovanie poplatky od občanov, že v dôsledku neuposlúchnutia pokynu značky IP 27a žalobkyňou, ktorá parkovala v zóne s plateným a regulovaným státím mimo miest vyznačených na parkovanie, bola táto uznaná vinnou zo spáchania priestupku, že jej bola uložená pokuta a ktorú si uplatňuje od neho v priamej príčinnej súvislosti so zanedbaním povinnosti kontrolovať, ako sa vykonáva kompetencia preneseného výkonu štátnej správy ohľadne regulácie parkovania uviedol, že pokuty za priestupok boli žalobkyni uložené Policajným zborom Slovenskej republiky, ktorý je subjektom oprávneným na ukládanie pokút za porušenie pravidiel na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, vrátane dodržiavania pokynov, ktoré vyplývajú z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, a to na základe zák. č. 8/2009 Z.z. v spojení so zák. č. 372/1990 Zb.. Preto nie je vo vzťahu k náhrade škody za uložené pokuty za priestupky, pasívne legitimovaným subjektom. Vo vzťahu k samotnej zákonnosti uložených priestupkov, poukázal na rozsudok z konania vedeného na Krajskom súde Trenčín č. k. 11S 45/2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžd 17/2013. Uviedol, že Mesto Prievidza ako správny orgán podľa § 27, § 8 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. a § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., a na základe súhlasu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát určilo rozhodnutím zo dňa 26.3.2012 umiestnenie trvalého dopravného značenia podľa dopravného projektu, schváleného Okresným dopravným inšpektorátom Prievidza. Bola tak splnená požiadavka, že

v rámci preneseného výkonu štátnej správy obec určuje používanie zvislých a vodorovných značiek pre vyhradenie parkovacích miest so súhlasom dopravného inšpektorátu. Žalobkyňa sa neriadila zákonnými ustanoveniami, tieto úmyselne porušila, keď vedome ignorovala uvádzanú značku a v zóne parkovala mimo miest vyznačených na parkovanie. Nepochybili preto správne orgány, pokiaľ jej konanie vyhodnotili ako porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 135/1961 Zb. a za uvedený priestupok jej uložili pokutu podľa zákona o priestupkoch. Podľa jeho (žalovaného) názoru, ulica Šumperská v k. ú. Prievidza nestratila charakter miestnej komunikácie. Nie je mu známe, že by stavebný úrad vydal rozhodnutie o zmene v užívaní stavby - miestnej komunikácie. Podľa výpisu z LV č. X. parcely č. XXXX/X., č. XXXX/XX. sú vedené ako zastavané plochy a nádvoria, kde spôsob ich využitia je označený číslom 22, čo je pozemok na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkoviská a ich súčasti. Rovnaký názor si osvojil Krajský súd Trenčín v rozsudku č. k. 13S 282/2014. Neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť dopravného značenia v CMPZ Mesta Prievidza, vrátane ulice Šumperskej. Zrušenie uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a č. 370/2011 nič nemení na fakte, že žalobkyňa bola v roku 2013 povinná v zmysle zák. č. 8/2009 Z.z., rešpektovať pokyn vyplývajúci z dopravnej značky, ktorá tam bola riadne osadená a v súlade so zákonom. Doteraz nebolo žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného orgánu zrušené žalobkyňou napádané dopravné značenie a ani právoplatne rozhodnuté, že dopravné značenie v zóne s plateným alebo regulovaným státím v Meste Prievidza bolo v čase spáchania skutkov v roku 2013 neplatné a protizákonné. Žalobkyňa považuje za nesprávny úradný postup nevydanie VZN Mestom Prievidza v období od 1.7.2012 do 29.4.2014, nezákonné vyberanie poplatkov za parkovanie, nezákonne vydané a zrušené VZN č. 148/2013 po proteste prokurátora. Pokiaľ ide o otázku nevydania, resp. nezákonného vydania VZN, ktoré by upravovalo parkovanie v meste, pasívne legitimovaným subjektom je samotné Mesto Prievidza, lebo ide o výkon územnej samosprávy. Dopravné značenie v zóne s plateným alebo regulovaným státím v Meste Prievidza bolo platné a zákonné. Podľa jeho názoru, vydávanie VZN nie je úradným postupom v takom zmysle, v akom ho na uplatnenie nároku na náhradu škody chápe a poníma zák. č. 514/2003 Z.z.. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 43/2009. Ďalej uviedol, že VZN obce bez ohľadu na ich povahu, t. j. či boli vydané v rámci výkonu miestnej samosprávy alebo preneseného výkonu štátnej správy, sú považované za normatívne právne akty. Právotvorným subjektom môže byť aj orgán miestnej samosprávy. Žalobkyňou namietaný nesprávny úradný postup týkajúci sa vydávania VZN Mestom Prievidza, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko vydávanie VZN je normotvornou činnosťou, ktorá nie je úradným postupom. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala zhoršenie kvality jej rodinného, pracovného života, zníženie jej dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti, čo sú základné predpoklady, z ktorých sa vychádza pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy. Len samotné konštatovanie, že jej vznikla nemajetková ujma, preto nestačí. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 15/2003. K otázke zhoršenia zdravotného stavu žalobkyne uviedol, že ak niekto trpí degeneratívnym ochorením platničiek a má lekársky zákaz nosiť ťažké veci, tento by sa mal vzťahovať na nosenie ťažkých vecí všeobecne a nie len na vzdialenosť takéhoto nosenia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tiež tým, že z dôvodu, že nemá na Šumperskej ulici v Prievidzi trvalý pobyt, nebola jej vydaná rezidentská karta, ktorá sa vzťahovala len na trvalý pobyt k nehnuteľnosti a vlastníctvo motorového vozidla, a nie na vlastníctvo nehnuteľnosti. Práve pre nevydanie rezidentskej karty nemohla parkovať so svojim motorovým vozidlom pred bytom v jej osobnom vlastníctve, situovanom na Šumperskej ulici v Prievidzi a z tohto dôvodu, podľa jej tvrdenia, jej zároveň vznikla nemajetková ujma, nakoľko musela s motorovým vozidlom parkovať vo väčšej vzdialenosti a z tejto nosiť aj ťažké spisy, čo spôsobilo zhoršenie jej zdravotného stavu. Z tohto podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že príčinou vzniku škody nebolo a nemohlo byť nevydanie VZN, resp. nezákonne vydané VZN, t. j. nesprávny úradný postup Mesta Prievidza. Príčinou vzniku škody mohli byť len podmienky, resp. obsah VZN, ktorý upravoval nárok na vydanie rezidentskej karty. Keďže v § 6a zák. č. 135/1961 Zb. sa uvádza len to, že vo VZN sa má ustanoviť spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výška úhrady za dočasné parkovanie, spôsob jej platenia, spôsob preukazovania platenia, úprava podmienok umožňujúcich získanie rezidentskej karty bola výlučne v kompetencii Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, ktoré takéto VZN schválilo. Žalobkyňa zistila, že nemá nárok na vydanie rezidentskej karty už v roku 2012 z dôvodu, že na Šumperskej ulici v Prievidzi nemala nahlásený trvalý pobyt. Namiesto toho, aby si na uvedenej ulici nahlásila trvalý pobyt a vyhla sa tak zhoršeniu zdravotného stavu a poškodeniu jej dobrého mena a vážnosti v spoločnosti, ako uvádza, začala sa domáhať zrušenia VZN a dopravných značiek. Táto situácia trvala až do 28.12.2016, kedy si už na tejto ulici nahlásila trvalý pobyt. Podľa jeho zistení, na uvedenej ulici pritom nemala v rozhodnom období nahlásený prechodný pobyt, ale mala ho nahlásený len v období od 30.7.1998

do 30.7.2003. Priamou príčinou vzniku škody nebol nesprávny úradný postup Mesta Prievidza, ale nevydanie rezidentskej karty pre žalobkyňu, ktorá na jej vydanie nespĺňala podmienky. Skutočnosť, že obec upravila parkovanie v Meste Prievidza VZN, t. j. spôsobom ako to žiadala žalobkyňa nič nezmenilo na fakte, že jej stále vznikala škoda v podobe nemajetkovej ujmy, pretože stále nemala na Šumperskej ulici v Prievidzi nahlásený trvalý pobyt. Skutočnosť, že k vzniku žiadnej príčinnej súvislosti ani dôjsť nemohlo podporuje okrem iného aj ten fakt, že vydanie VZN nie je úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., ale ide o výkon normotvornej činnosti. Akákoľvek príčinná súvislosť absentuje aj vo vzťahu k uplatňovanej skutočnej škode, keďže nie je (žalovaný) orgánom oprávneným na ukládanie pokuty za priestupok. Keďže zákonnosť dopravného značenia vyplýva z dokumentov, na základe ktorých bolo toto osadené a aj z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ktoré potvrdili povolenie a osadenie dopravných značiek v súlade so zákonom, vylúčený je aj v tomto prípade vznik príčinnej súvislosti.

11. V podaní zo dňa 29.6.2018 žalobkyňa namietala vstup intervenienta Mesta Prievidza do konania. K argumentácii žalovaného, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky vo vyjadrení k žalobe uviedla, že bez existencie VZN vydaného podľa § 6a zák. č. 135/1961 Zb. nebola obec ani nikto iný podľa zákona oprávnená osadiť žiadne dopravné značky, regulovať akýmkoľvek spôsobom parkovanie v meste a vyberať za parkovanie akokoľvek nazvané poplatky, pretože to zákon neumožňoval. Obec konala v rámci preneseného výkonu štátnej správy, čo znamená, že nemohla robiť to, čo jej zákon nezakazuje, ale len to, čo jej zákon umožňuje. Žalovaný je pasívne legitimovanou stranou, pretože škoda vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z., lebo to vyplýva priamo z citácie tohto predpisu (doprava patrí pod Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky). Je preto pasívne legitimovaným subjektom v konaní o náhradu škody za neoprávnené uložené sankcie (pokuty) za neexistujúce dopravné priestupky, pretože škoda vznikla aj jeho zavinením, a to zanedbaním kontroly ako sa vykonávajú prenesené kompetencie štátom na obce v rámci regulácie dopravy, a teda aj za obchádzanie a porušovanie zákona a jeho priame zneužívanie a nezákonné obohacovanie, obzvlášť za situácie, keď listom zo dňa 4.9.2013 adresovaným priamo vtedajšiemu ministrovi dopravy Ing. Jánovi Počiatkovi podala podnet na vykonanie kontroly preneseného výkonu štátnej správy obcami v oblasti organizovania dopravy a podnet na zmenu zák. č. 135/1961 Zb.. Pisomnou formou jej odpovedal, že vec preverí a na základe jej osobnej iniciatívy bola prijatá novela zák. č. 135/1961 Zb., účinná od 30.11.2013, k čomu by podľa jej názoru asi ťažko došlo, keby regulácia parkovania mu kompetenčne nepatrila a bol by to problém samosprávy. Ďalej uviedla, že polícia, súdy na všetkých stupňoch sa sústredili na existenciu dopravnej značky IP 27a, ktorá označovala zónu na parkovanie, avšak úmyselne ignorovali základný fakt a to, že táto označovala niečo, čo v období 2012 - 2014 (do vydania VZN č. 153/2014) legálne neexistovalo. V období od júla 2012 (kedy údajne vznikla CMPZ) do vydania prvého nezrušeného VZN o regulácii parkovania č. 153/2014 mohla parkovať, kde chcela a to zdarma. Umiestnením dopravnej značky IP 27a s cenníkom, ktorý neprešiel schvaľovacím procesom Mestského zastupiteľstva v Prievidzi a to vydaním VZN, v ktorom muselo byť toto priamo zo zákona upravené, sa nemohla žiadna parkovacia zóna zriadiť a mimo rámca platnej právnej úpravy (bez VZN) nikto, a už vôbec nie dopravná značka nemohol ukladať fyzickým osobám zaparkovať na vyhradenom mieste a platiť. Konala v súlade s čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď sa postavila na odpor a odmietla nezákonne regulované parkovanie, prehlásenie trvalého pobytu a kúpu rezidentskej karty. Za žiadnych okolností nebola ochotná na porušovaní zákona participovať a kupovať rezidentskú kartu, keď mala právo parkovať zdarma. Postupom, ktorý navrhol žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, by nezákonnosť iba odobrila. Pokiaľ ide o prechodný a trvalý pobyt, tento má iba evidenčný charakter a ona oprávnenie užívať byt č. XX, na ul. Q. č. XX/XX, Prievidza neodvodzuje od prechodného pobytu, ale od vlastníckeho práva k tomuto pobytu. Okrem toho, vlastní aj ďalšiu nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX, k. ú. Q. Lehôtka, kde mala evidovaný trvalý pobyt z dôvodu nižších poplatkov za komunálny odpad a tiež viedla a vedie niekoľko sporov ohľadne nehnuteľnosti v k. ú. Veľká Lehôtka, čo smeruje k jej dražbe, a preto má už prehlásený trvalý pobyt na svoj byt. V konaniach vedených na Okresnom súde Prievidza č. k. 17C 66/2010, č. k. 9C 154/2011, č. k. 17C 30/2015, č. k. 12C 18/2015, č. k. 10C 16/2016, je podrobne zdokumentované, že jej bol znemožňovaný výkon vlastníckeho práva k domu, a preto od augusta 2004 žije výlučne vo svojom byte. K vyjadreniu žalovaného, v mene ktorého koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky uviedla, že sa plne stotožňuje s popisom úkonov, ktoré počas sporného obdobia 2012-2014 vykonal, avšak so závermi, ktoré z toho vyvodil nemôže súhlasiť. Obsahom jej podnetu zo dňa 24.7.2012, ktorý adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza nebol diskriminačný postup pri vyberaní poplatkov za parkovanie, ale nelegálnosť zriadenia celej parkovacej zóny, vrátane osadenia dopravných značiek IP 27a, ako celku. V proteste Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 28.3.2013 bolo okrem

iného uvedené: účel, ktorý mesto svojim postupom pri regulovaní dopravy v centre mesta sledovalo, je podľa zákona možné dosiahnuť len postupom podľa § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.. List Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 28.3.2013 následne osobne doručila príslušníkovi Mestskej polície Prievidza Vítovi Zajacovi s upozornením, že dopravné značky IP 27a sú nelegálne, že bez VZN nemôžu regulovať parkovanie, vyberať poplatky a nikomu dávať blokovacie zariadenie, a že ide o trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa. Zotrváva na tom, že nesprávny úradný postup žalovaného, v mene ktorého koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, spočíva jednoznačne v porušení čl. 3 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z.z., t. j., že prokuratúra nevyužila všetky zákonné prostriedky a nezabezpečila dôslednú, účinnú a rýchlu ochranu jej práv a zákonom chránených záujmov. Keby dopravné značky IP 27a boli okamžite odstránené, porušovatelia zákona včas potrestaní a Mesto Prievidza by utrpelo škodu na majetku, určite by v budúcnosti protest prokurátora v médiách neoznačovalo za nezáväzný právny názor, ktorý nemusí rešpektovať a bolo by prinútené VZN vydať skôr. Avšak žalovaný, v mene ktorého koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky konal neefektívne, doslova dva roky iba papieroval a ona bola v dôsledku toho, že nevykonala žiadne opatrenia sankcionovaná za neexistujúce dopravné priestupky. Nenapáda postup dopravnej polície v konaní o priestupku, ktoré je právoplatne skončené, hoci je očividne nezákonné, pretože o to, aby k neoprávneným zásahom do práv fyzických osôb ukladaním sankcií za neexistujúce dopravné priestupky nedochádzalo, sa mal postarať práve žalovaný. Pokiaľ ide o trestné oznámenie, ktoré podala dňa 6.5.2014 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, jeho obsahom bola trestná činnosť konkrétnych fyzických osôb, ktorých okruh je povinná zistiť polícia, pokiaľ ho ona ako oznamovateľ nepoznala, a ktoré vyberali peniaze za neoprávnené parkovanie, spustili projekt CMPZ bez vydania VZN a nasadzovali fyzickým osobám na motorové vozidlá blokovacie zariadenia (rozhodne to nebola UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, ani poslanci mestského zastupiteľstva). Nemajetkovú ujmu si uplatňuje preto v takej vysokej sume, lebo postupom žalovaného došlo k závažnému zásahu do jej osobných, majetkových práv a dobrého mena. Od roku 2001 je sudcom Okresného súdu Trenčín, požíva úctu a vážnosť v spoločnosti, pretože je na verejnosti známa ako osoba, ktorá dodržiava zákon, ctí si sudcovskú etiku a trvá na tom, aby zákony platili pre každého rovnako a netoleruje bezprávie. Preto je podpredsedníčkou Sudcovskej rady pri Okresnom súde Trenčín a dlhoročnou členkou Združenia sudcov Slovenska, kde zastáva roky významnú funkciu v radiaciach orgánoch ako podpredsedníčka Trenčianskej sekcie Združenia sudcov Slovenska a je i členkou Celorepublikovej rady Združenia sudcov Slovenska. Z titulu funkcie sudcu jej vyplývajú povinnosti uvedené v § 30 ods. 1, § 30 ods. 2 písm. a/, písm. g/ zák. č. 385/2000 Z.z.. Medzi zásady sudcovskej etiky nepochybne patrí aj dodržiavanie dopravných predpisov a v dôsledku zanedbania povinností žalovaného pri plnení svojich povinností bola právoplatne sankcionovaná za konanie, ktoré nikdy nebolo dopravným priestupkom. Teraz má povest' konfliktnej osoby, ktorá nepozná zákon a dopravné predpisy, čo vyvoláva pochybnosti o jej odbornej spôsobilosti. Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci č. k. 11S 45/2012 je publikované na internete. V dôsledku opakovaného nasadzovania blokovacieho zariadenia na svojom motorovom vozidle, bola obmedzená vo výkone vlastníckeho práva k bytu a aj k motorovému vozidlu po dobu dvoch rokov a nosenie spisov z diaľky jej privodilo zhoršenie zdravotného stavu.

12. V podaní zo dňa 20.8.2018 žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky uviedol, že nenesie zodpovednosť za rozhodnutia o dopravných priestupkoch, ani za konania pred správnym súdom a s tým žalobkyni vzniknutú poplatkovú povinnosť. Rozhodovanie o priestupkoch a aj konanie a rozhodovanie o správnych žalobách na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o priestupkoch, sú mimo jeho pôsobnosti. Poukázal na časť odôvodnenia uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Prievidza ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014, v ktorej sa vyšetrovateľ venoval problematickej úprave legislatívy, ohľadom dvoch možností úpravy parkovacej zóny v Meste Prievidza. Nie je mu zrejmé, akým spôsobom znemožnil alebo obmedzil výkon vlastníckeho práva žalobkyne k jej bytu a k motorovému vozidlu, napr., že by neoprávnene užíval byt, alebo ju rušil vo výkone vlastníckeho práva niektorým zo spôsobov uvedených v § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a pokiaľ ide o motorové vozidlo, neodobral ho a ani nezadržal. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že ona oprávnenie užívať svoj byt neodvodzuje od prechodného pobytu, ale od vlastníckeho práva k bytu, poukázal na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 26.6.2014, kde uviedla, že sa plne stotožňuje s postupom Mesta Prievidza pri vydávaní rezidentských kariet podľa trvalého pobytu. Podľa názoru Okresnej prokuratúry Prievidza, ak by sa vydanie rezidentskej karty podmieňovalo vlastníctvom k nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa vo vymedzenej parkovacej zóne, tak by v tomto prípade dochádzalo k diskriminácii osôb z dôvodu majetku. Opätovne poukázal (žalovaný) na

to, že vydanie alebo nevydanie VZN nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za výkon normotvornej činnosti, ktorá nie je úradným postupom.

13. V podaní zo dňa 19.9.2018 žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného, prostredníctvom ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky poukázala na § 2 zák. č. 1/1993 Zb., podľa ktorého o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka. Právna úprava regulácie parkovania bola ustanovená jasne, žiaden iný postup než podľa § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., nepripúšťala. Skutočnosť, že zákonný postup pri zriadení CMPZ nebol dodržaný ani v iných obciach a mestách preukazuje jej tvrdenie o zanedbaní kontroly žalovaným pri prenesení kompetencií výkonu štátnej správy v oblasti regulácie dopravy na obce a mestá. To, že žalovaný poukazuje na postup a podmienky pri získaní rezidentskej karty sú pre ňu právne irelevantné, keďže podľa platných právnych predpisov spoločnosť, ktorá ich vydávala, nemala na to zo zákona žiadne oprávnenie.

14. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 5C 13/2018-536 zo dňa 15.11.2018 pripustil vstup Mesta Prievidza ako intervenienta do konania na strane žalovaného.

15. Vo vyjadrení zo dňa 17.1.2019 Mesto Prievidza ako intervenient uviedlo, že tak ako iné mestá na Slovensku, aj ono bolo nútené v dôsledku neustále sa zvyšujúceho počtu motorových vozidiel, ktoré výrazne zhoršujú mobilitu miest a tým aj ich dopravnú obsluhu, pristúpiť ku regulácii statickej dopravy v meste. Regulácia statickej dopravy je pritom jedným z najúčinnějších riešení, ktoré sa osvedčili v mnohých ďalších mestách. Dal si vypracovať projekt Regulácia statickej dopravy v Centrálnej mestskej zóne v Meste Prievidza číslo AD/114/2011 - etapa I., II., pričom túto úlohu zveril svojej spoločnosti UNIPA, spol. s r.o., Prievidza (toho času TSMPD, s.r.o.) a ďalej si dal vypracovať Prieskum statickej dopravy 2012. Podľa jeho názoru, zo zákonnej úpravy v § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. vyplývalo, že obec mohla, ale nemusela ustanoviť VZN úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel. V danom prípade si zvolil iný postup, ktorý bol Mestským zastupiteľstvom schválený, a to uznesením č. 369/2011, č. 370/2011, ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pričom zámer takto postupovať bol zverejnený na úradnej tabuli mesta v období od 25.11.2011 do 12.12.2011. Pokiaľ ide o uznesenie č. 369/2011 nevyplýva z neho výslovne, že jeho predmetom, resp. hlasovania o ňom mala byť zmena miestnych komunikácií na spevnenú plochu. Vyplýva z neho, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi zobralo na vedomie systém parkovania a schválilo spôsob nájmu pre mestskú obchodnú spoločnosť na účel realizácie projektu Regulácie statickej dopravy v CMPZ v Meste Prievidza. Dopravné značky, na ktoré poukazuje žalobkyňa, boli osadené v zmysle zákona a doteraz nebolo o nich právoplatne rozhodnuté, že by boli osadené neplatne či nezákonne. Aj z Upovedomenia o vybavení podnetu v predĺženej lehote č. Pd 19/13/3307-37 zo dňa 26.6.2014, adresovaného žalobkyňou Okresnou prokuratúrou Prievidza vyplýva, že z dostupného spisového materiálu zistila, že o umiestnení dopravných značiek rozhodoval príslušný orgán so súhlasom dopravného inšpektorátu. Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát a Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát tieto boli predmetom preskúmania zákonnosti rozhodnutí na Krajskom súde Trenčín, Najvyššom súde Slovenskej republiky a boli potvrdené, ako vecne správne. Žalobkyňa, preto nemá nárok na náhradu škody vo výške 232,- eur s príslušenstvom, keďže uvedené rozhodnutia neboli zmenené, či zrušené. Pokiaľ ide o žalobkyňou tvrdené narušenie povesti a vážnosti v spoločnosti tým, že dopravní policajti informovali predsedu Okresného súdu Trenčín o jej protiprávnom konaní, ďalej, že o celej veci sa dozvedeli kolegovia Krajského súdu Trenčín a čo malo mať vplyv na ukončenie jej kariérneho postupu, lebo v rámci výberového konania na Krajský súd Trenčín, jej boli vytýkané súdne spory, v ktorých je žalobcom, uviedlo (Mesto Prievidza), že žalobkyňa naďalej pôsobí na Okresnom súde Trenčín, pričom nepreukázala, že dôvodom jej pravdepodobne neúspešného absolvovania výberového konania na funkciu sudcu Krajského súdu Trenčín, mali byť len vytýkané súdne spory, v ktorých je žalobcom. Navyše medzi jeho konaním (Mesta Prievidza) a žalobkyňou tvrdými skutočnosťami, že v očiach kolegov z Krajského súdu Trenčín sa stala konfliktnou osobou, ktorá nedodržuje zákon o cestnej premávke, ďalej ukončením jej kariérneho postupu a vznikom nemajetkovej ujmy, nie je príčinná súvislosť. Príčinná súvislosť neexistuje ani medzi zhoršením jej dlhodobých zdravotných problémov, ku ktorému malo údajne dôjsť tým, že nemohla zaparkovať pri svojom byte a musela prenášať spisové materiály a medzi jeho údajným konaním, spočívajúcim pri osadení dopravných značiek, ktoré pritom boli osadené so súhlasom dopravného inšpektorátu, t. j. v zmysle zákona. Pokiaľ ide o žalobkyňou predložený rozsudok Najvyššieho súdu č. k. 10Sžd 28/2014, tento sa netýka nárokov, ktoré si uplatňuje v predmetnom súdnom

spore. Poplatok za vydanie rezidentskej karty pre obyvateľa Mesta Prievidza bol a je vo výške 10,- eur, s platnosťou na jeden rok a nie vo výške 150,- eur. V prípade, ak obyvateľ Mesta Prievidza potrebuje využiť parkovacie miesto, môže si prostredníctvom SMS zaplatiť za prvú hodinu poplatok 0,30 eur a za ďalšiu hodinu 0,70 eur, hneď po zaparkovaní motorového vozidla.

16. Žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v podaní zo dňa 4.2.2018 uviedol, že s vyjadrením intervenienta podľa § 85 Civilného sporového poriadku, súhlasí.

17. V podaní zo dňa 26.7.2019 (k vyjadreniu intervenienta) žalobkyňa uviedla, že už existuje ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikovaná v rozhodnutí č. k. 10Sžd 28/2014, č. k. 10Sžd 23/2013, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu Košice č. k. 3Sa 25/2017 a súd v predmetnej veci je povinný na ňu z moci úradnej prihliaďnuť. V uvedených veciach súdy komplexne riešili problematiku výkladu § 6a zák. č. 135/1961 Zb.. Tiež judikovali a vyplýva to aj celkom jasne z § 3 ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., že úprava parkovania predstavuje výkon prenesenej štátnej správy. Opätovne poukázala na znenie predpísaného sľubu, ktorý zložila do rúk prezidenta Slovenskej republiky, keď sa ujímala funkcie sudcu, na znenie § 30 ods. 1, § 30 ods. 2 písm. a/ a g/ zák. č. 385/2000 Z.z., na čl. 2 ods. 2, ods. 3, čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky a tiež na to, že v prípade zriadenia CMPZ v Meste Prievidza od 1.7.2012 dôsledne dodržiavala zložený sudcovský sľub, ako aj platný právny poriadok. Odmietla od 1.7.2012 rešpektovať dopravné značky IP 27a, označujúce zónu s plateným alebo regulovaným státím s cenníkom, osadené v širšom centre Mesta Prievidza, ako aj reguláciu parkovania na Šumperskej ulici v Prievidzi, vrátane povinnosti parkovania na výlučne vymedzených miestach a za poplatok, pretože štát jej zákonom takúto povinnosť neukladal. Štátny orgán, ktorým nepochybne podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. v prípade úpravy parkovania bolo Mesto Prievidza, bolo v tom čase oprávnené zákonným spôsobom regulovať parkovanie výlučne postupom podľa § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. a to vydaním VZN, teda spôsobom vymedzeným v tomto ustanovení, vrátane cenníka, podliehajúceho schváleniu mestským zastupiteľstvom a poplatky za parkovanie mali byť príjmom obce. Od 29.4.2014 síce platí VZN č. 153/2014, čo ale neznamená, že parkovacia zóna je zriadená v súlade so zákonom. Do 29.4.2014 parkovacia zóna spravovala UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, na základe Nájomnej zmluvy č. 02/2012, ktorá bola uzavretá v rozpore s § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom do a aj po 30.11.2013. Nájomná zmluva č. 02/2012 bola podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, pre obchádzanie zákona. UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, nebola oprávnená na základe tejto zmluvy vyberať nijaké poplatky a nová Nájomná zmluva č. 24/2014 zo dňa 27.5.2014, uzavretá medzi Mestom Prievidza a TSMSPD, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183 na parkovacie miesta je tiež neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pre rozpor so zákonom. Podľa jej názoru, pokiaľ došlo k porušeniu zákona od počiatku (dopravné značky IP 27a boli osadené skôr než došlo k vydaniu platného VZN - právnej normy, ktorá upravuje parkovanie), je postup Mesta Prievidza, ktoré sa snaží o legalizáciu už osadeného dopravného značenia s vopred neschváleným cenníkom znova obchádzaním zákona, a teda nelegálny. Od 1.7.2012 žiaden občan v Meste Prievidza nemohol spáchať dopravný priestupok, pretože parkoval mimo miest vyznačených na parkovanie bez zaplatenia poplatku na verejnom priestranstve vo vlastníctve Mesta Prievidza, pre neexistenciu právnej normy (VZN) a toto miesto ani nemohlo byť označené ako platné parkovisko, ani spoplatnené. Opätovne uviedla, že nárok na náhradu škody za zaplatené súdne poplatky a pokuty a trovy si proti žalovanému uplatňuje ako náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z., a to povinnosti odstrániť sporné dopravné značenie IP 27a. V súvislosti s odôvodnením výšky náhrady nemajetkovej ujmy poukázala na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vrátane protokolov publikovaných zák. č. 209/1992 Zb. s tým, že v čl. 5 ods. 1 garantuje právo na slobodu a bezpečnosť. Okrem iného, z neho vyplýva nemožnosť pozbavenia slobody inak než konaním, ktoré je v súlade so zákonom. Čl. 7 garantuje uloženie trestu výlučne na základe zákona a čl. 13 garantuje právo na účinný prostriedok nápravy. Podľa Ústavy Slovenskej republiky čl. 19 ods. 1 každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, podľa čl. 20 ods. 1 každý má právo vlastníť majetok, podľa čl. 20 ods. 4 vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. V jej prípade sa žiadny policajný, správny, ani súdny orgán neriadil platným právnym poriadkom (§ 3 ods. 2, § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., čl. 2 ods. 2, ods. 3, čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ani čl. 7 a čl. 13 Dohovoru). Už pred policajným orgánom došlo k závažnému porušeniu jej práv garantovaných v čl. 5 a čl. 7 Dohovoru, keďže bola viackrát obmedzená na osobnej slobode nasadením blokovacieho zariadenia na vozidlo a prinútená podrobiť sa spísaniu zápisnice na polícii potom, ako odmietla zaplatiť pokutu (čo má v zmysle Dohovoru charakter zadržania)

a následne sankcionovaná štátnymi policajnými orgánmi za konanie, ktoré nikdy nebolo dopravným priestupkom. Došlo aj k porušeniu čl. 6 ods. 1, čl. 13 Dohovoru, lebo v konaní pred správnym a súdnym orgánom v jej veci sa nevykonala ústavne súladný výklad § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.. V prípade nezákonného osadenia dopravného značenia IP 27a, regulujúceho od 1.7.2012 na spornej ulici dopravu, došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva k jej bytu. S väčším nákupom a súdnymi spismi sa nemohla kedykoľvek dostať do svojho bytu a tiež bola vylúčená z riadneho a nerušeného užívania motorového vozidla, lebo nemohla zaparkovať tam, kde chcela, kedy chcela a bez poplatku. Mestskí policajti, ktorí poznali jej motorové vozidlo sledovali, kde zaparkuje s cieľom znepříjemniť jej život a vydieraním ju donútiť rešpektovať neexistujúcu parkovaciu zónu a platiť nelegálne poplatky. Pracuje na preťaženom súde, spisy nosila zo vzdialenosti 1 km, preťažila si chrbticu, na ochorenie ktorej trpí od roku 2002. Bola uznaná za dočasne práceneschopnú. Osobitne to dokazovať, nepovažuje za potrebné, lebo nosenie spisov predstavuje len jednu z príčin zhoršenia zdravia, avšak žiada, aby sa na ňu prihliadlo. Za oveľa závažnejší zásah do jej práv v dôsledku ilegálneho zriadenia parkovacej zóny, považuje nesprávny zásah do pokojného užívania jej majetku mimo zákonného rámca. Súd je povinný poskytnúť jej za neoprávnený zásah do dobrého mena, do práva na osobnú slobodu a pokojné užívanie svojho majetku náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá sa bežne priznáva za obdobné porušenie práv proti Slovenskej republike v rozsudkoch EŠLP v obdobných veciach a suma, ktorú si uplatňuje 10.000,- eur je v porovnaní s priznávaným odškodnením zanedbateľná, vzhľadom na rozsah, dobu, intenzitu porušovania jej práv a počet subjektov, ktoré sa na porušovaní jej práv podieľali (samospráva, mestskí policajti, štátna polícia, súdy na všetkých stupňoch, zákonodarný zbor, ktorý v snahe ochrániť porušovateľov zákona sa novelou § 6a zák. č. 388/2013 Z.z., snažil nezákonnosť dodatočne legalizovať). Hoci dodržala zákon, je na internete verejne označená za páchatel'a dopravných priestupkov, čím je ako sudca vystavená verejnému výsmechu v dôsledku vydávania nezákonných rozhodnutí súdov a verejne označená za osobu, ktorá nepozná zákony ani dopravné predpisy. Zaplatila pokuty za neexistujúce dopravné priestupky a záznam o nich má evidovaný v karte vodiča. Na webovej stránke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bola dokonca verejne a menovite označená za neplatiča pokút, keď ich odmietla zaplatiť pred rozhodnutím súdu o preskúmaní zákonnosti postupu polície. K zaplateniu nelegálnych pokút ju donútila až hrozba novej exekúcie jej majetku.

18. V podaní zo dňa 23.9.2019 žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v súvislosti s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžd 28/2014, poukázal na to, že on sám vo vyjadrení k žalobe zo dňa 5.4.2018 uviedol, že v rámci preneseného výkonu štátnej správy obec určuje používanie zvislých a vodorovných značiek pre vyhradenie parkovacích miest so súhlasom dopravného inšpektorátu (§ 3 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 7 zák. č. 135/1961 Zb.). Vydávanie VZN obcou za účelom vyčlenenia úseku miestnych komunikácií podľa § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., však už obec vykonáva v rámci preneseného výkonu samosprávy. Mesto Prievidza určilo žiadateľovi UNIPA, spol. s r.o., Prievidza umiestnenie trvalého dopravného značenia pre stavbu Regulácia statickej dopravy v CMPZ v Prievidzi podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.. V čase určovania dopravných značiek síce nemalo Mesto Prievidza v súlade s § 6a zák. č. 135/1961 Zb. prijaté VZN, ale svoju nezákonnosť odstránilo uznesením č. 136/2014 Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, ktorým v bode III. zrušilo uznesenie č. 369/2011, č. 370/2011 a uznesením č. 137/2014 schválilo VZN č. 153/2014, do znenia ktorého boli zapracované všetky odporúčania v zmysle upozornenia prokurátora a bolo tak prijaté v súlade s § 6a zák. č. 135/1961 Zb.. Vydaním VZN č. 153/2014 došlo súčasne k zrušeniu VZN č. 148/2013. K zrušeniu uznesení č. 369/2011, č. 370/2011 tak nedošlo z dôvodu nezákonnosti osadenia dopravného značenia ako takého, ale z dôvodu, že na vyčlenenie úseku miestnych komunikácií pre vybudovanie parkovacích miest, je potrebné najprv vydať VZN, ktoré takéto vyčlenenie upraví. Žiadnym orgánom verejnej správy nebolo zistené porušenie zákona a ani iného VZN pri prijatí VZN č. 153/2014. V súčasnosti je stále platné a účinné VZN č. 153/2014, ktoré nebolo zrušené pre nezákonnosť. Zotrvával na tom, že nie je pasívne legitimovaným subjektom v tej časti žaloby, ktorá sa týka výkonu územnej samosprávy. Rovnako tak neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali zákonnosť samotného dopravného značenia v CMPZ Mesta Prievidza, vrátane Šumperskej ulice. Okresný dopravný inšpektorát Prievidza odsúhlasil umiestnenie trvalého dopravného značenia za dodržania stanovených podmienok a následne Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza a Mesto Prievidza určili použitie trvalých zvislých dopravných značiek IP 27a (Zóna s plateným alebo regulovaným státím), IP 27b (Koniec Zóny s plateným alebo regulovaným státím), IP 17a Parkovacie miesto s plateným státím a určili žiadateľovi UNIPA, spol. s r.o., Prievidza umiestniť trvalé dopravné značenie pre stavbu Regulácia statickej dopravy v CMPZ v Prievidzi podľa predloženého dopravného projektu, schváleného Okresným dopravným inšpektorátom Prievidza. Do

dnešného dňa nebolo žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného orgánu zrušené žalobkyňou napádané dopravné značenie a ani právoplatne rozhodnuté, že dopravné značenie v zóne s plateným a regulovaným státim v Meste Prievidza bolo neplatné a protizákonné.

19. V podaní zo dňa 27.11.2019 intervenient Mesto Prievidza poukázal na § 415 Občianskeho zákonníka s tým, že ak žalobkyňa tvrdí, že parkovacou politikou bola nútená prenášať súdne spisy na prácu na doma z väčšej vzdialenosti a tým sa jej údajne zhoršil zdravotný stav, tak mohla tomu predísť tým, že by si zaplatila SMS - kou parkovanie za cenu 0,30 eur na hodinu, prípadne zakúpením prostriedkov na uľahčenie prenášania spisov, napr. kufor či taška na kolieskach. V rozhodnutí podpredsedu Okresného súdu Trenčín Spr 1030/2014 zo dňa 3.10.2014 je pritom uvedené, že požiadala o prácu v domácom prostredí s poukazom na chronické zdravotné problémy s chrbticou, ktoré sa prejavujú najmä v súvislosti s každodenným dochádzaním na pracovisko, ktoré je z miesta bydliska vzdialené 65 km. Z toho potom vyplýva, že za zhoršením zdravotného stavu žalobkyne je najmä dochádzanie na pracovisko vzdialené 65 km prostredníctvom motorového vozidla a nie údajne nezákonná parkovacia politika. Z lekárskejších správ, ktoré predložila nevyplýva príčina vzniku jej zdravotných problémov.

20. V podaní zo dňa 8.1.2020 žalobkyňa uviedla, že jej zdravotné problémy s chrbticou sú dlhodobého a chronického charakteru, pričom na rozvoji ochorenia a jeho zhoršovaní sa podieľa viacero faktorov. Nosenie ťažkých bremien je iba jedným z nich. Samotné nosenie spisov z väčšej vzdialenosti, poškodenie chrbtice takého charakteru ako je v súčasnej dobe nespôsobilé, iba napomohlo k postupnému zhoršovaniu primárneho ochorenia. Má diagnostikovanú osteochondrózu a chondrózu diskov. Ochorenie prebieha v cykloch, sú obdobia pokoja a radikálneho zhoršenia a doba medzi nimi je priamo závislá od dodržiavania rád lekárov. Od roku 2002 do apríla 2014 bola bez dlhodobej práceneschopnosti a ataku ochorenia, lebo rady lekárov bezpodmienečne dodržiavala. Po zriadení parkovacej zóny musela rady lekárov o nosení bremien porušiť, čo malo postupne za následok zhoršenie stavu ochorenia. Spisy si domov nenesie dvakrát týždenne, ale v piatok a to tie, v ktorých je určený termín pojednávania na pondelok (za účelom ich štúdia počas víkendov, pojednávacie dni má v pondelok a v stredu), v pondelok ich treba priniesť do práce, ďalšie sa nosia v pondelok poobede za účelom štúdia spisov, v ktorých je určený termín pojednávania na stredu, a tiež rozhodnuté veci z pondelka za účelom napísania rozhodnutí v utorok (práca na doma). Spisy odnesené v pondelok za účelom štúdia prinesie na pracovisko v stredu ráno, aby sa odpojednávali a ďalšie spisy si nosí v stredu poobede za účelom napísania rozhodnutí vo štvrtok (práca na doma) u vecí rozhodnutých v stredu a spisy sa nosia v piatok ráno, kedy sa kontrolujú a finalizujú rozsudky napísané vo štvrtok a utorok (počas práce na doma). Spisy sa reálne nosia v piatok, v pondelok a v stredu, vždy ráno ako aj poobede, teda 6 krát týždenne. Tiež treba vziať do úvahy nielen hmotnosť spisov, ale aj vzdialenosť z akej sa prenášali pred 1.7.2012 doteraz a po 1.7.2012. Pred 1.7.2012 parkovala pred bytovkou ul. Šumperská, Prievidza a po tomto dátume ul. Sládkovičova Prievidza, v dôsledku nelegálnej parkovacej zóny. Cestuje výlučne po upravených cestách I. triedy a rýchlostnou cestou R2 a v spornom období vždy kvalitným a novým motorovým vozidlom, najskôr značky Peugeot 308, model Quiksilver a aktuálne novým motorovým vozidlom Peugeot 2008, vyrobeným špeciálne pre ňu na základe objednávky, v modeli 1.6 Hdi s polohovateľným a vyhrievaným sedadlom s opierkou hlavy vodiča, vybaveným špeciálnym kosmodiskom, lepším posilňovačom riadenia, palubným počítačom a plnou výbavou, ktorý zabezpečuje osobe s poškodenou chrbticou absolútny cestovateľský komfort. Takže šoférovanie vzhľadom na ústretovosť zamestnávateľa, prácu v domácom prostredí na dva dni a kvalitné motorové vozidlo nemalo pre ňu žiaden negatívny dopad na zhoršenie stavu chrbtice. Opätovne uviedla, že rozhodnutia o spáchaní priestupkov boli síce preskúmané súdom, avšak jednoznačne bez skúmania zákonnosti postupu správnych orgánov, pretože na jej základnú obranu, že dopravné značky IP 27a sú nelegálne a žiadna parkovacia zóna neexistuje, lebo chýba VZN, nebola daná adekvátna odpoveď. Tým došlo k narušeniu právnej istoty, lebo v rovnakej veci č. k. 10Sžd 28/2014 (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), sa rozhodlo inak. Pokiaľ intervenient poukazuje v podaní zo dňa 27.11.2019 na § 415 Občianskeho zákonníka, tak s poukazom na čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, je to právne irelevantné.

21. V podaní zo dňa 27.2.2020 žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na počet rozsudkov uvedených v mesačných výkazoch a lehotu 30 dní odo dňa ich vyhlásenia na ich napísanie, je zrejmé, že prácu v domácom prostredí vykonávala inak by dozorný úradník, ktorý každý mesiac kontroluje, či sú všetky vyhlásené rozhodnutia napísané v lehote, nemohol vydať správu, v ktorej konštatuje, že má všetky rozhodnutia napísané v lehote. V práci vyhotovovala len písomné znenie rozhodnutí o zastavení konania, o rozvod manželstva, o neodkladnom opatrení (predbežnom opatrení), o zmieri.

22. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 5C 13/2018-1054 zo dňa 19.6.2020 návrh žalobkyne o pripustenie pristúpenia do konania ďalšieho subjektu na strane žalovaného, a to Mesta Prievidza, Námestie slobody č. 14, Prievidza, IČO: 00 318 442, zamietol (I. výrok), zmenu - rozšírenie žaloby o určenie, že právo organizovať dopravu na území Mesta Prievidza formou vymedzených úsekov miestnych komunikácií označených zvislými a vodorovnými dopravnými značkami, vrátane dopravných značiek IP 27a, IP 27b a vyberať úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel od 1.7.2012 na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ, vypracovaného UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183, tu nie je, a o uloženie povinnosti do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku odstrániť z celej Šumperskej ulice v Prievidzi, dopravné značky IP 27a, IP 27b - zóna s plateným alebo regulovaným státím, ako aj všetky zvislé a vodorovné dopravné značky osadené na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ, vypracovaného UNIPA, spol. s r.o., Prievidza, IČO: 31 579 183 od 1.7.2012, a uviesť dopravné značenie na celej Šumperskej ulici v Prievidzi do pôvodného stavu v akom sa nachádzalo ku dňu 30.6.2012, nepripustil (II. výrok), na spoločné konanie vecí č. k. 5C 13/2018 a č. k. 15C 12/2020, nepripustil (III. výrok).

23. V podaní zo dňa 3.8.2020 žalovaný, v mene ktorého koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky opätovne poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a ďalej na to, že nespokojnosť žalobkyne so spôsobom vybavenia jej podnetov na prokuratúre neznamená nesprávny úradný postup, pretože podľa ustálenej judikatúry súd môže z titulu nesprávneho úradného postupu skúmať iba dodržiavanie zákonom stanoveného postupu pri vybavovaní podnetu. Súd nie je oprávnený preskúmať dôvody nevyhovenia podnetu, a teda ani správnosť posúdenia, či na podanie protestu alebo iných právnych prostriedkov dozoru prokurátora boli alebo neboli splnené podmienky. Celý spor vedený žalobkyňou, sa javí ako jej snaha o sanáciu predchádzajúcich rozhodnutí súdov, v ktorých nebola úspešná. Celé dokazovanie smeruje na preukazovanie správnosti jej názorov súvisiacich so sporom, týkajúcich sa parkovania.

24. V podaní zo dňa 27.8.2020 žalobkyňa uviedla aj to, že poškodenie jej chrbtice sa predložením zoznamu spisov nedá preukázať, iba percentuálne sa dá určiť poškodenie zdravia vzhľadom na diagnózu a rozvoj progresívne sa vyvíjajúcej chronickej choroby v závislosti od dlhodobého (8 ročného) preťažovania poškodenej chrbtice nosením spisov z veľkej vzdialenosti a rozsah poškodenia za časové obdobie od roku 2014 doteraz, je preukázaný.

25. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhmi na predbežné prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy zo dňa 14.1.2015 a zo dňa 22.5.2015, s vyjadrením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 2.6.2015, s vyjadrením Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky zo dňa 17.7.2015, s rozšírenými návrhmi na predbežné prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom zo dňa 18.7.2016, s vyjadrením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 18.8.2016, s listom adresovaným dňa 4.9.2013 vtedajšiemu ministrovi Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, s odpoveďou Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky zo dňa 23.9.2013, so spismi Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. Pd 120/2012, č. k. Pd 18/2013, č. k. Pd 58/2013, č. k. Pd 59/2013, č. k. Pd 205/2014, č. k. Pd 19/2013, č. k. Pd 23/2013, č. k. Pd 6/2014, č. k. 1Pn 425/2014, spisom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VI/2Gd 232/14/1000, so spismi Krajského súdu Trenčín č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013, č. k. 13S 282/2014, č. k. 11S 45/2012, so spismi Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 154/2011, č. k. 12C 18/2015, č. k. 17C 66/2010, č. k. 10C 16/2016, s oznámením UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, s projektom Regulácie statickej dopravy v CMPZ v Meste Prievidza, s prieskumom statickej dopravy v 2012, so žiadosťou UNIPA, spol. s r.o. Prievidza zo dňa 24.3.2012, s určením trvalého dopravného značenia v Meste Prievidza zo dňa 26.3.2012, so žiadosťou Okresného dopravného inšpektorátu Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza zo dňa 14.12.2011, s určením trvalých dopravných značiek zo dňa 10.3.2012, s VZN č. 148/2013, VZN č. 153/2014, s úsekmi miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel CMPZ Mesta Prievidza, s Cenníkom, s mapou centrálnej parkovacej zóny s rezidentskými pásmami, s výpisom z LV č. XXXX, k. ú. F. s výpisom z LV č. X, k. ú. F., s výpisom z LV č. XXX., k. ú. Q.a, s listom Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza zo dňa 5.9.2013 adresovaným predsedovi Okresného súdu Trenčín, s vyjadrením žalobkyne zo dňa 18.9.2013, adresovaným predsedovi Okresného súdu Trenčín, s lekáorskými správami, s poštovými poukazmi na účet, s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II.ÚS 305/2016, s potvrdením

Mesta Prievidza, ohlasovňa pobytu, s osvedčením o zvolení za sudcu, s rozhodnutím podpredsedu Okresného súdu Trenčín Spr 1030/2014 zo dňa 3.10.2014, s Kúpnu zmluvou zo dňa 28.4.2017, S Leasingovou zmluvou zo dňa 8.2.2011, s pokynom predsedu Okresného súdu Trenčín č. 43/2009 zo dňa 1.4.2009, so zápisnicou spísanou na Mestskej polícii Prievidza zo dňa 20.7.2012, s oznámeniami o zablokovaní vozidla zo dňa 26.7.2012, zo dňa 29.7.2012, s rozhodnutím o priestupku ORPZ-654,656/DI-SK-2012 zo dňa 2.10.2012, so zápisnicou zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi zo dňa 30.4.2013, so zápisnicou spísanou na Mestskej polícii Prievidza dňa 27.6.2013, s rozhodnutím o priestupku ORPZ-PD-ODI-SK-498/2013 zo dňa 14.8.2013, s rozhodnutím o odvolaní KRPZ-TN-KDI-P-70/2013 zo dňa 30.9.2013, s rozhodnutím o priestupku ORPZ-PD-ODI-SK-498,579/2013 zo dňa 23.9.2014, s rozhodnutím o priestupku ORPZ-PD-ODI-579/2013 zo dňa 25.9.2013, s rozhodnutím o odvolaní ORPZ-PD-ODI-SK-579/2013 zo dňa 8.11.2013, s uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013, s uznesením Okresnej prokuratúry Prievidza č. k. 1Pn 768/2013 zo dňa 19.12.2013, s uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica ČVS: SKIS-6/OISS-V-2014 zo dňa 7.2.2014, so zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 10.7.2014, s informáciou o plnení komisionárskych a nájomných zmlúv spoločnosti Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. Prievidza za obdobie 1 - 6/2016, s uznesením Mestského zastupiteľstva v Prievidzi zo dňa 29.4.2014, s mesačnými výkazmi, s ročnými štatistickými výkazmi, s hodnotením sudcu zo dňa 19.5.2016, so zápisnicou z riadneho 11. zasadnutia Sudcovskej rady Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.10.2015, so zápisnicou z mimoriadneho 2. zasadnutia Sudcovskej rady Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.2.2016, s hodnotením sudcu zo dňa 27.4.2016, s vyjadrením predsedu Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.2.2016, zo záznamami o vykonanej kontrole nevyhotovených a neodoslaných rozhodnutí, so žiadosťami o určenie voľných miest sudcov, s rozhodnutím predsedu Okresného súdu Trenčín Spr 453/2020 zo dňa 1.6.2020, s vyjadrením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.7.2021 a s priloženými listinnými dôkazmi.

26. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

27. Spoločnosť AD značenie, s.r.o. Prievidza, IČO: 31 623 743 vypracovala dňa 21.9.2011 pre objednávateľa UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, IČO: 31 579 183 Projekt č. AD/114/2011: Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza. Z projektu vyplýva, že v posledných rokoch sa začína v meste prejavovať akútny nedostatok parkovacích miest, že problém s parkovaním nastáva najmä v čase od siedmej hodiny do šestnástej hodiny, že z dôvodu nedostatku parkovacích miest v centrálnej mestskej zóne môže dochádzať ku kolíziám v doprave. Spracovateľ navrhol, aby Mesto Prievidza prenajalo všetky svoje disponibilné parkovacie plochy v centre mesta spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, ktorá by následne zabezpečovala zriadenie, prevádzku a údržbu parkovacích plôch, ako aj fungovanie celého parkovacieho systému, v súlade s parkovacou politikou Mesta Prievidza, pričom je potrebné parkovacie zónu vymedziť pomocou dopravného značenia IP 27a, IP 27b, a na jednotlivé parkovacie miesta, resp. parkovacie plochy osadiť zvislé dopravné značenie IP 17a: parkovisko - parkovacie miesta s plateným státím plus E12: dodatková tabuľka s textom, v ktorom budú uvedené podmienky regulácie. V časti projektu: Návrh parkovacích plôch v riešenej oblasti, je uvedená aj Šumperská ulica.

28. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 369/2011 zo dňa 13.12.2011, zobralo na vedomie systém parkovania v meste na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza a schválilo spôsob nájmu nehnuteľností - spevnených plôch, nachádzajúcich sa na pozemkoch v k. ú. Prievidza podľa mapy centrálnej zóny mesta pre spoločnosť UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, z dôvodu hodného osobitného zreteľa, a to i na Šumperskej ulici v Prievidzi.

29. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 370/2011 zo dňa 13.12.2011 vzalo na vedomie projekt Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza a schválilo jeho realizáciu z dôvodu hodného osobitného zreteľa. Ďalej schválilo nájom nehnuteľností, označených ako spevnené plochy, nachádzajúce sa na pozemkoch, k. ú. Prievidza na účely realizácie projektu pre mestskú obchodnú spoločnosť UNIPA, spol. s r.o. Prievidza na dobu neurčitú za nájomné 10.000,- eur, ročne.

30. Dňa 14.12.2011 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza postúpilo Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza, ako príslušnému cestnému správnomu orgánu žiadosť spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza vo veci žiadosti o vyjadrenie sa k umiestneniu trvalého dopravného značenia: Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta

Prievidza. V podaní je okrem iného uvedené, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza odsúhlasilo (za dodržania stanovených podmienok) umiestnenie trvalého dopravného značenia na ceste III/050062 a na miestnych komunikáciách Mesta Prievidza podľa Projektu č. AD/114/2011.

31. Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza dňa 10.3.2012 určil za dodržania stanovených podmienok trvalé dopravné značenie na komunikácii III/050062, ul. Hviezdoslavova, ul. Hlinku v Meste Prievidza.

32. Dňa 24.3.2012 spoločnosť UNIPA, spol. s r.o. Prievidza zaslala Mestu Prievidza žiadosť o umiestnenie dopravného značenia alebo zariadenia podľa § 3 zák. č. 135/1961 Zb., odôvodnenú reguláciou statickej dopravy v CMPZ. Prílohou žiadosti bol Projekt č. AD/114/2011.

33. V podaní zo dňa 26.3.2012, adresovanom UNIPA, spol. s r.o. Prievidza uviedlo Mesto Prievidza, že ako príslušný správny orgán podľa § 27 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb., § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. a na základe súhlasu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza určuje žiadateľovi za dodržania stanovených podmienok, umiestniť trvalé dopravné značenie pre stavbu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, podľa predloženého dopravného projektu, spracovaného AD značenie, s.r.o. Prievidza pod projektovým číslom AD/114/2011, etapa I., vrátane doplnkov. V poslednom a predposlednom odseku určenia trvalého dopravného značenia v Meste Prievidza je uvedené: na určenie použitia dopravných značiek na cestách sa podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 3 ods. 6 zák. č. 135/1961 Zb.), proti tomuto určeniu trvalého dopravného značenia nie je možné podať riadny opravný prostriedok, toto určenie trvalého dopravného značenia je preskúmateľné súdom.

34. Dňa 2.4.2012 medzi Mestom Prievidza ako prenajímateľom a UNIPA, spol. s r.o. Prievidza ako nájomcom bola uzavretá Nájomná zmluva č. 02/2012, predmetom ktorej bol nájom nehnuteľností - spevnené plochy, nachádzajúce sa na pozemkoch v k. ú. Prievidza, identifikované v mape centrálnej zóny mesta, tvoriacej prílohu projektu označeného v bode 2, čl. I., na dobu neurčitú, za nájomné 10.000,-eur ročne.

35. Podľa výpisu z LV č. XXXX, k. ú. F. je v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník bytu č. XX, vo vchode č. XX, situovanom v bytovom dome súpisné číslo XXXXX, nachádzajúcom sa na parc. č. XXXX, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku 55/2203, zapísaná žalobkyňa.

36. Podľa výpisu z LV č. XXX, k. ú. Q. D., Obec F., je v katastri nehnuteľností ako podielový spoluvlastník v 1/2 parc. č. XX. zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m², parc. č. XX záhrady o výmere 273 m², rodinného domu súpisné číslo XR. nachádzajúcom sa na parc. č. XX, zapísaná žalobkyňa. Zo spisov č. k. 17C 66/2010, č. k. 12C 18/2015, č. k. 9C 154/2011, č. k. 10C 16/2016 vyplýva, že nehnuteľnosti neužíva od roku 2003-2004.

37. Podľa potvrdenia Mesta Prievidza zo dňa 23.3.2018, žalobkyňa je k trvalému pobytu na adrese ul. Q. č. XX/XX, Prievidza prihlásená od dátumu 28.12.2016. Predchádzajúci trvalý pobyt mala od 2.8.1971 do 28.12.2016 na adrese ul. Viničná č. XXX/X, Prievidza. K prechodnému pobytu na adrese ul. Q. č. XX/XX, Prievidza bola prihlásená od 30.7.1998 do 30.7.2003.

38. Ulica Šumperská v Prievidzi sa nachádza na parc. č. XXXX/X, resp. parc. č. XXXX/XX. Podľa výpisu z LV č. X, k. ú. F., je v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 2552 m², parc. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 3249 m², zapísané Mesto Prievidza. Spôsob ich využitia je označený číslom XX, čo je pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti.

39. UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, listom označeným: Vážení rezidenti, im oznámila, že na základe poverenia Mesta Prievidza pripravila ako mestská spoločnosť projekt Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, že nároky na parkovacie a odstavné plochy sú v centrách miest také veľké, že sa musí pristúpiť k optimalizácii využívania existujúcich parkovacích kapacít a zvýhodniť krátkodobé

parkovanie pomocou vhodných regulačných zásahov a opatrení, že projekt bude realizovaný od 1.7.2012, že regulácia CMPZ bude v pracovných dňoch od 7.00 hod. do 16.00 hod., že celá zóna bude vymedzená zónovým dopravným značením, rozdelená do piatich rezidentských pásiem A,B,C,D a E, že jednotlivé súbory parkovacích miest budú označené zvislým dopravným značením, z ktorého bude zrejmé, v ktorom rezidentskom pásme sa dané parkovacie miesto nachádza, že do zóny regulovaného parkovania sa zahrnú aj časti mesta ako sídlisko Mládeže, Dlhá ulica, Čierne mesto, že obyvatelia, ktorí majú trvalý pobyt v CMPZ a sú zároveň vlastníkami, resp. držiteľmi motorového vozidla, majú nárok si požiadať o vydanie rezidentskej karty (RK-O), za zvýhodnený ročný poplatok, že podnikatelia, ktorí majú sídlo alebo prevádzku v CMPZ a majú v obchodnom majetku zahrnuté motorové vozidlo, môžu požiadať o vydanie rezidentskej karty (RK-P) za ročný poplatok, že regulácia parkovania by mala zlepšiť negatívny stav statickej dopravy, najmä zrýchliť výmenu vozidiel, zamedziť dlhodobému parkovaniu, zvýšiť podiel cestujúcich v hromadnej doprave, znížiť počet vozidiel v čase dopravnej špičky, priniesť pozitívny vplyv na ekológiu, zabezpečiť finančné prostriedky na budovanie nových parkovacích miest.

40. V CMPZ sú uvedené pásma podľa ulíc, pričom ul. Šumperská, Prievidza je zaradená do pásma E.

41. Z listinného dôkazu predloženého dňa 26.7.2019 žalobkyňou s údajom „toto sa osadilo“ vyplýva, že na ul. Šumperská, Prievidza sa osadili dopravné značky IP 27a, aj s cenníkom poplatkov (rezidentské pásmo E).

42. Dňa 24.7.2012 žalobkyňa adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z. pri vyberaní poplatkov za parkovanie na ul. Šumperská, Prievidza, ktorý odôvodnila tým, že rezidentské karty vydáva UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, ktorá síce má jediného spoločníka, a to Mesto Prievidza, avšak v predmete podnikateľskej činnosti nemá oprávnenie podnikáť na úseku výkonu správy miestnych komunikácií a ani s tým súvisiaceho vyberania poplatkov a v predmete činnosti nemá ani správu mestského majetku, len prevádzkovanie parkovísk, pričom u. Šumperská, Prievidza nie je parkoviskom. Poukázala na § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. s tým, že nemá vedomosť o tom, že by bolo vydané VZN Mesta Prievidza, ktoré by v meste upravovalo spôsob parkovania, pričom občanom nie je možné ukladať povinnosti na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza a postup pri regulácii statickej dopravy je značne diskriminačný, lebo zvýhodňuje osoby, ktoré majú na konkrétnej ulici trvalý pobyt a nemusia vlastniť nehnuteľnosť.

43. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 25.7.2012 pod č. Pd 120/2012 oznámila žalobkyňi, že prijala jej podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri vyberaní poplatkov za parkovanie na ul. Šumperská, Prievidza a že o spôsobe vybavenia bude vyrozumená po zabezpečení a preskúmaní príslušného spisového materiálu, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa podania podnetu (§ 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z.).

44. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 19.9.2012 pod č. 120/2012 oznámila žalobkyňi, že Mesto Prievidza sa problematiku riešenia regulácie dopravy v meste rozhodlo riešiť prostredníctvom svojej spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, a keďže ide o obchodnú spoločnosť, platná legislatíva neumožňuje, aby jej boli VZN uložené povinnosti, ktoré by stanovili, akým spôsobom a v akej výške má regulovať dočasné parkovanie a určiť výšku úhrady. Preskúmať zákonnosť postupu mesta bolo možné len pri prijatí uznesení, schválených mestským zastupiteľstvom, pretože ide o opatrenia vydané orgánom verejnej správy. Projekt Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, bol pritom vypracovaný na základe objednávky UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, ktorá kritérium existencie trvalého pobytu považovala za najobjektívnejšie pre vydanie rezidentskej karty. Preskúmaním uznesení č. 369/2011 a č. 370/2011 bolo zistené, že po procesnej stránke boli schválené v súlade s § 9a ods. 9 písm. c/ zák. č. 138/1991 Zb.. Pokiaľ ide o vecné posúdenie správnosti uznesení, ak poslanci mestského zastupiteľstva určili trojpätinovou väčšinou, že ide o dôvod hodný osobitného zreteľa a tento aj odôvodnili, tak prokuratúre neprináleží spochybňovať taký prejav vôle mesta. UNIPA, spol. s r.o. Prievidza je právnická osoba, ktorá nemá postavenie orgánu verejnej správy a prokurátor v netrestnej oblasti nemôže voči nej vykonávať dozor. Nájom ako všeobecný právny inštitút, patrí do oblasti súkromného práva. Ak v § 6a zák. č. 135/1961 Zb. je uvedené, že obec môže na účely organizovania dopravy ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel, nejedná sa o obligatórnu povinnosť a prokuratúra nemôže trvať na schválení takéhoto nariadenia. Okresná prokuratúra Prievidza podnet odložila z dôvodu, že zo strany Mestského zastupiteľstva v

Prievidzi ako orgánu verejnej správy, voči ktorému prokuratúra vykonáva dozor, nebolo zistené také porušenie zákona, ktoré by odôvodňovalo podanie protestu prokurátora proti uzneseniam č. 369/2011, č. 370/2011.

45. Dňa 21.11.2012 žalobkyňa adresovala podľa § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. Krajskej prokuratúre Trenčín podnet na preskúmanie zákonnosti vybavenia pod č. Pd 120/2012 zo dňa 19.9.2012, jej podnetu podaného na Okresnú prokuratúru Prievidza. Uviedla, že prokurátor potvrdil, že Mesto Prievidza nevydalo žiadne VZN, ktoré by upravovalo parkovanie v meste a v podstate jeho postup označil za zákonný, lebo údajne Mesto Prievidza môže, ale aj nemusí vydať VZN o parkovaní, a keďže VZN nebolo vydané, nie je čo skúmať. S takýmto názorom, ale nesúhlasí. Ulica Šumperská, Prievidza, na ktorej parkovala sa na základe uznesenia č. 369/2011 a č. 370/2011 a Nájomnej zmluvy č. 02/2012 stala spevnenou plochou, čím stratila charakter miestnej komunikácie, čo má závažné právne následky. Poukázala na znenie ustanovenia § 6a zák. č. 135/1961 Zb.. Obec nemôže preniesť svoju kompetenciu na iného, pretože ju vykonáva na základe zákona ako prenesený výkon štátnej správy. Žiadala, aby Krajská prokuratúra Trenčín, okrem iného, preskúmala zákonnosť postupu Mesta Prievidza, či sa poplatky za parkovanie v CMPZ vyberajú na základe zákona.

46. Krajská prokuratúra Trenčín pod č. Kd 345/2012 zo dňa 29.1.2013 žalobkyni oznámila, že v zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. preskúmala postup námestníčky Okresného prokurátora Prievidza, ktorá dňa 19.9.2012 pod č. Pd 120/2012 jej prvý podnet smerujúci proti postupu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi v súvislosti so schválením uznesením č. 369/2011, č. 370/2011 odložila bez využitia prostriedkov prokurátorského dozoru. Zistila, že Okresná prokuratúra Prievidza jej podnet odložila predčasne, preto ju upravila, aby vo vybavení podnetu ďalej pokračovala.

47. Krajská prokuratúra Trenčín pod č. Kd 345/2012 dňa 29.1.2013 oznámila Okresnej prokuratúre Prievidza k č. Pd 120/2012, že vo vybavení podnetu žalobkyne je potrebné pokračovať, že z písomností z dozorového spisu je zrejmé, že prenajaté spevnené plochy sú v skutočnosti miestne komunikácie, že obec je povinná pri prenesenom výkone štátnej správy rešpektovať zákon a umožniť každému užívanie miestnych komunikácií zaradených do siete na určený účel, že rozhodne nie je oprávnená obchádzať zákon tým, že miestne komunikácie „premenuje“ v zmluve na spevnené plochy a ako také ich prenajme obchodnej spoločnosti, čím zmarí ich všeobecné užívanie, že miestne komunikácie musia slúžiť výhradne miestnej doprave, že užívanie možno obmedziť len na základe zákona, že mestské zastupiteľstvo tým, že prenajalo miestne komunikácie spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, porušilo aj § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., podľa ktorého výnos úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel je príjmom obce, že finančné prostriedky získané za platené parkovanie sa tak nedostanú do rozpočtu mesta, že mestskému zastupiteľstvu zákon neumožňuje vzdať sa svojich kompetencií v prospech iného subjektu, že z uvedených dôvodov zákon neumožňuje Mestu Prievidza nakladať s predmetom nájomnej zmluvy opísaným spôsobom, že uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi o schválení prenájmu miestnych komunikácií spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza sú nezákonné, a že preto je potrebné, aby Okresná prokuratúra Prievidza ďalej konala a prijala prokurátorské opatrenie, ktoré zabezpečí obnovu právneho stavu.

48. Z oznámenia o zablokovaní vozidla zo dňa 19.7.2012 vyplýva, že v tento deň Mestská polícia Prievidza namontovala na motorové vozidlo žalobkyne blokovacie zariadenie, zabraňujúce odjazdu z dôvodu, že sa dopustila dopravného priestupku.

49. Dňa 20.7.2012 do zápisnice o podaní vysvetlenia, spísanej na Mestskej polícii Prievidza žalobkyňa uviedla, že sa domáhala vydania rezidentskej karty za zvýhodnený poplatok, ale nebola jej vydaná, že si nie je vedomá, že by sa dopustila priestupku, že UNIPA, spol. s r.o. Prievidza nemôže žiadnemu občanovi mesta ukladať povinnosti, ani vyžadovať platenie za parkovanie na verejnej komunikácii, pretože je bezplatné.

50. Z oznámenia o zablokovaní vozidla zo dňa 26.7.2012 vyplýva, že v tento deň Mestská polícia Prievidza namontovala na motorové vozidlo žalobkyne blokovacie zariadenie, zabraňujúce odjazdu z dôvodu, že sa dopustila dopravného priestupku.

51. V podaní zo dňa 24.7.2012, ktoré žalobkyňa adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza (bod 42.) ako podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001

Z.z., žiadala preskúmať aj zákonnosť postupu pri vyberaní pokuty od vodičov za údajný priestupok, neuposlúchnutie pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky IP 27a.

52. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 25.7.2012 pod č. Pd 119/2012 oznámila žalobkyni, že prijala jej podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mestskej polície Prievidza vo veci vyberania pokút za priestupok pre nezaplatenie za parkovanie na Šumperskej ulici v Prievidzi, a že o spôsobe vybavenia bude vyozumená po zabezpečení a preskúmaní príslušného spisového materiálu, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa podania podnetu (§ 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z.).

53. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 19.9.2012 pod č. Pd 119/2012 oznámila žalobkyni, že mestská polícia je oprávnená za splnenia zákonných podmienok uložiť blokovú pokutu, resp. predložiť správu o výsledku objasňovania priestupku príslušnému správne orgánu, pokiaľ zistí, že motorové vozidlo stálo v zóne s plateným alebo regulovaným státím v čase regulácie bez uhradenia poplatku za parkovanie v parkovacej zóne. V danom prípade pokiaľ Mestská polícia Prievidza ukladala vodičom pokuty za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, spočívajúci v nerešpektovaní informačnej dopravnej značky IP 27a na Šumperskej ulici v Prievidzi, nekonala v rozpore so zákonom, nie je totiž oprávnená posudzovať zákonnosť osadenia dopravných značiek. Okresná prokuratúra Prievidza, preto odložila podnet žalobkyne.

54. V podaní zo dňa 21.11.2012 (bod 45.), ktoré žalobkyňa adresovala Krajskej prokuratúre Trenčín podľa § 34 ods. 1 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z. ako podnet na preskúmanie zákonnosti vybavenia jej podnetu podaného na Okresnú prokuratúru Prievidza, žiadala aj o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu č. Pd 119/2012. Uviedla, že pokiaľ dopravná značka nie je osadená v súlade so zákonom a právnickou osobou k tomu zo zákona oprávnenou, hľadá sa na ňu, ako keby tam nebola, a preto sa nemohla dopustiť priestupku jej nerešpektovaním.

55. Krajská prokuratúra Trenčín pod č. Kd 52/2013 zo dňa 29.1.2013 oznámila Okresnej prokuratúre Prievidza k č. Pd 119/2012, že vo vybavení podnetu žalobkyne je potrebné pokračovať, skúmať, či dopravné značky sú osadené v súlade so zákonom, že vodičom pre Okresnú prokuratúru Prievidza budú uznesenia č. 369/2011, č. 370/2011 a súvisiace materiály, že na zistené porušenie zákona je potrebné reagovať primeraným prokurátorským opatrením.

56. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 27.3.2013 pod č. Pd 18/2013 protest proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 zo dňa 13.12.2011, ktorý odôvodnila tým, že mesto v zmysle § 6a zák. č. 135/1961 Zb. neprijalo VZN, ktorým by regulovalo dočasné parkovanie motorových vozidiel na miestnych komunikáciách, ale danú problematiku sa rozhodlo riešiť prostredníctvom svojej obchodnej spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, ktorej za týmto účelom schválilo spôsob prenájmu miestnych komunikácií, že Mesto Prievidza nie je oprávnené obchádzať zákon tým, že miestne komunikácie „premenuje“ na spevnené plochy a ako také následne prenajme obchodnej spoločnosti, čím zmarí ich všeobecné užívanie. Miestne komunikácie musia slúžiť miestnej doprave, ich užívanie možno obmedziť len na základe zákona, a to postupom podľa § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb.. Mestským zastupiteľstvom v Prievidzi prijaté uznesenie č. 369/2011 je preto nezákonné a Okresná prokuratúra Prievidza navrhuje jeho zrušenie.

57. Zo zápisnice zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi zo dňa 30.4.2013 vyplýva, že podľa názoru Mesta Prievidza, jeho postup je zákonný, má právo nakladať so svojim majetkom a toto právo mu prokuratúra obmedzuje. Prítomná Mgr. Jana Bahýlová, námestníčka okresného prokurátora uviedla, že prokuratúra nie je proti regulácii parkovania, namieta spôsob a že je potrebné, aby mesto k tejto veci prijalo VZN, a že prokuratúra namieta aj to, že výnosy sú príjmom UNIPA, spol. s r.o. Prievidza a poslanci nerozhodujú o ich ďalšom použití.

58. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 132/2013 zo dňa 30.4.2013, nevyhovelo protestu prokurátora č. Pd 18/2013 podanému proti uzneseniu č. 369/2011 a nezrušilo ho.

59. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 2.5.2013 oznámila žalobkyni, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi protestu prokurátora nevyhovelo a uznesenie č. 369/2011, nezrušilo.

60. Z úradného záznamu Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 19.6.2013 č. Pc 59/2013 vyplýva, že je potrebné podľa § 250zf O.s.p. podať na Krajský súd Trenčín návrh na zrušenie uznesenia č. 369/2011 a dozorový spis č. Pd 18/2013 previesť do registra Pc.

61. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 25.6.2013 na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 59/2013 podľa § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011, ktorý doplnila dňa 3.7.2013.

62. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 27.6.2013 oznámila žalobkyni, že podala dňa 25.6.2013 na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 59/2013 podľa § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011.

63. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 27.3.2013 pod č. Pd 23/2013 protest proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011 zo dňa 13.12.2011, ktorý odôvodnila rovnako ako protest proti uzneseniu č. 369/2011 a doplnila ho tým, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi schválilo prenájom miestnych komunikácií pre UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, na realizáciu projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, čím porušilo aj § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.. Finančné prostriedky získané za platené parkovanie sa v tomto prípade nedostanú do rozpočtu mesta, poslanci mestského zastupiteľstva nerozhodujú o ich ďalšom využití. Výnosy úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel sú príjmom UNIPA, spol. s r.o. Prievidza. Mestským zastupiteľstvom v Prievidzi prijaté uznesenie č. 370/2011 je preto nezákonné a Okresná prokuratúra Prievidza navrhuje jeho zrušenie.

64. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 132/2013 zo dňa 30.4.2013 nevyhovelo protestu prokurátora č. Pd 23/2013 podanému proti uzneseniu č. 370/2011 a nezrušilo ho.

65. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 2.5.2013 oznámila žalobkyni, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi protestu prokurátora nevyhovelo a uznesenie č. 370/2011, nezrušilo.

66. Z úradného záznamu Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 19.6.2013 č. Pc 58/2013 vyplýva, že je potrebné podľa § 250zf O.s.p. podať na Krajský súd Trenčín návrh na zrušenie uznesenia č. 370/2011 a dozorový spis č. Pd 23/2013 previesť do registra Pc.

67. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 25.6.2013 na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 58/2013 podľa § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011, ktorý doplnila dňa 3.7.2013.

68. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 27.6.2013 oznámila žalobkyni, že podala dňa 25.6.2013 na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 58/2013 podľa § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011.

69. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 3.4.2013 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 31.5.2013, že dôvodom je tá skutočnosť, že prokuratúra podala protest proti uzneseniu č. 369/2011, č. 370/2011 a keďže podnet žalobkyne súvisí s tou istou problematikou, je potrebné počkať na rozhodnutie Mestského zastupiteľstva v Prievidzi o podaných protestoch prokurátora.

70. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 28.5.2013 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 31.8.2013, že dôvodom je tá skutočnosť, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi protestom prokurátora podaným proti uzneseniu č. 369/2011, č. 370/2011 nevyhovelo, a že jej podnet súvisí s tou istou problematikou, a že prokuratúra pripravuje podanie návrhu na Krajský súd Trenčín postupom podľa § 250zf O.s.p., a že je potrebné počkať na rozhodnutie súdu k tejto problematike.

71. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 23.8.2013 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 31.10.2013, že dôvodom je tá skutočnosť, že prokuratúra podala dňa 26.6.2013 na Krajský súd Trenčín návrh podľa § 250zf O.s.p., že jej podnet súvisí s tou istou problematikou, a je potrebné počkať na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013.

72. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 28.10.2013 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 31.1.2014, že dôvodom je tá skutočnosť, že prokuratúra podala dňa 26.6.2013 na Krajský súd Trenčín návrh podľa § 250zf O.s.p., že jej podnet súvisí s tou istou problematikou, a je potrebné počkať na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013.

73. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 27.1.2014 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 31.3.2014, že dôvodom je tá skutočnosť, že prokuratúra podala dňa 26.6.2013 na Krajský súd Trenčín návrh podľa § 250zf O.s.p., že jej podnet súvisí s tou istou problematikou, a je potrebné počkať na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013.

74. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 28.3.2014 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek, ktoré súvisia s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. predĺžil lehotu na vybavenie podnetu do 30.6.2014, že dôvodom je tá skutočnosť, že prokuratúra podala dňa 26.6.2013 na Krajský súd Trenčín návrh podľa § 250zf O.s.p., že jej podnet súvisí s tou istou problematikou, a je potrebné počkať na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013.

75. Žalobkyňa v podaní zo dňa 24.7.2013 adresovaným Okresnej prokuratúre Prievidza k č. Pc 58/2013, označeným ako Žiadosť o okamžité vykonanie opatrení na zabránenie porušovania zákona pri realizácii projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza oznámila, že nie je spokojná s doterajšími opatreniami vykonanými Okresnou prokuratúrou Prievidza, že tieto nemajú žiaden výsledný efekt, že CMPZ je v rozpore s platnými právnymi predpismi, že v porušovaní zákona sa naďalej pokračuje. Navrhla, aby Okresná prokuratúra Prievidza podala v rámci konaní vedených na Krajskom súde Trenčín návrh na vydanie predbežného opatrenia postupom podľa § 102 ods. 1 O.s.p. s petítom uvedenom v jej podaní (zo dňa 24.7.2013), čo podľa jej názoru, zákon umožňuje aj v prípade žalôb podaných podľa § 250zf O.s.p..

76. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 5.8.2013 pod č. Pc 58/2013 oznámila žalobkyni, že návrhy, ktoré podala na Krajský súd Trenčín pod č. Pc 58/2013 a č. Pc 59/2013 považuje aktuálne za dostatočne vykonané opatrenie na odstránenie zisteného protiprávneho stavu, a to i s poukazom na to, že Krajský súd Trenčín už začal vo veci konať.

77. Žalobkyňa v podaní zo dňa 14.8.2013, adresovaným Krajskej prokuratúre Trenčín podľa § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z., označeným ako Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Prievidza č. Pc 58/2013 zo dňa 5.8.2013 uviedla, že s doterajšími opatreniami vykonanými Okresnou prokuratúrou Prievidza nie je spokojná, že síce podala vo veci nelegálne zriadenej parkovacej zóny žaloby podľa § 250zf O.s.p. o zrušenie uznesení č. 369/2011, č. 370/2011, ale že inak nepodnikla vôbec nič, že odmietla podať návrh o vydanie predbežného opatrenia.

78. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 10.10.2013 pod č. Kc 137/2013 oznámila žalobkyni, že preskúmaním na vec sa vzťahujúceho materiálu nezistila v postupe Okresnej prokuratúry Prievidza pri vybavovaní jej podnetu porušenie zákona, že táto podala na Krajský súd Trenčín návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva Prievidza č. 369/2011, č. 370/2011, že ustanovenia O.s.p., ktoré

sa vzťahujú na konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení mestského zastupiteľstva, nedávajú prokurátorovi oprávnenie podať návrh na dočasné pozastavenie účinnosti napadnutých uznesení (a čo je s poukazom na § 250zfa ods. 6 O.s.p. napríklad možné v konaní o súlade VZN obce).

79. Mesto Prievidza dňa 23.5.2014 oznámilo Okresnej prokuratúre Prievidza, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi na svojom zasadnutí dňa 29.4.2014 uznesením č. 136/2014 zrušilo uznesenie č. 369/2011 a č. 370/2011.

80. Okresná prokuratúra Prievidza podaním zo dňa 27.5.2014 pod č. Pc 59/2013 a podaním zo dňa 27.5.2014 pod č. Pc 58/2013 oznámila Krajskému súdu Trenčín, že návrh o zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a návrh o zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011 berie späť z dôvodu, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 136/2014 zo dňa 29.4.2014 napadnuté uznesenia zrušilo.

81. Okresná prokuratúra Prievidza podaním zo dňa 29.5.2014 pod č. Pc 58/2013 oznámila žalobkyni, že návrh o zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a návrh o zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011 zobrala späť z dôvodu, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 136/2014 zo dňa 29.4.2014 napadnuté uznesenia zrušilo.

82. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 13S 98/2013-32 zo dňa 4.6.2014 konanie zastavil.

83. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 13S 99/2013-42 zo dňa 4.6.2014 konanie zastavil.

84. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 473/2013 schválilo VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom úseku mesta.

85. Z VZN č. 148/2013 vyplýva, že ho vydáva Mesto Prievidza podľa § 6 ods. 1, § 11 ods. 4 písm. g/ zák. č. 369/1990 Zb., § 6a zák. č. 135/1961 Zb.. Podľa § 1 toto VZN stanovuje: a/ úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len „parkovacie miesta“) v súlade s organizáciou dopravy vyplývajúcej z použitého dopravného značenia na území mesta Prievidza, b/ spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, c/ výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel, spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia. Podľa § 2 ods. 1 úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len „CMPZ Prievidza“) sú vymedzené v prílohe č. 1 tohto nariadenia. Zóna plateného parkovania je dopravné označená dopravnou značkou IP 27a/b. Podľa § 3 ods. 1 projekt Regulácie statickej dopravy v CMPZ Prievidza a prevádzku parkovacích miest v súlade s organizáciou dopravy vyplývajúcej z použitého dopravného značenia realizuje obchodná spoločnosť založená Mestom Prievidza - Technické služby mesta Prievidza, s.r.o.. Podľa § 3 ods. 2, ods. 3 veta prvá parkovacie miesta určené pre parkovanie motorových vozidiel obyvateľov a návštevníkov Mesta Prievidza v rámci centrálnej mestskej parkovacej zóny regulovaného parkovania sú vymedzené dopravnými značkami IP 27a, resp. IP 27b. Jednotlivé parkovacie miesta sú označené dopravnými značkami IP 17a s dodatkovou tabuľkou, ktorá informuje o podmienkach parkovania. Prevádzková doba regulovaného parkovania v centrálnej mestskej parkovacej zóne v Prievidzi je v pracovných dňoch v čase od 7.00 hod. do 16.00 hod.. Podľa § 4 ods. 1 výška úhrady za dočasné parkovanie na parkovacích miestach v CMPZ Prievidza je stanovená v prílohe č. 2 - Cenník, tohto nariadenia. Podľa § 5 ods. 1 tieto parkovacie miesta sú určené pre parkovanie motorových vozidiel obyvateľov a podnikateľov, ktorí majú trvalý pobyt, sídlo, resp. miesto prevádzky v rámci CMPZ regulovaného parkovania v Prievidzi, ktorá je vymedzená dopravnými značkami IP 27a, resp. IP 27b. Podľa § 6 ods. 3 veta prvá RK-O (rezidentská karta - obyvateľ) môže byť vydaná obyvateľovi (fyzickej osobe - nepodnikateľovi) s trvalým pobytom v CMPZ Prievidza, ktorý je zároveň aj vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla.

86. Žalobkyňa v podaní zo dňa 17.1.2014 podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z. adresovanom Okresnej prokuratúre Prievidza, označenom ako Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 148/2013 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území Mesta Prievidza uviedla, že obsahom VZN č. 148/2013 je v podstate bez zmien prevzatý projekt Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza z roku 2012 s drobnou úpravou, že prevádzku parkovacích miest bude realizovať spoločnosť založená mestom - Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. Prievidza (pôvodná UNIPA, spol. s r.o. Prievidza), že VZN č. 148/2013 je v rozpore s Ústavou

Slovenskej republiky, že obsahuje nezákonnosti, na ktoré poukazovala už vo svojom podnete z roku 2012, že Spoločnosť Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. Prievidza vydáva rezidentské karty, avšak podľa výpisu z obchodného registra nemá v predmete činnosti žiadne oprávnenie podnikateľ na úseku výkonu správy miestnych komunikácií a ani vyberať poplatky s tým súvisiace a nemá v predmete činnosti ani správu mestského majetku, len prevádzkovanie parkovísk, pričom ulica Šumperská, Prievidza nie je parkoviskom, ale podľa uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a č. 370/2011 (ktoré ku dňu 17.1.2014 nie sú zrušené) to je spevnená plocha, avšak v minulosti a aj v súčasnej dobe je užívaná ako všeobecne prístupná a užívaná ulica, ktorá slúži miestnej doprave ako jediná prístupová cesta k bytovým domom, ktoré sa vedľa nej nachádzajú. Poukázala na § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., že postup Mesta Prievidza pri regulácii statickej dopravy je diskriminačný, lebo zvyhodňuje osoby, ktoré majú na tej ktorej ulici trvalý pobyt, ktorý má ale len evidenčný charakter a osoby s trvalým pobytom pritom nemusia vôbec na tej ktorej ulici vlastniť nehnuteľnosť. Občania s trvalým pobytom na území mesta, ktorí vlastnia viacero nehnuteľností (a za každú z nich platia dane) a môžu mať len jeden trvalý pobyt na jednej adrese, takúto možnosť získať rezidentskú kartu a parkovať za zľavnenú cenu pred nehnuteľnosťou, ktorú vlastnia vôbec nemajú. Právo na získanie rezidentskej karty, by mal mať každý vlastník nehnuteľnosti, resp. jej nájomca, nachádzajúcej sa v CMPZ Mesta Prievidza, pričom nemá námietky, aby ten, čo vlastní viacero nehnuteľností, mal k dispozícii viacero rezidentských kariet a platil by za každú kartu osobitne, ale úplne vylúčiť vlastníka nehnuteľnosti na území mesta v CMPZ z možnosti získať takúto kartu len pre absenciu trvalého pobytu, je v rozpore s platným právom. Uviedla, že žiada, aby prokurátor podal proti VZN č. 148/2013 protest, a ak mu Mesto Prievidza nevyhoví, aby prokurátor žaloby podané vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013 rozšíril o podanie žaloby podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p. na vyslovenie nesúladu VZN č. 148/2013 so zákonom, a tiež aby podal návrh podľa § 250zfa ods. 6 O.s.p. na dočasné pozastavenie účinnosti čl. 6 VZN č. 148/2013, lebo jeho ďalšie uplatňovanie môže ohroziť práva a slobody občanov.

87. Okresná prokuratúra Prievidza podaním zo dňa 23.1.2014 pod č. Pd 6/2014 oznámila žalobkyni, že prijala jej podnet na podanie protestu prokurátora proti VZN Prievidza č. 148/2013, že o spôsobe jeho vybavenia bude vyrozumená po zabezpečení a preskúmaní príslušného spisového materiálu, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa podania podnetu.

88. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 20.3.2014 pod č. Pd 6/14/3307 podala podľa § 28 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. proti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 upozornenie prokurátora na odstránenie porušenia § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. pri jeho prijatí. Uviedla, že podľa predmetného VZN prevádzku parkovacích miest v súlade s organizáciou dopravy, vyplývajúcej z použitého dopravného značenia realizuje obchodná spoločnosť, založená Mestom Prievidza, a to Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. Prievidza, že podľa § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., ak sa mesto rozhodne zabezpečovať prevádzku parkovacích miest prostredníctvom poverenej právnickej osoby musí VZN obsahovať aj podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest, čím sa rozumie špecifikácia možností a spôsobu nakladania s majetkom mesta, ktorými sú miestne komunikácie určené na dočasné parkovanie, forma stanovenia konkrétnych povinností a oprávnení poverenej právnickej osoby, ako je údržba, úprava, oprava parkovacích miest, úprava finančných podmienok prevádzky parkovacích miest a pod., že teda mesto o úprave potrebných podmienok rozhoduje formou VZN na základe zákonného splnomocnenia, pričom ustanovenie § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. zaviedlo povinnosť upraviť vo VZN aj spôsob stanovenia odplaty poverenej právnickej osoby. Formou VZN musí mesto rozhodnúť o naložení s výnosom z úhrad. Pri prijatí VZN č. 148/2013 bol porušený § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., lebo formou VZN nie sú ustanovené podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a ani spôsob určenia odplaty poverenej právnickej osoby. Náместníčka okresného prokurátora navrhla: a/ upozornenie prejednať na najbližšom zasadnutí Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, b/ VZN č. 148/2013 doplniť v súlade s § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. aj o určenie podmienok a rozsahu prevádzky parkovacích miest a spôsobu odplaty poverenej právnickej osoby, c/ v lehote do 30.4.2014 informovať prokuratúru o prijatých opatreniach (§ 29 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z.z.).

89. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 21.3.2014 pod č. Pd 6/14/3307 oznámila žalobkyni, že na základe jej podnetu požiadala Mesto Prievidza o predloženie VZN č. 148/2013, vrátane zápisnice zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, na ktorom bolo nariadenie prijaté, prezenčnej listiny a uznesenia o schválení VZN č. 148/2013, pričom zistila, že pri prijatí predmetného VZN bol porušený § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., pretože formou VZN nie sú ustanovené podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a ani spôsob odplaty poverenej právnickej osoby, a preto dňa 20.3.2014

bolo Mestskému zastupiteľstvu v Prievidzi podané upozornenie prokurátora za účelom odstránenia tejto zistenej nezákonnosti. Ďalej uviedla, že vo VZN č. 148/2013 Mesto Prievidza upravilo aj vydávanie rezidentských kariet, ktoré umožňujú parkovať za zľavnenú cenu obyvateľom a podnikateľom, ktorí majú trvalý pobyt, resp. miesto prevádzky v rámci vymedzenej parkovacej zóny, pričom kritérium existencie trvalého pobytu považuje Mesto Prievidza za najobjektívnejšie kritérium pre vydanie rezidentskej karty a v tejto súvislosti poukazuje na to, že jeho základnou úlohou pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Okresná prokuratúra Prievidza uviedla, že s takýmto postupom pri vydávaní rezidentských kariet podľa trvalého pobytu sa stotožňuje s tým, že ak by sa vydanie rezidentskej karty podmienilo vlastníctvom k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa vo vymedzenej parkovacej zóne, tak by dochádzalo k diskriminácii osôb z dôvodu majetku. Zo strany Mestského zastupiteľstva v Prievidzi nebolo zistené také porušenie zákona, ktoré by odôvodňovalo podanie protestu prokurátora proti VZN č. 148/2013, pretože prijaté ustanovenia obsahujú okruh vzťahov na ktorý ich zmocňuje § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb.. Podanie upozornenia prokurátora na doplnenie VZN č. 148/2013 podľa § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. považuje za dostatočné a jeho podaním považuje podnet žalobkyne zo strany prokuratúry, za vybavený.

90. Žalobkyňa dňa 6.5.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podanie označené ako Nesúhlas s postupom Okresnej prokuratúry Prievidza a Krajskej prokuratúry Trenčín, podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, podnet podľa § 21 ods. 1 písm. a/ zák. č. 153/2001 Z.z. na preskúmanie zákonnosti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013, v ktorom uviedla, že na základe jej podnetu z roku 2012 Okresná prokuratúra Prievidza zistila, že Mesto Prievidza obchádzalo platnú právnu úpravu podľa § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. účinnú do 30.11.2013, že Okresná prokuratúra Prievidza proti nezákonnému postupu podala protest a následne návrh na zrušenie uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 a č. 370/2011, ktoré konanie je vedené na Krajskom súde Trenčín pod č. k. 13S 98/2013 a č. k. 13S 99/2013. Ďalej poukázala na to, že za cestnú premávku sa nepovažujú spevnené plochy a parkovanie na spevnenej ploche nemôže byť dopravným priestupkom, a na spevnenej ploche nemôže byť umiestnená žiadna dopravná značka, že táto môže byť umiestnená a použitá len v cestnej premávke. Pokiaľ príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, napriek jej opakovaným upozorneniam takéto konanie ako dopravný priestupok prejednávajú a ukladajú za to občanom sankcie, ide o porušovanie práv občanov tohto štátu. Dopravné značky IP 27a sú osadené súkromnou spoločnosťou, o ktorej skutočnosti má Okresná prokuratúra Prievidza a aj Krajská prokuratúra Trenčín vedomosť, ale rázne opatrenie neprijali. Okresná prokuratúra Prievidza neustále odkladá svoje rozhodnutie až do doby, kým nerozhodne Krajský súd Trenčín vo veci č. k. 13S 98/2013, č. k. 13S 99/2013 a odmieta rovnako ako Krajská prokuratúra Trenčín podať v uvedených konaniach návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by sa Mestu Prievidza, UNIPA, spol. s r.o., Prievidza zabránilo v nelegálnej činnosti. Na základe nelegálne osadených dopravných značiek súkromnou spoločnosťou (právo osadiť dopravné značky má iba obec) sa ukladajú sankcie za neexistujúce dopravné priestupky. Nelegálne osadené dopravné značky súkromnou spoločnosťou nemohla zhojiť ani novela zák. č. 388/2013 Z.z., ktorou sa mení § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. o prevádzke parkovacích miest, pretože ani táto novela neumožňuje súkromnej spoločnosti osadiť dopravné značky IP 27a (kompetencia patrí iba obci) a poverená právnická osoba, ktorá má spravovať parkovacie miesta to musí mať v náplni činnosti. Nová právna úprava uvedená v § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., ktorá platí od 30.11.2013, obciam ukladá zákonnú povinnosť vydať VZN mesta o úprave parkovania. Mesto Prievidza takéto VZN vydalo, avšak je v rozpore sa Ústavou Slovenskej republiky. Uviedla, že listom zo dňa 17.1.2014 sa domáhala na Okresnej prokuratúre Prievidza podania protestu prokurátora proti VZN č. 148/2013, avšak bezvýsledne. S postupom Okresnej prokuratúry Prievidza a Krajskej prokuratúry Trenčín nie je spokojná, okrem podania žaloby na Krajský súd Trenčín neurobili vôbec nič, žaloba má nulový efekt, lebo v porušovaní zákona a ukladaní pokút za neexistujúce priestupky sa stále pokračuje. Preto podáva trestné oznámenie na neznámeho páchatela, ktorý je za uvedený nezákonný postup zodpovedný. Ďalej sa domáha, aby Generálna prokuratúra Slovenskej republiky prijala opatrenia a preskúmala obsah VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 v naznačenom obsahu a prípadne podala na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na zrušenie VZN č. 148/2013 pre zjavný rozpor so zákonom.

91. Podľa § 12 VZN č. 153/2014 Mesta Prievidza, zrušuje sa VZN č. 148/2013 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území Mesta Prievidza.

92. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 4.6.2014 pod č. Kd 165/2014 oznámila žalobkyni, že na základe jej podnetu zo dňa 6.5.2014, ktorý bol v časti smerujúcej proti vybaveniu Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 21.3.2014 pod č. Pd 6/2014 postúpený Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky na ďalšie konanie Krajskej prokuratúre Trenčín, ktorá podľa § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. preskúmala zákonnosť postupu námestníčky Okresného prokurátora Prievidza pri vybavovaní podnetu proti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 pričom zistila, že Okresná prokuratúra Prievidza získala poznatky o nezákonnosti predmetného VZN, a na zistenú nezákonnosť reagovala podaním upozornenia prokurátora, ktoré upozornenie Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi prejednálo na zasadnutí dňa 29.4.2014 a VZN č. 148/2013 zrušilo. Keďže VZN, na ktorého nezákonnosť žalobkyňa poukazovala bolo medzičasom zrušené, odpadol dôvod na jeho ďalšie skúmanie prokuratúrou. Krajská prokuratúra Trenčín ďalej uviedla, že Okresná prokuratúra Prievidza mohla reagovať aj využitím iného právneho prostriedku prokurátorského dozoru (protestom prokurátora), avšak za relevantnú skutočnosť považuje tú, že prijatím prokurátorského opatrenia - upozornenia prokurátora prispela k odstráneniu nezákonnosti, preto Krajská prokuratúra Trenčín opakovaný podnet žalobkyne v uvedenej časti odkladá bez využitia prokurátorských oprávnení.

93. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 16.6.2014 pod č. VI/2 Gd 232/2014 oznámila žalobkyni, že ďalším opakovaným podnetom (zo dňa 6.5.2014) sa domáha preskúmania postupu a vybavenia jej podnetov Okresnou prokuratúrou Prievidza pod č. Pc 58/2013 a č. Pc 59/2013, ako aj opakovaného podnetu vybaveného Krajskou prokuratúrou Trenčín pod č. Kc 137/2013. Uviedla, že si spisy č. Pc 58/2013, č. Pc 59/2013, č. Kc 137/2013, ale aj Kd 145/2012 vyžiadala a po preskúmaní ich obsahu, nezistila dôvod na prijatie ďalšieho alebo iného prokurátorského opatrenia a ani na zmenu stanovísk, ktoré jej v predmetnej veci už boli oznámené. Okresná prokuratúra Prievidza preskúmala zákonnosť uznesenia č. 369/2011, č. 370/2011 a podala proti nim protesty prokurátora, nakoľko tieto boli prijaté najmä v rozpore s § 3 ods. 2, § 6 ods. 1, § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. v nadväznosti na § 8 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb., a keďže protestom po ich prerokovaní na Mestskom zastupiteľstve v Prievidzi nebolo vyhovené a neboli ani zrušené, z tohto dôvodu realizujúci kontinúálne výkon prokurátorského dozoru ďalšími zákonnými prostriedkami prokurátora, boli Okresnou prokuratúrou Prievidza podané podľa § 250zf O.s.p. na Krajský súd Trenčín návrhy na zrušenie napadnutých uznesení. Z dôvodu, že O.s.p. neobsahuje osobitné lehoty na rozhodnutie súdu vo veci, prokurátor nemôže z hľadiska dĺžky prejednávania návrhu a vydania samotného rozhodnutia súdom vo veci nijako konať a tieto okolnosti ani ovplyvniť. Prokurátor s poukazom na právnu úpravu, vyjadrenú v § 250zf O.s.p. nemôže súdu ani navrhnúť dočasné pozastavenie účinnosti uznesení, ktorých zrušenia sa z dôvodu ich rozporu so zákonom domáha. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 27.5.2014 zobrala späť návrhy na zrušenie uznesení č. 369/2011, č. 370/2011, lebo Mesto Prievidza jej oznámilo, že ich zrušilo. Uznesením č. 137/2014 bolo prijaté VZN č. 153/2014, z obsahu ktorého vyplýva, že ustanovením § 12 bolo zrušené VZN č. 148/2013. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky ďalej uviedla, že vybavenie vecí č. Pc 58/2013, č. Pc 59/2013, Kc 137/2013 bolo vecne správne, pričom v nich neboli zistené ani okolnosti o nedôvodnom trvaní dĺžky konania v rámci vybavovania predmetných podnetov, a že týmto považuje ďalší opakovaný podnet z jej strany (Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) za vybavený.

94. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 137/2014 schválilo VZN Mesta Prievidza č. 153/2014 o dočasnom parkovaní motorových vozidiel na vymedzenom území Mesta Prievidza. Z VZN č. 153/2014 vyplýva, že Mesto Prievidza ho vydalo podľa § 6 ods. 1, § 11 ods. 4 písm. g/ zák. č. 369/1990 Zb., § 6a zák. č. 135/1961 Zb., a že nadobudlo účinnosť od 15.5.2014. Podľa § 1 toto VZN stanovuje: a/ úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len „parkovacie miesta“) v súlade s organizáciou dopravy vyplývajúcej z použitého dopravného značenia na území mesta Prievidza, b/ spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, c/ výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel, spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia. Podľa § 2 ods. 1 úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len „CMPZ Prievidza“) sú vymedzené v prílohe č. 1 tohto nariadenia. Zóna plateného parkovania je dopravne označená dopravnou značkou IP 27a/b. Podľa § 3 ods. 1 projekt Regulácie statickej dopravy v CMPZ Prievidza a prevádzku parkovacích miest v súlade s organizáciou dopravy vyplývajúcej z použitého dopravného značenia realizuje obchodná spoločnosť založená Mestom Prievidza - Technické služby mesta Prievidza, s.r.o.. Podľa § 3 ods. 2, ods. 3 veta prvá parkovacie miesta určené pre parkovanie motorových vozidiel obyvateľov a návštevníkov Mesta Prievidza v rámci centrálnej mestskej parkovacej zóny regulovaného parkovania sú vymedzené dopravnými značkami IP 27a, resp. IP 27b. Jednotlivé parkovacie miesta sú označené dopravnými značkami IP 17a s dodatkovou tabuľkou, ktorá informuje o

podmienkach parkovania. Prevádzková doba regulovaného parkovania v centrálnej mestskej parkovacej zóne v Prievidzi je v pracovných dňoch v čase od 7.00 hod. do 16.00 hod.. Podľa § 4 ods. 1 výška úhrady za dočasné parkovanie na parkovacích miestach v CMPZ Prievidza je stanovená v prílohe č. 2 - Cenník, tohto nariadenia. Podľa § 5 ods. 1 tieto parkovacie miesta sú určené pre parkovanie motorových vozidiel obyvateľov a podnikateľov, ktorí majú trvalý pobyt, sídlo, resp. miesto prevádzky v rámci CMPZ regulovaného parkovania v Prievidzi, ktorá je vymedzená dopravnými značkami IP 27a, resp. IP 27b. Podľa § 6 ods. 3 veta prvá RK-O (rezidentská karta - obyvateľ) môže byť vydaná obyvateľovi (fyzickej osobe - nepodnikateľovi) s trvalým pobytom v CMPZ Prievidza, ktorý je zároveň aj vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 3 parkovacie miesta užívajú Technické služby mesta Prievidza, s.r.o., na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej s Mestom Prievidza, pričom účelom nájmu je realizácia projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza. Prevádzkovateľ parkovacích miest uhrádza náklady spojené s obvyklým užívaním parkovacích miest a nie je oprávnený bez súhlasu Mesta Prievidza prenechať parkovacie miesta do užívania inému subjektu. Technické služby mesta Prievidza, s.r.o., zabezpečujú na vlastné náklady správu a údržbu dopravného značenia parkovacích miest. Údržbu, úpravu, opravu parkovacích miest zabezpečuje mestská spoločnosť Správa majetku mesta Prievidza, s.r.o.. Podľa § 10 výnos z úhrad za prevádzku parkovacích miest si ponecháva spoločnosť Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. na účel realizácie ďalších verejnoprospešných služieb pre Mesto Prievidza.

95. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 26.6.2014 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyni, že jej bol dňa 4.2.2013 doručený podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek súvisiacich s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, že lehota na vybavenie podnetu bola predĺžená do 30.6.2014, pretože sa čakalo na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín k danej problematike. S poukazom na to, že odpadol dôvod, pre ktorý bola lehota na vybavenie podnetu predĺžená, bol preskúmaný príslušný spisový materiál týkajúci sa určenia používania dopravných značiek na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, pričom bolo zistené, že Mesto Prievidza podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. rozhodnutiami č. 2.4.1-3266-2012/55758 a č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/80584 zo dňa 4.7.2012 a č. 2.4.1-6217-2012/96306 zo dňa 21.9.2012, určilo použitie dopravných značiek na miestnych komunikáciách mesta a bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza rozhodnutím č. AA/2012/00290-007 zo dňa 10.3.2012 určil použitie dopravných značiek na ceste III. triedy. Tak Mesto Prievidza ako aj správny orgán bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza, určili používanie dopravných značiek na základe súhlasných stanovísk Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza. Dňa 14.12.2011 pod č. ORPZ-PD-ODI-40-078/2011 Okresný dopravný inšpektorát Prievidza na základe predloženej žiadosti a projektu č. AD/114/2011, odsúhlasil za dodržania určených podmienok umiestnenie trvalého dopravného značenia na ceste III. triedy a miestnych komunikáciách Mesta Prievidza. Taktiež zo strany Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza boli odsúhlasené aj všetky doplnky projektovej dokumentácie. O umiestnení dopravných značiek tak rozhodoval príslušný orgán so súhlasom dopravného inšpektorátu. V čase určovania dopravných značiek nemalo síce Mesto Prievidza v súlade s § 6a zák. č. 135/1961 Zb. prijaté VZN, ale svoju nezákonnosť už odstránilo. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi na svojom zasadnutí dňa 10.12.2013 schválilo VZN č. 148/2013, proti ktorému podala Okresná prokuratúra Prievidza upozornenie. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi na svojom zasadnutí dňa 29.4.2014 uznesením č. 137/2014 schválilo nové VZN Mesta Prievidza č. 153/2014, ktorým zároveň zrušilo VZN č. 148/2013. Do znenia VZN č. 153/2014 boli zapracované všetky odporúčania v zmysle upozornenia prokurátora. Okresná prokuratúra Prievidza ďalej žalobkyni oznámila, že z dôvodu, že už bolo prijaté VZN v súlade s § 6a zák. č. 135/1961 Zb. (odstránená nezákonnosť zo strany Mesta Prievidza) a o umiestnení dopravných značiek rozhodol príslušný orgán so súhlasom dopravného inšpektorátu, jej podnet bez prijatia prokurátorského opatrenia, odkladá.

96. Krajská prokuratúra Trenčín podaním zo dňa 4.6.2014 pod č. 1Kn 324/2014 adresovaným Okresnej prokuratúre Prievidza oznámila, že jej z dôvodu miestnej a vecnej príslušnosti odstupuje k ďalšej realizácii trestné oznámenie žalobkyne zo dňa 6.5.2014, a to v tej jeho časti, v ktorej vyslovuje podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, a ktoré podanie bolo prvotne doručené Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

97. Dňa 10.7.2014 bola na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbor kriminálnej polície Prievidza, spísaná so žalobkyňou zápisnica ČVS: ORP-494/OVK-PD-2014 o doplnení trestného oznámenia, ktoré dňa 6.5.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

98. Okresné riaditeľstvo PZ, Odbor kriminálnej polície Prievidza uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 5.9.2014 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku trestné oznámenie žalobkyne: a/ o podozrení zo spáchania prečinu podvodu, ktorého sa mali dopúšťať neznámi páchatelia od 1.7.2012 do 29.4.2014 v súvislosti s realizáciou projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza tým, že od 1.7.2012 bolo spoplatnené parkovanie v širšom centre Mesta Prievidza, vrátane ulice Šumperskej podľa cenníka, že nezaplatenie parkovného bolo prejednávané Mestskou políciou Prievidza, resp. príslušníkmi PZ ako dopravné priestupky, pričom vyberanie parkovného, prejednávanie priestupkov a ukladanie sankcií vníma oznamovateľka ako podvod na občanoch Mesta Prievidza a ďalších, pretože uvedené spoplatnené služby mali podľa jej názoru, možnosť využívať zadarmo, b/ o podozrení zo spáchania prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť osoby, ktoré takéto postavenie majú (primátor, príslušníci Mestskej polície Prievidza, príslušníci PZ, prokurátori Okresnej prokuratúry Prievidza), ktorí mali vedomosť o vyššie uvedených skutočnostiach a s nezákonným stavom v rámci svojich kompetencií nič neurobili, resp. v prípade mestských policajtov a príslušníkov PZ konali tak, že ukladali sankcie za priestupky, ktoré podľa oznamovateľky neexistovali, odmietlo, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že k regulácii statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza bolo pristúpené na základe uznesení Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011, č. 370/2011, že mestské zastupiteľstvo je zastupiteľským zborom obce zloženým z poslancov, u ktorých hlasovaním za takéto uznesenie nevzniká trestnoprávna zodpovednosť, že Okresná prokuratúra Prievidza v rámci vybavovania podnetov na preskúmanie zákonnosti predmetných uznesení postupovala v zmysle zák. č. 153/2001 Z.z., že príslušníci Mestskej polície Prievidza ako i príslušníci PZ postupovali pri prejednávaní priestupkov a pri ukladaní sankcií podľa zák. č. 8/2009 Z.z. a zák. č. 372/1990 Zb., že primátor mesta konal na základe uznesení schválených mestským zastupiteľstvom.

99. Proti uvedenému uzneseniu podala dňa 12.9.2014 žalobkyňa sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že jediný koho z trestnej činnosti nepodozrieva je Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi, že páchatelia podvodu podstrčili nič netušiacim poslancom na schválenie uznesenie č. 369/2011, č. 370/2011 (bez VZN o parkovaní), ktorých účelom bolo premenovať miestne komunikácie na spevnené plochy a prenajať spoločnosti UNIPA, spol. s r.o. Prievidza, čo malo svoj jasný dôvod a to obchádzanie zákona a peniaze. Poukázala na znenie § 6a zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom ku dňu 1.7.2012. Ak mestskí a štátni policajti prejednávali neexistujúce dopravné priestupky na spevnenej ploche, porušili zákon a majú byť trestne stíhaní.

100. Okresné riaditeľstvo PZ, Odbor kriminálnej polície Prievidza uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 17.9.2014 napadnuté uznesenie ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 5.9.2014, zrušilo.

101. Okresné riaditeľstvo PZ, Odbor kriminálnej polície Prievidza uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014 trestné oznámenie žalobkyne o podozrení zo spáchania prečinu podvodu a prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa odmietlo z dôvodu, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že podozrenie o trestnom čine zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, ktorí prejednávajú priestupky v súvislosti s parkovacou zónou v Meste Prievidza, bolo žalobkyňou už oznamované a o tomto konal príslušný policajný orgán, pričom dňa 21.11.2013 bolo vyšetrovateľom Odboru inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby vydané uznesenie ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, ktorým bolo trestné oznámenie odmietnuté, a preto o tejto časti trestného oznámenia žalobkyne, vyšetrovateľ PZ nekonal. V odôvodnení uznesenia je ďalej uvedené, že v konaní primátorky mesta a poslancov mestského zastupiteľstva pri realizácii CMPZ Mesta Prievidza nebol zistený úmysel spôsobiť inému škodu, nebolo zistené, že by škoda bola spôsobená a nebol zistený výkon právomoci odporujúci zákonu, že ani príslušníci Mestskej polície svojím konaním nenaplnili skutkovú podstatu prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa, že pri ukladaní sankcií za predmetné dopravné priestupky postupovali v zmysle svojich zákonných povinností, ktoré im vyplývajú zo zák. č. 564/1991 Zb. a zák. č. 135/1961 Zb.,

že UNIPA, spol. s r.o. Prievidza v období od zriadenia CMPZ Mesta Prievidza, t. j. od 1.7.2012 vykonávala podnikateľskú činnosť v súlade s predmetom svojej podnikateľskej činnosti, zapísanej v obchodnom registri, a to prevádzkovanie parkovísk na miestach riadne označených zvislým i vodorovným značením, na miestach, ktoré boli podľa uzavretej zmluvy v jej správe, teda vyberaním poplatkov za parkovanie v širšom centre Mesta Prievidza podľa cenníka, že osoby, ktoré konajú v jej mene sa nedopustili trestnej činnosti.

102. Žalobkyňa dňa 27.10.2014 podala proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že právna úprava parkovania v mestách bola upravená presne, jasne, zrozumiteľne a jednoznačne v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v § 3 ods. 2, § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., že miestnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií obce vykonávali a vykonávajú ako prenesený výkon štátnej správy, že obec môže robiť len to, čo má uložené v zákone, teda vydať VZN o úprave parkovania alebo ho nesmie vôbec upraviť, že do 30.11.2013 poplatky za parkovanie mohla vyberať iba obec a iba obec mohla určovať použitie dopravných značiek, ak by poplatky za parkovanie mohla vyberať iná právnická osoba, bolo by to v zákone uvedené, ak do 30.11.2013 poplatky za parkovanie končili na inom účte, než účte obce, ide o protizákonný postup, že UNIPA, spol. s r.o. Prievidza nemohla a nemá v predmete činnosti správu mestského majetku (spevnené plochy), ani správu miestnych komunikácií a na základe projektu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza nevzniklo nič, čo by malo označenie parkovisko, že v období od 1.7.2012 do 29.4.2014 mesto nevydalo žiadne VZN o parkovaní, že dopravné značky IP 27a bez vydania VZN Mesta Prievidza o parkovaní nikto nie je povinný rešpektovať, zákon zakazuje umiestňovať dopravné značky na spevnených plochách a vyberať obciam poplatky za parkovanie bez vydania VZN mesta, že ak mestskí a štátni policajti ukladali občanom sankcie za porušovanie značky IP 27a, osadené na spevnenej ploche súkromnou spoločnosťou bez zákonného oprávnenia, porušovali zákon, že ak mestskí policajti prejednávali neexistujúce dopravné priestupky na spevnenej ploche, čo im zákon neumožňuje, majú byť trestne stíhaní.

103. Okresná prokuratúra Prievidza uznesením č. 1Pn 425/2014/3307-17 zo dňa 10.11.2014 sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu vyšetrovateľa CVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014 zamietla, ako nedôvodnú. Uviedla, že vyšetrovateľ postupoval správne, že jeho uznesenie o odmietnutí veci je vecne správne a tým zákonné, že je vždy na zodpovednosti poslancov, čo vezmú na vedomie a schvália, a že ak to raz vezmú na vedomie a schvália, preberajú za to vždy zodpovednosť ako kolektívny orgán, že je pravdou, že VZN absentovalo, že poplatky mali byť príjmom mesta, že boli podávané protesty prokurátora proti uzneseniam č. 369/2011, č. 370/2011, že bolo podané aj upozornenie prokurátora proti neskoršiemu VZN, avšak aj z komunikácie medzi Mestom Prievidza a prokuratúrou bolo viac ako zrejmé, že išlo o spor týkajúci sa rozdielneho právneho názoru, čo nikdy nemôže zakladať trestnoprávnu zodpovednosť, že nespokojnosť žalobkyne s úpravou parkovania a namietaná nezákonnosť, ktorá už bola viackrát predmetom preskúmania v rámci tzv. netrestného úseku Okresnej prokuratúry Prievidza, nie je automaticky trestným činom.

104. Žalobkyňa dňa 25.11.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet na preskúmanie zákonnosti a postupu Okresnej prokuratúry Prievidza vo veci č. 1Pn 425/2014 a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 153/2014. Uviedla, že žiada, aby bola činnosť prokuratúry pri prešetrovaní jej trestného oznámenia podrobená prieskumu, pretože nie je možné, aby sa niekto obohacoval porušovaním zákona na úkor občanov a nebol za to potrestaný pod zámienkou právneho názoru, a aby policajti ukladali sankcie za parkovanie v nelegálne zriadenej parkovacej zóne za parkovanie na spevnenej ploche (napriek tomu, že už mali doručený protest prokurátora), že skutočnosť, že niekto svojvoľne nerešpektuje protest prokurátora a platnú legislatívu neznamena, že môže pokračovať v nelegálnom vyberaní poplatkov za parkovanie a beztrestne porušovať zákon, hoci už vie, že jeho právny názor, nie je správny, že § 5 ods. 1, § 6, § 8 VZN Mesta Prievidza č. 153/2014 sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s princípom rovnosti a diskriminujú osoby s väčším majetkom, že je ako občan Mesta Prievidza, ktorý vlastní na území mesta 2 nehnuteľnosti, diskriminovaná z dôvodu trvalého pobytu.

105. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 19.12.2014 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila žalobkyňi, že potvrdzuje príjem jej podnetu zo dňa 25.11.2014 prvotne adresovaného Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorým podnetom žiada preskúmať postup prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza č. 1Pn 425/2014/3307, že jej podnet

po zabezpečení na vec sa vzťahujúcich spisov bude vybavený v lehote dvoch mesiacov a pokiaľ ide o druhú časť jej podnetu, a to preskúmania zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 153/2014, táto časť podnetu bola postúpená netrestnému oddeleniu Krajskej prokuratúry Trenčín.

106. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 22.1.2015 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila žalobkyni, že nezistila žiadne podstatné nedostatky, preto jej podnet zo dňa 25.11.2014 odložila bez prijatia prokurátorských opatrení.

107. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 16.1.2015 pod č. Pd 205/2014 oznámila žalobkyni, že sa oboznámila so spisovým materiálom, pričom nezistila, že by pri prijatí VZN č. 153/2014 bolo porušené ustanovenie § 6a zák. č. 135/1961 Zb., že cieľom Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 153/2014 bolo regulovať dočasné parkovanie v centre mesta a znížiť predimenzovanosť dopravy, že vo VZN mesto upravilo aj vydávanie rezidentských kariet, ktoré umožňujú parkovať za zľavnenú cenu obyvateľom a podnikateľom, ktorí majú trvalý pobyt, resp. miesto prevádzky v rámci CMPZ regulovaného parkovania, že Mesto Prievidza považuje kritérium existencie trvalého pobytu za najobjektívnejšie pre vydanie rezidentskej karty, že Mesto Prievidza poukazuje pritom na to, že základnou úlohou mesta pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Okresná prokuratúra Prievidza uviedla, že s týmto postupom pri vydávaní rezidentských kariet podľa trvalého pobytu sa stotožňuje a podľa jej názoru, ak by sa vydanie rezidentskej karty podmienilo vlastníctvom k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa vo vymedzenej parkovacej zóne, tak by dochádzalo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že ostatní vlastníci motorových vozidiel v iných častiach mesta nemusia preukazovať žiaden trvalý pobyt a ani, že sú držiteľmi motorových vozidiel a môžu parkovať pred svojimi domami zadarmo a kedykoľvek, Okresná prokuratúra Prievidza uviedla, že § 6a zák. č. 135/1961 Zb. umožňuje mestu vymedziť úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie, a že teda nemusí ísť o všetky miestne komunikácie, že v danom prípade podľa VZN č. 153/2014 sú spoplatnené len úseky miestnych komunikácií, ktoré sa nachádzajú v centrálnej zóne regulovaného parkovania. Žalobkyňu upovedomila, že jej podnet odkladá.

108. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 22.1.2015 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila žalobkyni, že z Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky jej bolo dňa 17.12.2014 odstúpené podanie zo dňa 25.11.2014, ktorým vyslovuje svoju nespokojnosť s postupom a rozhodnutím vyšetrovateľa PZ v konaní ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v konaní č. 1Pn 425/2014/3307, a že toto jej podanie bolo posúdené ako podnet podľa § 31 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z.z. na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v konaní č. 1Pn 425/2014/3007. Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín uviedol, že po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu a dozorového spisu zistil, že podnet žalobkyne nie je dôvodný, že hlavnou a podstatnou skutočnosťou v danom prípade je otázka posúdenia naplnenia objektívnej stránky predmetných trestných činov a najmä trestnoprávnej zodpovednosti v súvislosti, resp. v nadväznosti na rozhodnutia kolektívneho orgánu, že tak ako to správne uviedol v rozhodnutí vyšetrovateľ a dozorujúci prokurátor, primárne došlo k rozhodnutiam Mestského zastupiteľstva v Prievidzi a sekundárne ďalšie osoby tieto rozhodnutia realizovali, pričom akákoľvek následná činnosť bola naviazaná, resp. podmienená výlučne samotnými rozhodnutiami mestského zastupiteľstva. Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín ďalej uviedol, že samotné rozhodnutia neboli v súlade s inými legislatívnymi normami, pričom na nápravu daného stavu boli použité zákonom stanovené opatrenia a mechanizmy - netrestná oblasť pôsobnosti prokuratúry, avšak až do konečnej nápravy vzniknutého stavu, napriek tomu, že rozhodnutia trpeli nedostatkami, boli platné a záväzné, že vo vzťahu k rozhodnutiam kolektívneho orgánu, nie je možné vyvodiť individuálnu trestnoprávnu zodpovednosť a nadväzne pri ich ďalšej realizácii v čase do ich zákonného zrušenia alebo inej nápravy, prípadne vyhlásenia za neplatné, protizákonné nemohlo dôjsť k naplneniu objektívnych stránok trestného činu podvodu alebo zneužívania právomoci verejného činiteľa. Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín uviedol, že sa s rozhodnutím vyšetrovateľa PZ a aj prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza stotožňuje, považuje ich za zákonné a podnet žalobkyne odkladá bez prijatia prokurátorských opatrení.

109. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza rozhodnutím č. ORP-654,656/DI-SK-2012 zo dňa 20.10.2012 rozhodol, že žalobkyňa sa uznáva vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. za to, že dňa 19.7.2012, dňa 25.7.2012 zaparkovala motorovým vozidlom v zóne s plateným alebo regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie, teda

neuposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP 27a, čím porušila povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., a bola jej uložená pokuta 30,- eur.

110. Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín rozhodnutím č. KRPZ-TN-KDI-P-134/2012 zo dňa 28.11.2012 zamietol odvolanie žalobkyne a rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza č. ORP-654,656/DI-SK-2012 zo dňa 20.10.2012, potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že miesto spáchania priestupku sa nachádzalo v priestore, ktorý bol riadne vyznačený dopravnými značkami, že tieto boli umiestnené v súlade so zákonom, že boli riadne viditeľné, že obsahovali údaje o čase regulácie, o spôsobe platenia, že dopravné značky IP 27a, IP 27b vyznačujú oblasť, kde státie vozidiel je dovolené len na vyznačených parkovacích miestach a za dodržania podmienok, ktoré vyplývajú z použitého symbolu príslušnej dopravnej značky. Odvolací správny orgán ďalej uviedol, že z Nájomnej zmluvy č. 02/2012 vyplýva, že jej predmetom boli aj spevnené plochy (162 parkovacích miest) na ulici Šumperskej, na pozemkoch k. ú. Prievidza, identifikované v mape centrálnej zóny mesta Etapa I., ale celkom zjavne nie celé teleso ulice a preto má za to, že nájomný vzťah nemá vplyv na skutočnosť, že ulica Šumperská je miestnou komunikáciou, kde platia pravidlá cestnej premávky.

111. Dňa 31.12.2012 žalobkyňa podala na Krajský súd Trenčín žalobu na preskúmanie rozhodnutia a zákonnosti postupu Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín č. KRPZ-TN-KDI-P-134/2012.

112. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 11S 45/2012-44 zo dňa 12.3.2013 žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podstatou námietok žalobkyne sú námietky voči postupu Mesta Prievidza pri osadení dopravnej značky na vyznačenie úseku miestnej komunikácie na dočasné parkovanie motorových vozidiel, ktoré námietky Krajský súd Trenčín nebral do úvahy, pretože Mesto Prievidza nebolo účastníkom preskúmaného správneho konania a osadenie dopravných značiek iným subjektom nesúviselo s predmetom konania, že žalovaný a aj prvostupňový správny orgán musel vychádzať zo stavu, ktorý bol daný osadenou dopravnou značkou IP 27a, na ktorej boli údaje o čase regulácie, o spôsobe platenia, táto dopravná značka sa na mieste samom nachádzala, nebola oprávnenou osobou zrušená a odstránená. Dňa 19.7.2012 a dňa 25.7.2012 žalobkyňa neposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP 27a, a tak sa dopustila dopravného priestupku.

113. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžd 17/2013-91 zo dňa 28.10.2015 rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 11S 45/2012-44 zo dňa 12.3.2013 potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa vedome ignorovala dopravnú značku IP 27a a v zóne parkovania parkovala mimo miest vyznačených na parkovanie, že správne orgány nepochybili ak jej konanie vyhodnotili ako porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. a za priestupok jej uložili pokutu, že ak žalobkyňa vidí porušenie zákona v tom, že krajský súd, či správne orgány ex offo neskúmali zákonnosť osadenia dopravnej značky IP 27a, tak na uvedený postup nemali dôvod, keďže z obsahu administratívneho spisu vyplýva vyjadrenie dopravného inšpektorátu, ktorý vydal súhlasné stanovisko k osadeniu dopravného značenia na skúmanom mieste (Šumperská ulica), a navyše zo žiadneho ustanovenia zák. č. 8/2009 Z.z. nevyplýva právomoc súdu, aby posudzoval vhodnosť a účelnosť osadenia dopravnej značky, že takýmto postupom by súd konajúci v správnom súdnictve zasiahol do právomoci príslušných správnych orgánov.

114. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. II.ÚS 305/2016-14 zo dňa 7.4.2016 sťažnosť žalobkyne, ktorou namietala porušenie svojich základných práv rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Sžd 17/2013-91 zo dňa 28.10.2015 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že najvyšší súd na podklade administratívneho a súdneho spisu podrobne preskúmal zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov a ústavne akceptovateľným spôsobom vysvetlil, prečo sa nestotožnil s jednotlivými odvolacími námietkami sťažovateľky a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

115. Dňa 27.6.2013 žalobkyňa do zápisnice spísanej na Mestskej polícii Prievidza uviedla, že dňa 26.6.2013 si na vozidle našla namontované blokovacie zariadenie, že ulica Šumperská v Prievidzi nie je v platenej parkovacej zóne, že nebola zriadená v súlade so zákonom, a tak poplatok nezaplatila, že sa nedopustila žiadneho priestupku, poukázala na protest prokurátora č. Pd 18/2013 zo dňa 28.3.2013.

116. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza rozhodnutím č. ORPZ-PD-ODI-SK-498/2013 zo dňa 14.8.2013 rozhodol, že žalobkyňa sa uznáva vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. za to, že dňa 24.6.2013, dňa 26.6.2013 zaparkovala motorovým vozidlom v zóne s plateným alebo regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie, teda neuposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP 27a, čím porušila povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., a bola jej uložená pokuta 30,- eur.

117. Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín rozhodnutím č. KRPZ-TN-KDI-P-70/2013 zo dňa 30.9.2013, na základe odvolania žalobkyne zrušil rozhodnutie č. ORPZ-PD-ODI-SK-498/2013 zo dňa 14.8.2013 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému správneému orgánu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že bude potrebné, aby prvostupňový správny orgán vykonal nové ústne pojednávanie o priestupku, na ktoré bude žalobkyňa riadne a včas predvolaná, aby mohla uplatniť všetky svoje procesné práva.

118. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza rozhodnutím č. ORPZ-PD-ODI-SK-579/2013 zo dňa 25.9.2013 rozhodol, že žalobkyňa sa uznáva vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. za to, že dňa 26.7.2013 zaparkovala motorovým vozidlom v zóne s plateným alebo regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie, teda neuposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP 27a, čím porušila povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., a bola jej uložená pokuta 30,- eur.

119. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza rozhodnutím č. ORPZ-PD-ODI-SK-579/2013 zo dňa 8.11.2013 vyhovel odvolaniu žalobkyne v plnom rozsahu a uvedené rozhodnutie zrušilo.

120. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza rozhodnutím č. ORPZ-PD-ODI-SK-498,579/2013 zo dňa 23.9.2014 rozhodol, že žalobkyňa sa uznáva vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. za to, že dňa 24.6.2013, dňa 26.6.2013, dňa 26.7.2013 zaparkovala motorovým vozidlom v zóne s plateným alebo regulovaným státím, mimo miest vyznačených na parkovanie, teda neuposlúchla pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP 27a, čím porušila povinnosť podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z., a bola jej uložená pokuta 30,- eur.

121. Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín rozhodnutím č. KRPZ-TN-KDI-P-85/2014 zo dňa 14.11.2014 zamietol odvolanie žalobkyne a rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza č. ORPZ-PD-ODI-SK-498,579/2013 zo dňa 23.9.2014, potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že miesto spáchania priestupku bolo riadne vyznačené dopravnými značkami IP 27a, že boli umiestnené v súlade so zákonom a v čase spáchania priestupkov boli platné, že Mesto Prievidza podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. rozhodlo dňa 26.3.2012 o určení trvalého dopravného značenia na miestnych komunikáciách a bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza podľa § 3 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. f/ zák. č. 135/1961 Zb. určil dňa 10.3.2012 použitie dopravných značiek na ceste III. triedy v predmetnej mestskej zóne, že rovnako Mesto Prievidza ako aj Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza, určili používanie dopravných značiek na základe súhlasného stanoviska Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza zo dňa 14.12.2011 č. ORPZ-PD-ODI-40-078/2011, že z toho vyplýva, že o umiestnení dopravných značiek rozhodoval príslušný orgán so súhlasom dopravného inšpektorátu a nie svojvoľne súkromná spoločnosť UNIPA, spol. s r.o., Prievidza. Odvolací správny orgán ďalej uviedol, že z Nájomnej zmluvy č. 02/2012 vyplýva, že jej predmetom boli aj spevnené plochy (162 parkovacích miest) na ulici Šumperskej, na pozemkoch k. ú. Prievidza, identifikované v mape centrálnej zóny mesta Etapa I., ale celkom zjavne nie celé teleso ulice a preto má za to, že nájomný vzťah nemá vplyv na skutočnosť, že ulica Šumperská je miestnou komunikáciou, kde platia pravidlá cestnej premávky. Odvolací správny orgán tiež uviedol, že zrušenie uznesení č. 369/2011, č. 370/2011 v mesiaci apríli 2014 nič nemení na fakte, že žalobkyňa bola povinná v predmetných dňoch rešpektovať pokyn, ktorý vyplýval z dopravnej značky, ktorá tam bola riadne osadená, že v konaní o priestupku nie je správny orgán oprávnený ani povinný skúmať, resp. spochybníť správnosť a zákonnosť dopravného značenia, pričom Mesto Prievidza ani nie je účastníkom konania o priestupku, že doteraz neboli žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu, resp. iného oprávneného orgánu zrušené dotknuté dopravné značky, ani právoplatne rozhodnuté, že dopravné značky v zóne s plateným alebo regulovaným státím v Prievidzi boli v čase spáchania skutkov v roku 2013 neplatné a protizákonné, že ulica Šumperská v Prievidzi, v žiadnom prípade nestratila

charakter miestnej komunikácie len na základe toho, že Mesto Prievidza vo svojich uzneseniach za účelom špecifikácie použilo pojem spevnené plochy, že naďalej bola miestnou komunikáciou a takto bola aj v skutočnosti využívaná.

122. Dňa 25.11.2014 žalobkyňa podala na Krajský súd Trenčín žalobu na preskúmanie rozhodnutia a zákonnosti postupu Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín č. KRPZ-TN-KDI-P-85/2014 zo dňa 14.11.2014.

123. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 13S 282/2014-61 zo dňa 30.3.2016 žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na závery vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. 9Sžd 17/2013, ktorý rozhodoval v rámci odvolacieho konania vo veci č. k. 11S 45/2012, pričom vyslovil právny záver, podľa ktorého bola dopravná značka IP 27a na ulici Šumperskej v Prievidzi pre žalobkyňu záväzná a jej nerešpektovaním došlo z jej strany k spáchaniu priestupku. Krajský súd Trenčín ďalej uviedol, že vo svojej podstate námietky žalobkyne nesmerujú voči zákonnosti osadenia dopravnej značky, ale zákonnosti zriadenia parkovacej zóny, ktorú dopravná značka označuje, a že táto otázka presahuje rámec súdneho prieskumu v predmetnej veci. Tiež námietky žalobkyne, že došlo k zmene charakteru miesta, na ktorom parkovala z miestnej komunikácie na spevnenú plochu, súd považoval za nedôvodné. Poukázal na § 4b ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. s tým, že miestna komunikácia musí byť vedená v sieti miestnych komunikácií. Uviedol, že tento charakter stráca, ak je zákonom stanoveným spôsobom z tejto siete vyradená, čo preukázané nebolo. Pokiaľ ide o uznesenie Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011, nie je možné ho považovať za rozhodnutie vydané stavebným úradom, ktoré by malo za následok zmenu v účele jej užívania.

124. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 2Sžo 56/2016-87 zo dňa 27.9.2018 rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 13S 282/2014-61 zo dňa 30.3.2016 potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa vedome ignorovala dopravnú značku IP 27a a v zóne parkovania parkovala mimo miest vyznačených na parkovanie, že správne orgány nepochybili ak jej konanie vyhodnotili ako porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb., že zo žiadneho ustanovenia zák. č. 8/2009 Z.z. nevyplýva právomoc súdu, aby posudzoval vhodnosť a účelnosť osadenia dopravnej značky, že takýmto postupom by súd konajúci v správnom súdnictve zasiahol do právomoci príslušných správnych orgánov. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na rozhodnutie č. k. 9Sžd 17/2013. Ku právnomu názoru vyslovenému v rozhodnutí č. k. 10Sžd 28/2014, na ktoré poukazovala žalobkyňa uviedol, že sa nejedná o konštantný názor najvyššieho súdu.

125. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. III.ÚS 8/2019-13 zo dňa 9.1.2019 sťažnosť žalobkyne, ktorou namietala porušenie svojich základných práv rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sžo 56/2016 zo dňa 27.9.2018 odmietol, ako zjavne neopodstatnenú, keď dospel k záveru, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a namietaným porušením základných práv žalobkyne, nie je žiadna spojitosť.

126. Z osvedčenia o zvolení za sudcu vyplýva, že žalobkyňa bola Národnou radou Slovenskej republiky dňa 12.6.2001 zvolená za sudcu a zložila zákonom predpísaný sľub.

127. Dňa 5.9.2013 Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza (mjr. Mgr. A. D.) oznámil pod č. ORPZ-PD-ODI-SK-498/2013 predsedovi Okresného súdu Trenčín, že dňa 14.8.2013 prejednal proti žalobkyni priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb., a že bolo vydané rozhodnutie o priestupku.

128. Dňa 18.9.2013 žalobkyňa oznámila predsedovi Okresného súdu Trenčín, že je proti nej vedené priestupkové konanie pre neexistujúci priestupok, že nie je právoplatne skončené, že s poukazom na § 9 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. nemá Okresný dopravný inšpektorát Prievidza o tom informovať predsedu súdu.

129. Dňa 15.10.2013 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby pod č. SKIS-KO-SKVSS-Sť-885/2013 oznámilo žalobkyni, že časť jej podania zo dňa 13.9.2013, v ktorej dala podnet na začatie trestného stíhania pre prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa na policajtov Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza a Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín postupuje

Sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica.

130. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 31.12.2013 pod č. 1Pn 844/2013 oznámila žalobkyni, že jej trestné oznámenie na A. D., z ktorého vyplývalo podozrenie zo spáchania prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa odovzdala Sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica.

131. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica uznesením ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013, vec oznámenia žalobkyne pre podozrenie z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, ktorí prejednávajú dopravné priestupky v súvislosti s nelegálne zriadenou parkovacou zónou v Meste Prievidza a osoby prejednávajúce odvolanie na Krajskom dopravnom inšpektoráte Krajského riaditeľstva PZ Trenčín, odmietol.

132. Okresná prokuratúra Prievidza uznesením č. 1Pn 768/2013 zo dňa 19.12.2013 sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013, vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica, zamietla ako nedôvodnú.

133. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica uznesením ČVS: SKIS-6/OISS-V-2014 zo dňa 7.2.2014, vec trestného oznámenia žalobkyne o podozrení zo spáchania prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa, v ktorom uviedla, že dňa 5.9.2013 a dňa 3.10.2013 mjr. Mgr. Nadežda Lomnická v rozpore s platným právom oznámila predsedovi Okresného súdu Trenčín, že prejednala dopravný priestupok žalobkyne, odovzdalo riaditeľovi Okresného riaditeľstva Prievidza na disciplinárne konanie.

134. Dňa 25.9.2018 žalobkyňa žiadala Mesto Prievidza o sprístupnenie informácie o tom, ktorá spoločnosť od 1.7.2012 až k uvedenému dátumu spravuje CMPZ na Šumperskej ulici v Prievidzi. V odpovedi zo dňa 12.10.2018 je uvedené, že je to spoločnosť Technické služby mesta Prievidza, s.r.o. Prievidza, IČO: 31 579 183 na základe Nájomnej zmluvy č. 02/2012 zo dňa 20.4.2012 (ukončená dohodou) a Nájomnej zmluvy č. 24/2014 zo dňa 27.5.2014.

135. Dňa 4.9.2013 žalobkyňa adresovala vtedajšiemu ministrovi Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky podnet na vykonanie kontroly preneseného výkonu štátnej správy obcami v oblasti organizovania dopravy na území obce - § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., a podnet na zmenu zák. č. 135/1961 Zb.. Poukázala aj na to, že Okresná prokuratúra Prievidza zistila, že Mesto Prievidza obchádza platnú právnu úpravu v § 6a zák. č. 135/1961 Zb. tak, že nevydalo VZN, že v súvislosti s rozhodnutiami č. 369/2011, č. 370/2011 podal prokurátor protest a následne žalobu na Krajský súd Trenčín o zrušenie sporných rozhodnutí, že Mesto Prievidza premenovalo cestné komunikácie na spevnené plochy a tieto dalo do nájmu súkromnej spoločnosti, ktorá bez zákonného oprávnenia si dala osadiť dopravné značky, vrátane IP 27a, označujúce parkovaciu zónu a vyberá peniaze od občanov, čo je v rozpore so zákonom. V závere podania žalobkyňa uviedla, že súčasne podáva podnet na zmenu zákona a návrat do pôvodného stavu, do účinnosti zák. č. 249/2011 Z.z., a aby boli tieto kompetencie stanovené v § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. pre ich zjavné zneužívanie odňaté obciam a vrátené v prospech štátu, resp. spresnenie právnej úpravy tak, aby nedochádzalo k jej obchádzaniu a okrádaniu občanov.

136. V podaní zo dňa 23.9.2013 Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky uviedlo aj to, že úhrada za užívanie miestnych komunikácií bola upravená v zák. č. 582/2004 Z.z., že novelou zákona však došlo k zrušeniu miestnej dane za dočasne parkovanie motorových vozidiel ako súčasť miestnej dane za zabratie verejného priestranstva. Touto zmenou tak mestá a obce stratili možnosť účinným spôsobom regulovať statickú dopravu na svojom území, že na základe uvedených skutočností bola požiadavka ZMOS a Únie miest Slovenska premietnutá do cestného zákona, že okrem podnetu od žalobkyne nezaznamenalo žiadne ďalšie negatívne skúsenosti z iných miest a obcí v predmetnej veci, a preto k vypracovaniu zmeny tohto ustanovenia, prípadne k jeho zrušeniu pristúpia až po objektívnom

preukázaní v praxi, že obce a mestá zneužívajú z neho vyplývajúce právomoci, že v súčasnosti sa pripravuje nový cestný zákon, v ktorom sa budú zaoberať aj touto problematikou.

137. Podpredseda Okresného súdu Trenčín rozhodnutím Spr 339/2009 zo dňa 23.3.2009 povolil žalobkyni plnenie funkčných povinností v domácom prostredí v utorok a vo štvrtok.

138. Podpredseda Okresného súdu Trenčín rozhodnutím Spr 1030/2014 zo dňa 3.10.2014 povolil žalobkyni plnenie funkčných povinností v domácom prostredí v utorok a vo štvrtok. V odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že žalobkyňa požiadala o povolenie plnenia funkčných povinností sudcu v domácom prostredí v rozsahu dvoch dní, s poukazom na chronické zdravotné problémy s chrbticou, ktoré sa jej mali prejavovať najmä v súvislosti s každodenným dochádzaním na pracovisko, vzdialené od miesta bydliska 65 km.

139. Predsedníčka Okresného súdu Trenčín rozhodnutím Spr 453/2020 zo dňa 1.6.2020 zmenila rozhodnutie Spr 1030/2014 zo dňa 3.10.2014 a povolila žalobkyni plnenie funkčných povinností v domácom prostredí v utorok, vo štvrtok a v piatok. V odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že žalobkyňa požiadala o rozšírenie povolenia plnenia funkčných povinností sudcu v domácom prostredí v rozsahu troch dní, a to najmä s poukazom na značnú vzdialenosť medzi miestom jej pobytu a adresou pracoviska v súvislosti s výrazným zhoršením zdravotného stavu, z dôvodu chronického ochorenia chrbtice.

140. Dňa 8.2.2011 medzi žalobkyňou a PSA Finance Slovakia, s.r.o. Bratislava bola uzavretá Leasingová zmluva č. LZF/XX/XXXXX, podľa ktorej predmetom leasingu bolo nové osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 308 Quiksilver 1.6 HDi 110k, číslo VIN: Q

141. T. 28.4.2017 medzi Final-CD, spol. s r.o. Partizánske ako kupujúcim a žalobkyňou ako predávajúcou bola uzavretá kúpno-predajná zmluva, predmetom ktorej bol predaj a kúpa osobného motorového vozidla zn. Peugeot 308, číslo VIN: Q

142. V listinných dôkazoch predložených žalobkyňou, a to v mesačných výkazoch sudcu za rok 2012 až 2014, v ročných štatistických výkazoch sudcu za rok 2012 až 2016 (č. l. 865 až 928), sú údaje aj o žalobkyňou rozhodnutých veciach v príslušnom kalendárnom mesiaci.

143. Zo zápisu zo dňa 1.3.2016 z prieskumu rozhodovacej činnosti, plynulosti a dôstojnosti vedenia súdneho konania u žalobkyne vyplýva aj to, že rozhodnutia v predložených veciach boli vyhotovené v zákonom stanovenej lehote.

144. Z hodnotenia žalobkyne predsedníčkou občiansko-právneho kolégia vyplýva, že v roku 2012 v občianskoprávnej agende rozhodla 245 vecí, v roku 2013 511 vecí, v roku 2014 151 vecí, v roku 2015 553 vecí.

145. Z vyjadrenia predsedníčky Okresného súdu Trenčín vyplýva, že žalobkyňa si v časovom období od 1.7.2012 až doteraz vždy riadne plnila svoje funkčné povinnosti v domácom prostredí v dňoch, ktoré sú uvedené v rozhodnutiach o povolení plnenia povinností sudcu v domácom prostredí. Prílohou vyjadrenia sú zoznamy všetkých pojednávaní žalobkyne za časové obdobie od 1.7.2012, spolu s vyznačením spôsobu rozhodnutia a u vecí rozhodnutých rozsudkom je uvedený počet strán spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku (okrem rozvodov) vo veci samej.

146. Z predložených lekárskeho správ vyplýva, že žalobkyňa trpí od roku 2002 ochorením chrbtice (udelila súdu súhlas, aby boli pre účely konania zverejňované informácie o jej zdravotnom stave).

147. Žalobkyňa dňa 14.1.2015 adresovala Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky návrh (žiadosť) na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy.

148. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v závere odpovede zo dňa 17.7.2015 na žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku uviedlo, že aj napriek tomu, že sa splnomocnenie na vydávanie VZN obcami dostalo do cestného zákona, je toho názoru, že činnosť ustanoviť úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ustanovenie spôsobu prevádzky

parkovacích miest, vyberanie úhrady, t. j. podnikanie obce) nie je činnosťou, ktorú obec vykonáva ako prenesený výkon štátnej správy, keďže nie sú splnené podmienky na náhradu škody, jej nárok neuspokojí.

149. Žalobkyňa dňa 22.5.2015 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky návrh (žiadosť) na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu štátu pri výkone verejnej moci.

150. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podaním zo dňa 2.6.2015 oznámila žalobkyni, že nie sú dané zákonné podmienky na uspokojenie uplatňovaného nároku.

151. Žalobkyňa dňa 18.7.2016 adresovala Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky rozšírenie návrhu (žiadosti) na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy, na ktorú žiadosť uvedené ministerstvo nereagovalo.

152. Žalobkyňa dňa 18.7.2016 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky rozšírenie návrhu (žiadosti) na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

153. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podaním zo dňa 18.8.2016 žalobkyni oznámila, že ak poukazuje na to, že dôvodom, pre ktorý bola neúspešná v priestupkových konaniach a naň nadväzujúcich konaniach pred správnymi súdmi a na Ústavnom súde Slovenskej republiky, že bola okolnosť, že sa prokuratúra nepostarala o odstránenie podľa nej nelegálnej dopravnej značky IP 27a, za ktorej nerešpektovanie bola postihnutá v priestupkovom konaní, a preto svoj pôvodný nárok na náhradu škody rozšírila aj o náhradu škody, ktorá jej mala vzniknúť zaplatením právoplatne uložených pokút, vrátane trov správneho a súdneho konania, v ktorých bola neúspešná, tak uplatnený nárok považuje za nedôvodný v plnom rozsahu a vyjadruje názor, že súdy boli oprávnené pri preskúmaní rozhodnutí o priestupkoch, za ktoré bola postihnutá pred rozhodnutím vo veci samej si ako predbežnú otázku posúdiť legálnosť žalobkyňou nerešpektovanej dopravnej značky, súdy však rozhodnutia priestupkových orgánov potvrdili, že prokuratúra nevydala žiadne nezákonné rozhodnutie, ktorým by jej bola spôsobená škoda a nebol ani preukázaný nesprávny úradný postup prokurátora. Okresná prokuratúra Prievidza preskúmala aj rozhodnutia o umiestnení dopravných značiek, pričom nedospela k záveru o porušení zákona, o čom ju upovedomila pod č. Pd 19/13-3307-37 zo dňa 26.6.2014.

154. Žalobkyňa v záverečnom prednese uviedla, že uplatnený nárok je totožný s tým, čo bolo predbežne prerokované, že náhrada škody sa odvíja od zákonnosti/nezákonnosti zriadenia parkovacej zóny v Meste Prievidza, z osadenia dopravných značiek IP 27a, IP 27b, že v čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 2, § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., § 6 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb., je jasne stanovený postup štátneho orgánu pri zriaďovaní parkovacej zóny a ak nebol dodržaný ide o porušenie zákona, že ku dňu 1.7.2012 boli osadené dopravné značky IP 27a, IP 27b, ktoré označujú neexistujúcu CMPZ a na základe nich sa občanom ukladajú povinnosti, ale VZN mesta o parkovaní nebolo vydané, že podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. je parkovanie preneseným výkonom štátnej správy, že došlo k závažnému porušeniu jej práv, bola uznaná vinnou z neexistujúcich dopravných priestupkov, štát ju donútil zaplatiť pokuty za tieto priestupky, vznikla jej tak škoda, ktorú žiada nahradiť a tiež nahradiť nemajetkovú ujmu.

155. Žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v záverečnom prednese uviedol, že obec určuje použitie zvislých a vodorovných dopravných značiek pre vyhradenie parkovacích miest so súhlasom dopravného inšpektorátu (§ 3 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 7 zák. č. 135/1961 Zb.) v rámci preneseného výkonu štátnej správy, že doteraz nebolo žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu, resp. iného orgánu zrušené žalobkyňou napádané dopravné značenie. Obec v rámci výkonu samosprávy vyčleňuje úseky miestnych komunikácií určené na dočasné parkovanie (§ 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb.) a v tejto časti naďalej namieta svoju pasívnu legitimitáciu. Vo vzťahu ku spôsobenej škode podľa jeho názoru, absentuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom Mesta Prievidza, lebo ujma, ktorá žalobkyni vznikla je dôsledkom nevydania rezidentskej karty, pre ktoré vydanie nespĺňala podmienky a následne, keď už mala nahlásený trvalý pobyt na adrese ul. Šumperská č. 27/15, Prievidza o jej vydanie nepožiadala.

156. Žalovaný, v mene ktorého koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v záverečnom prednese opätovne poukázal na § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., že na vybavenie podnetu tak ako si to praje žalobkyňa neexistuje právny nárok, prokurátor nemá zákonnú povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Nespokojnosť žalobkyne so spôsobom vybavenia jej podnetov na prokuratúre neznamená nesprávny úradný postup, nakoľko podľa ustálenej súdnej judikatúry môže súd skúmať iba dodržanie zákonného postupu pri vybavovaní podnetu, t. j., či bol vybavený v zákonnej lehote, či bola osoba, ktorá podnet podala o spôsobe vybavenia upovedomená, či prokurátor prešetril všetky rozhodné okolnosti, že súd nie je oprávnený preskúmať dôvody, pre ktoré nebolo podnetu vyhovené a teda ani správnosť posúdenia, či na podanie protestu alebo iných právnych prostriedkov dozoru prokurátora boli alebo neboli splnené podmienky.

157. Intervenient sa pridrižoval záverečného prednesu žalovaného.

158. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z.z., tento zákon upravuje a/ zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b/ zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

159. Podľa § 2 zák. č. 514/2003 Z.z., na účely tohto zákona a/ výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b/ orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

160. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, d/ nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

161. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

162. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

163. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá a veta druhá; pred bodkočiarkou zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

164. Podľa § 9 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieskumoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

165. Podľa § 10 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., územná samospráva zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Územná samospráva zodpovedá za škodu podľa odseku 1, ktorá bola spôsobená a/ nezákonným rozhodnutím alebo b/ nesprávnym úradným postupom.

166. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

167. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

168. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

169. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

170. Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

171. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku.

172. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku.

173. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácií konania, ak by boli v neprospech strany.

174. Z ustanovenia § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyplýva, že procesné úkony subjektov civilného súdneho konania, vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu sa prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu. Z druhej vety tohto ustanovenia vyplýva, že ktoré ustanovenia pritom nemožno uplatňovať, ak by boli v neprospech strany.

175. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnemu záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne.

176. Zákonodarca upravil zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v osobitnom právnom predpise, a to v zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

177. Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú: a/ nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, b/ existencia škody, c/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, d/ skutočnosť, že škoda nebola spôsobená orgánom územnej samosprávy pri výkone samosprávy.

178. Existenciu podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, musí v konaní preukázať žalobca. Podmienky

vzniku zodpovednosti sú pritom stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná.

179. Ako to už bolo v odôvodnení rozhodnutia uvedené, žalobkyňa v žalobe zo dňa 30.6.2015 rozšírenej dňa 18.7.2016 (s poukazom na ustanovenie § 141 Civilného sporového poriadku, súd konal o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení jej zmeny), ako žalovaných označila: 1/ Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, 2/ Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Štát však nemôže v spore tvoriť sám so sebou spoločenstvo strán, a ani z hľadiska hmotného nemôže sám so sebou tvoriť dlžnícku solidaritu. V podaní zo dňa 8.1.2020 žalobkyňa túto vadu žaloby, t. j., že v spore bola na žalovanej strane ako strana sporu označená Slovenská republika (štát) viackrát, odstránila.

180. Žalovanou stranou v spore je: Slovenská republika (štát), a to jedenkrát.

181. Otázka, ktorý orgán verejnej moci má v mene štátu konať, nie je otázkou vecnej legitímácie strany sporu.

182. Žalobkyňa v žalobe, v jej rozšírení označila dva orgány verejnej moci s tým, že majú v mene štátu konať: a/ Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, b/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Súčasne označila aj osobitné právne predpisy, ktoré ich oprávňovali v jeho mene konať. Vo vzťahu ku Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky poukázala najmä na § 3 ods. 2, § 6a ods. 1, ods. 2, zák. č. 135/1961 Zb.. Vo vzťahu ku Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky poukázala i na § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2, § 5 zák. č. 153/2001 Z.z., § 2 ods. 5, § 197 ods. 1 Trestného poriadku.

183. Žalobkyňou uplatnené nároky, sa týkajú pôsobnosti orgánov verejnej moci: a/ Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky (5.000,- eur), b/ Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (5.000,- eur). Pokiaľ ide o sumu 232,- eur s príslušenstvom, tak s poukazom na žalobkyňou opísané rozhodujúce skutočnosti, tento nárok sa môže samostatne týkať pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky a samostatne sa môže týkať i pôsobnosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Ak uplatnené nároky sa týkajú pôsobnosti rôznych orgánov, podľa názoru súdu, nič nebráni, aby v konaní proti štátu ako jedinému žalovanému vystupovali subjekty konajúce za štát (v mene Slovenskej republiky) všetky tie orgány verejnej moci, do pôsobnosti ktorých vec patrí, pričom každý z nich bude konať v mene Slovenskej republiky ohľadom toho nároku, ktorý sa týka jeho pôsobnosti (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo 149/2011). Aplikácia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. m/ zák. č. 514/2003 Z.z., by prichádzala do úvahy v prípade, ak by niektorý z troch uplatnených nárokov vzhľadom na žalobkyňou opísané rozhodujúce skutočnosti, patril do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci a žiadosť na predbežné prerokovanie nároku by na týchto orgánoch bola podaná. Vtedy v mene štátu (Slovenskej republiky) by konal ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Uvedenému nasvedčuje textová časť ustanovenia § 4 ods. 1 písm. m/ zák. č. 514/2003 Z.z.: „ ... ak ku škode (t. j. posudzované jednotlivo vo vzťahu ku každému z uplatnených nárokov) došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov ...“. Teda za štát môže pred súdom vystupovať (konať v jeho mene) vo veci, týkajúcej sa jedného nároku len jeden orgán verejnej moci. Ak však ide o vec, týkajúcu sa viacerých nárokov, tak za štát môžu pred súdom konať i viaceré orgány verejnej moci, do pôsobnosti ktorých každý z uplatnených nárokov patrí, pričom každý z nich bude konať v mene štátu ohľadne toho nároku, ktorý sa týka jeho pôsobnosti. Súd opätovne udáva, že žalobkyňa predmetom konania urobila nárok o zaplatenie sumy: a/ 5.000,- eur, ktorá vec sa týka pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, nie však Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, b/ 5.000,- eur, ktorá vec sa týka pôsobnosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, nie však Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, c/ 232,- eur s príslušenstvom, ktorá vec sa vzhľadom na žalobkyňou opísané rozhodujúce skutočnosti môže týkať oboch uvedených orgánov verejnej moci. Žalobkyňa každý z nárokov, si pritom mohla uplatniť aj samostatnými žalobami (rozhodla sa však si ich uplatniť jednou žalobou s tým, že ide o tri žalobné nároky), pričom u sumy: a/ 5.000, eur by v mene štátu konalo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, b/ 5.000,- eur by konala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, c/ 232,- eur s príslušenstvom by v mene štátu mohli konať oba tieto orgány verejnej moci. V uvedenej súvislosti súd poukazuje i na to, že do pôsobnosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nepatria orgány, ktoré by vo veciach miestnych komunikácií mohli vykonávať prenesený výkon štátnej správy a v pôsobnosti Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky nie je plnenie úloh, ktoré vyplývajú zo zák. č. 153/2001 Z.z.. S poukazom

na uvedené skutočnosti, proti Slovenskej republike (štátu) ako jedinému žalovanému vystupujú ako subjekty konajúce v mene štátu tak Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, a to každý z nich ohľadom toho nároku, ktorý sa týka jeho pôsobnosti. Súd v priebehu konania stranám sporu oznámil, že bude konať tak s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky ako aj s Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ako s orgánmi konajúci v mene štátu.

184. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. v znení účinnom v roku 2011 a tiež v nasledujúcom období, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky, združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

185. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

186. Podľa § 4 ods. 1 cit. zák., obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnu pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

187. Podľa § 4 ods. 4 cit. zák., ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti.

188. Podľa § 5 ods. 1 cit. zák., na obec možno zákonom preniesť niektoré úlohy štátnej správy, ak je ich plnenie týmto spôsobom racionálnejšie a efektívnejšie. S prenesením úloh na obec štát poskytne obci potrebné finančné a iné materiálne prostriedky.

189. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia, nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

190. Podľa § 6 ods. 2 cit. zák., vo veciach v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

191. Podľa čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky, vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec a vyšší územný celok, vydávať všeobecne záväzné nariadenia.

192. Podľa čl. 71 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na obec a vyšší územný celok možno preniesť výkon určených úloh miestnej štátnej správy. Náklady takto preneseného výkonu štátnej správy uhrádza štát.

193. Podľa čl. 71 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, pri výkone štátnej správy môže obec a vyšší územný celok vydávať v rámci svojej územnej pôsobnosti na základe splnomocnenia v zákone a v jeho medziach všeobecne záväzne nariadenia.

194. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení účinnom ku dňu 1.1.2002, a tiež v nasledujúcom období, tento zákon ustanovuje prechod pôsobností z ministerstiev, z krajských úradov a z okresných úradov na obce a na vyššie územné celky, ktorými sú podľa osobitného zákona samosprávne kraje, v rozsahu a spôsobom ustanoveným v čl. II. až XXI.

195. Podľa § 1 ods. 2 cit. zák., prechod pôsobností podľa odseku 1 na účely tohto zákona je prenesenie výkonu pôsobností štátnej správy na obce a samosprávne kraje a prechod pôsobností v rozsahu

ustanovenom zákonom z orgánov štátnej správy do samosprávnej pôsobnosti obcí a samosprávnych krajov.

196. Podľa § 2 cit. zák., na obce prechádzajú pôsobnosti na úseku a/ pozemných komunikácií: 1. zabezpečovanie stavebnotechnického vybavenia ciest a miestnych komunikácií v ich vlastníctve podľa potrieb cestnej dopravy a obrany štátu, 2. poskytovanie údajov z technickej evidencie ciest a miestnych komunikácií v ich vlastníctve, 3. vykonávanie pôsobnosti špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie.

197. Podľa § 4 ods. 1 cit. zák., obec a samosprávny kraj zabezpečujú plnenie svojich úloh (§ 2 a 3) z vlastných zdrojov. Na prenesený výkon štátnej správy sa im poskytujú prostriedky štátneho rozpočtu podľa osobitného zákona.

198. Podľa § 4 ods. 2 cit. zák., ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

199. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom ku dňu 1.8.2011, a tiež v nasledujúcom období, tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

200. Podľa § 3 ods. 2 cit. zák., miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22 na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

201. Podľa § 3d ods. 3 cit. zák., miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

202. Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom od 1.8.2011 až ku dňu 30.11.2013, na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel, ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Takto vymedzené úseky miestnych komunikácií musia byť označené zvislými a vodorovnými dopravnými značkami. Vo všeobecne záväznom nariadení obec ustanoví aj výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel podľa osobitného predpisu, spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia.

203. Podľa § 6a ods. 2 cit. zák., výnos úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel je príjmom obce.

204. Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom od 30.11.2013 do 31.3.2019, na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel (ďalej len „parkovacie miesta“), ak sa tým neohrozí bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo iný verejný záujem. Parkovacie miesta musia byť označené zvislými a vodorovnými dopravnými značkami. Vo všeobecne záväznom nariadení obec ustanoví spôsob zabezpečenia prevádzky parkovacích miest, výšku úhrady za dočasné parkovanie motorových vozidiel podľa osobitného predpisu, spôsob jej platenia a spôsob preukázania jej zaplatenia.

205. Podľa § 6a ods. 2 cit. zák., prevádzkou parkovacích miest podľa odseku 1 môže obec poveriť aj inú právnickú osobu ako v § 3d ods. 5 písm. d). Na úpravu vzťahov medzi obcou a poverenou právnickou osobou sa vzťahuje osobitný predpis. Ak prevádzku parkovacích miest zabezpečuje právnická osoba poverená obcou, tak všeobecne záväzné nariadenie obce podľa odseku 1 ustanoví aj podmienky a rozsah prevádzky parkovacích miest a spôsob určenia odplaty poverenej právnickej osoby za prevádzku parkovacích miest.

206. Podľa § 6a ods. 3 cit. zák., výnos úhrad za dočasné parkovanie motorových vozidiel je príjmom obce; to neplatí, aj je prevádzka parkovacích miest zabezpečovaná podľa odseku 2, keď predmetný výnos úhrad za dočasné parkovanie je príjmom na prevádzku parkovacích miest poverenej právnickej osoby.

207. Ustanovenie § 1 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení vo všeobecnosti vymedzuje právne postavenie obce. Východiskom sa stali čl. 64, 64a a čl. 67 Ústavy Slovenskej republiky. Obec je samostatným územným samosprávnym a správnym celkom Slovenskej republiky. V postavení samosprávneho celku vystupuje v situácii, keď vykonáva vlastnú (samosprávnú) pôsobnosť. V postavení správneho celku vystupuje v situácii, keď zabezpečuje prenesenú (štátnu) pôsobnosť ako nepriamy vykonávateľ štátnej správy. Právnym základom postavenia obce ako správneho celku je čl. 71 Ústavy Slovenskej republiky, pričom podrobnosti na úrovni zákona upravuje § 5. Zákon o obecnom zriadení v ustanovení § 1 ods. 2 veta prvá, vyjadruje podstatu, účel a zmysel existencie samosprávy. Samospráva predstavuje neoddeliteľnú súčasť verejnej správy v spoločnosti a je charakterizovaná ako výkonné pôsobenie a ovplyvňovanie spoločenského života prostriedkami neštátneho charakteru. Ustanovenie § 1 ods. 2 veta druhá zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého možno obci pri výkone samosprávy ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy, je transpozíciou čl. 67 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ukladanie povinností samospráve je rezervované výhradne normatívnym právnym aktom na úrovni zákona.

208. Zákon o obecnom zriadení pri vymedzení samosprávnej a prenesenej pôsobnosti obce vychádza z princípu subsidiarity, ktorý predstavuje uprednostnenie samosprávnej pôsobnosti obce pred prenesenou pôsobnosťou obce. Iba v situáciách, ak by zverenie určitej miestnej záležitosti do samosprávnej pôsobnosti nebolo účelné, osobitný zákon takúto úlohu zverí do preneseného výkonu štátnej správy, ktorej vykonávateľom je obec. Zásadu subsidiarity zakotvuje v čl. 4 ods. 2 aj Európska charta miestnej samosprávy.

209. Z hľadiska charakteru úloh zverených do originárnej pôsobnosti obce, právna úprava do skupiny samostatnej pôsobnosti zaraďuje predovšetkým tie záležitosti, ktoré sa v prvom rade dotýkajú života obyvateľov obce, význam ktorých tento rámec nepresahuje. Činnosti vykonávané v rámci prenesenej pôsobnosti spravidla presahujú svojím významom rámec obce, pričom do tejto skupiny pôsobnosti patria činnosti, výkon ktorých štát hodlá intenzívnejšie ovplyvňovať.

210. V rámci generálneho princípu subsidiarity obsiahnutého v § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, zákonodarca vyhradil vlastnú správu obce a nakladanie s jej majetkom výlučne, a to vo vzťahu ku všetkým úkonom, do samosprávnej pôsobnosti priamo v ustanovení § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. Vymedzenie ostatných úloh zverených obecnej samospráve pod samosprávnou alebo prenesenú pôsobnosť ponecháva zákonodarca na ďalšiu zákonnú konkretizáciu. V oblasti originárnej (samosprávnej) pôsobnosti je tak obsah pojmu: samospráva obce, doplnený aj o záležitosti, ktoré budú ako samostatná pôsobnosť zverené obci samostatnými zákonmi (textová časť § 4 ods. 1 veta prvá zákona o obecnom zriadení: „ ... všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon ...“).

211. V ustanovení § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení, zákon príkladmo vypočítava úseky samosprávnej pôsobnosti obce a demonštratívny spôsobom vymedzuje základné úlohy obce pri výkone samosprávy.

212. Pri rozdelení pôsobnosti obce zákonodarca vychádza z premisy, že zákon pri úprave pôsobnosti obce v konkrétnom prípade ustanoví, či ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo prenesenú pôsobnosť štátnej správy. Pod termínom: zákon, ktorý zákonodarca použil v § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení, treba rozumieť tak samotný zákon o obecnom zriadení, ako aj osobitný predpis upravujúci kompetenciu obce na určitom úseku správy (porovnaj s. 163, Zákona o obecnom zriadení, Komentáre, Jozef Tekeli - Marian Hoffmann, 2014).

213. Určenie presnej deliacej hranice medzi samosprávnou pôsobnosťou a prenesenou pôsobnosťou obce, nie je vždy jednoznačné. Viaceré osobitné predpisy totiž zverujú obci kompetenciu na určitom úseku spoločenských vzťahov bez toho, aby zároveň deklarovali povahu pôsobnosti obce na danom úseku zverenej kompetencie. Na prekonanie takéhoto právneho stavu a odstránenie aplikačných pochybností, zákonodarca zakotvil s účinnosťou novely zák. č. 453/2001 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa

zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a menia sa a dopĺňajú aj niektoré ďalšie zákony od 1.1.2002, do ustanovenia § 4 ods. 4 tzv. generálne interpretačné pravidlo, podľa ktorého, ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Zákonodarca teda aj v § 4 ods. 4 uprednostňuje samosprávnú pôsobnosť obce pred preneseným výkonom štátnej správy. Rovnaké interpretačné pravidlo obsahuje s účinnosťou od 1.1.2002 aj § 4 ods. 2 zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky v znení neskorších predpisov. Rozlišovanie medzi samosprávnou pôsobnosťou obce a prenesenou pôsobnosťou štátnej správy, ktorú je povinná podľa osobitného zákona plniť, je dôležité i z hľadiska odpovede na otázku, kto je povinný hradiť náklady spojené s výkonom týchto úloh. Uplatňuje sa zásada, že obec zabezpečuje plnenie svojich (samosprávnych) úloh z vlastných finančných zdrojov, pričom na prenesený výkon štátnej správy sa musia obci poskytnúť finančné prostriedky zo štátnych zdrojov. Uvedená povinnosť vyplýva z čl. 71 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom § 5 ods. 1 zákona o obecnom zriadení toto pravidlo iba bližšie rozvádza.

214. Zákon o obecnom zriadení v § 6 obsahuje zákonné pravidlá súvisiace s normotvorbou obcí, konkrétne jedného z dvoch druhov normatívnych právnych aktov obcí, a to všeobecne záväzného nariadenia. Samotný zákon o obecnom zriadení nedefinuje, čo je to všeobecne záväzný nariadenie. Teória správneho práva všeobecne záväzný nariadenie definuje ako normatívny právny akt, vydaný obecným zastupiteľstvom, ktorého obsah je záväzný pre všetky osoby trvalo alebo prechodne, náhodne či jednorazovo sa zdržiavajúce na tom ktorom území obce.

215. V súlade s § 6 ods. 1, ods. 2 zákona o obecnom zriadení sa rozlišujú dva druhy všeobecne záväzných nariadení: a/ prvotné, ktoré obec vydáva vo veciach územnej samosprávy, b/ odvodené, ktoré obec vydáva vo veciach preneseného výkonu štátnej správy, keď obec plní úlohy štátnej správy. V § 6 zákona o obecnom zriadení je konkretizovaný inštitút všeobecne záväzných nariadení obce, vychádzajúc z čl. 68 a čl. 71 Ústavy Slovenskej republiky.

216. Pokiaľ ide o miestne a účelové komunikácie v obci, vo vzťahu k nim sa stretáva samosprávna pôsobnosť obce a prenesená pôsobnosť obce.

217. Podľa § 4 ods. 3 písm. f/, prvá časť vety zák. č. 369/1990 Zb. v znení účinnom ku dňu 1.8.2011 a tiež v nasledujúcom období, obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií.

218. Výstavbu a údržbu, správu (pod správou treba rozumieť plnenie povinností, aby miestne komunikácie bolo možné bezpečne užívať) miestnych komunikácií, je potrebné rešpektovať ako samosprávnú pôsobnosť obce.

219. Avšak v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky a podľa § 22c na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

220. Nadpis § 3 zák. č. 135/1961 Zb. znie: orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie.

221. V § 3 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. za textovou časťou: orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie, je v zátvorke uvedené: cestný správny orgán.

222. Obec je cestným správnym orgánom pre miestne a účelové komunikácie (§ 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.), ktorý koná v rámci preneseného výkonu štátnej správy.

223. Ako prenesený výkon štátnej správy obce vykonávajú aj pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne a účelové komunikácie (podľa § 3a zák. č. 135/1961 Zb., pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy).

224. Súd posudzoval otázku, či v ustanovení § 6a zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom od 1.8.2011 do 30.11.2013 a od 30.11.2013 do 31.3.2019 (bod 202, 204.), je upravená samosprávna pôsobnosť obce alebo prenesená pôsobnosť obce.

225. V § 6a zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom do 30.11.2013 a aj od 30.11.2013 do 31.3.2019 je v prvej časti prvej vety uvedené: na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel... .

226. Uvedené ustanovenie predstavuje právny základ pre možnosť regulácie parkovania na území obce, prostredníctvom všeobecne záväzného nariadenia (parkovacia politika).

227. Zákonodarca v § 6a zák. č. 135/1961 Zb., neuviedol povahu kompetencie obce.

228. Zabezpečenie plynulého fungovania dopravy v obci, sa dotýka života jej obyvateľov.

229. Výsledok normotvornej činnosti obce podľa § 6 ods. 1 a § 6 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb. (ktoré ustanovenia vychádzajú z čl. 68 a čl. 71 Ústavy Slovenskej republiky) je zdanlivo totožný, pretože orgán samosprávy vydá všeobecne záväznú nariadenie. Podstatný rozdiel je však v účele vydania všeobecne záväzného nariadenia. Všeobecne záväznú nariadenie, ktorým sa plnia úlohy samosprávy, vydáva obec na samosprávny účel. V prípadoch, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, sa vydáva všeobecne záväznú nariadenie pre potreby zabezpečenia úloh štátnej správy v regióne. Všeobecne záväznú nariadenie podľa § 6 ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb., môže obec vydať len na základe splnomocnenia zákonom (t. j., aby na plnenie úloh štátnej správy obec vydala všeobecne záväznú nariadenie).

230. V ustanovení § 6a zák. č. 135/1961 Zb. je síce uvedené, že: na účely organizovania dopravy na území obce môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel..., ale zákon plnenie uvedenej úlohy obcou neprehlásil za plnenie úloh štátnej správy. Na základe textovej časti: ...môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením ..., nie je možné vyvodiť, že ide o plnenie úloh štátnej správy. Aj v iných zákonoch zákonodarca uviedol, že čo môže obec ustanoviť všeobecne záväzným nariadením (napr. § 12 ods. 1 zák. č. 189/1992 Zb., § 2 ods. 4 až 6 zák. č. 219/1996 Z.z.) a plnenie úloh obcou pritom neprehlásil za plnenie úloh štátnej správy.

231. Súd aplikoval generálne interpretačné pravidlo, podľa ktorého, ak zákon pri pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Podľa § 6a zák. č. 369/1990 Zb., obec teda v rámci výkonu samosprávnej pôsobnosti mohla a môže vyčleniť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií (ak si to situácia v organizácii parkovania vyžaduje) určené na dočasné parkovanie motorových vozidiel, v ktorom určí aj podmienky parkovania. Súd poukazuje aj na dôvodovú správu k zák. č. 249/2011 Z.z., kde je uvedené, že úhrada za užívanie miestnych komunikácií bola upravená v zák. č. 582/2004 Z.z., ktorého novelou však došlo k zrušeniu miestnej dane za dočasné parkovanie motorových vozidiel ako súčasti za zabratie verejného priestranstva, že touto zmenou tak obce stratili možnosť účinným spôsobom regulovať statickú dopravu na svojom území, že obciam vznikajú problémy pri spoplatňovaní parkovania na ich území v miestach, kde to samospráva považuje za potrebné, resp. vhodné. V tejto súvislosti bol teda potrebný právny základ pre možnosť regulácie parkovania obcami na ich území, na miestach, ktoré sú miestnymi komunikáciami (§ 6a zák. č. 135/1961 Zb. bol zavedený zák. č. 247/2011 Z.z.), v ich samosprávnej pôsobnosti. Na tieto účely štát obciam pritom neposkytuje finančné, ani materiálne prostriedky, čo tiež nasvedčuje tomu, že sa nejedná o výkon štátnej správy prenesený na obce (podľa § 5 ods. 1 veta druhá zák. č. 369/1990 Zb., s prenesením úloh na obec, štát poskytne obci potrebné finančné a iné materiálne prostriedky).

232. V rámci preneseného výkonu štátnej správy obec určuje používanie zvislých a vodorovných značiek a povoľuje vyhradené parkoviská (na vyhradenom parkovisku je zastavenie a státie dovolené len pre určité vozidlo), a to so súhlasom dopravného inšpektorátu (§ 3 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 7 zák. č. 135/1961 Zb.) a v rámci samosprávnej pôsobnosti vyčleňuje úseky (oblasť, kde státie vozidiel je dovolené len na vyznačených parkovacích miestach a za dodržania podmienok) miestnych komunikácií určené na dočasné parkovanie motorových vozidiel (§ 6a zák. č. 135/1961 Zb.).

233. V priebehu konania žalobkyňa poukazovala na rozhodnutie Najvyššieho súdu 10Sžd 28/2014. Z tohto rozhodnutia však vyplýva, že mesto pri výkone štátnej správy vo veciach miestnych komunikácií bolo oprávnené vykonávať prenesený výkon štátnej správy a na miestnych komunikáciách určovať so súhlasom dopravného inšpektorátu použitie dopravných značiek, dopravného zariadenia podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb.. Uvedené nie je v rozpore s tým, čo súd uviedol v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozsudku.

234. Podľa § 2 zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení účinnom do 31.12.2015, prokuratúra je samostatná hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

235. Podľa § 3 ods. 1 cit. zák., prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

236. Podľa § 3 ods. 2 cit. zák., prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

237. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., ak nie je ďalej ustanovené inak, nadriadený prokurátor je oprávnený a/ vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, b/ vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor.

238. Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.

239. Podľa § 19 ods. 1 cit. zák., prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v občianskom súdnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.

240. Podľa § 20 ods. 1 cit. zák., prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

241. Podľa § 20 ods. 1 cit. zák., orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú a/ orgány štátnej správy, b/ orgány územnej samosprávy.

242. Podľa § 21 ods. 2 cit. zák., právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov orgánmi verejnej správy, sú: a/ protest prokurátora, b/ upozornenie prokurátora, c/ návrh na začatie konania pred súdom podľa osobitného zákona.

243. Podľa § 22 ods. 1 cit. zák., prokurátor je oprávnený podať protest proti a/ všeobecne záväznému predpisu vydanému orgánom verejnej správy, a to 1. vyhláske, výnosu a opatreniu ústredného orgánu štátnej správy, štátneho orgánu alebo inej právnickej osoby, ktorú osobitný zákon splnomocnil na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu, 2. všeobecne záväznému nariadeniu územnej samosprávy, 3. všeobecne záväznému právnomu predpisu orgánu miestnej štátnej správy, b/ opatreniu, c/ rozhodnutiu, ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

244. Podľa § 25 ods. 1 cit. zák., protest proti všeobecne záväznému právnomu predpisu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal.

245. Podľa § 26 ods. 7 cit. zák., ak obec (mestská časť, mesto) nezruší na základe protestu prokurátora uznesenie obecného zastupiteľstva (miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva), môže prokurátor podať na súd návrh podľa osobitného zákona na zrušenie tohto uznesenia.

246. Podľa § 28 ods. 1 cit. zák., prokurátor je oprávnený podať orgánu verejnej správy upozornenie na účel odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ku ktorému došlo v postupe orgánu verejnej správy pri vydávaní opatrenia alebo rozhodnutia alebo jeho nečinnosťou.

247. Podľa § 31 ods. 1 cit. zák., prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

248. Podľa § 33 ods. 1 cit. zák., prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

249. Podľa § 35 ods. 1 cit. zák., pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

250. Podľa § 35 ods. 2 cit. zák., prokurátor posudzuje podnety podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

251. Podľa § 35 ods. 3 cit. zák., ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

252. Podľa § 250zf O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

253. Podľa § 250zfa ods. 1 veta prvá cit. zák., ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom.

254. Podľa § 250zfa veta prvá cit. zák., súd môže na návrh prokurátora dočasne pozastaviť účinnosť všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

255. Prokuratúra je samostatná hierarchicky usporiadaná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti.

256. Prokuratúra má právomoc v trestnej a netrestnej oblasti. V netrestnej oblasti je možné dozor rozdeliť na dozor, ktorý prokurátori vykonávajú v rámci civilného procesu a na dozor, ktorý vykonávajú v rámci správneho súdnictva ako dozor nad dodržiavaním zákonnosti orgánmi verejnej správy.

257. Právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonával podľa zák. č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015 (a ďalej vykonáva), dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, boli protest prokurátora, upozornenie prokurátora a návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu (i v správnom súdnictve).

258. Protest prokurátora a upozornenie prokurátora sú primárnymi právnymi prostriedkami dozoru, návrh na začatie konania pred všeobecným súdom a návrh generálneho prokurátora na začatie konania pred ústavným súdom, sú sekundárnymi právnymi prostriedkami dozoru. Primárne právne prostriedky prokurátor uplatní v súlade s § 3 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z.z., ak bol porušený zákon a ak to

vyžaduje verejný záujem. Sekundárne právne prostriedky uplatní až potom, keď nebol úspešný pri využití primárnych právnych prostriedkov.

259. Protest prokurátora je jedným z právnych prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor využije vtedy, ak zistí nezákonnosť správneho aktu a žiada ním odstránenie zistenej nezákonnosti. Zákonná definícia v § 22 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. zahŕňa všetky správne akty (normatívne i individuálne) vydávané orgánmi verejnej správy (i územnej samosprávy). Podaním protestu prokurátora sa nemení ani neruší napadnutý všeobecne záväzný právny predpis, opatrenie alebo rozhodnutie orgánu verejnej správy. Zmeniť alebo zrušiť všeobecne záväzný právny predpis, opatrenie alebo rozhodnutie, je oprávnený len ten orgán, ktorý je príslušný na ich zmenu alebo zrušenie (príslušný orgán verejnej správy, v zákonom ustanovených prípadoch aj súd). Podaním protestu prokurátora sa začína iba konanie o proteste, výsledkom ktorého je rozhodnutie orgánu verejnej správy o proteste prokurátora, teda o tom, či protestu vyhovie alebo nevyhovie. Ak protestu prokurátora vyhovie, vykoná nápravu vo veci. Zákon o prokuratúre osobitne upravuje postup orgánov verejnej správy v konaní o proteste prokurátora podľa druhu správneho aktu, voči ktorému smeruje.

260. Prokurátor je oprávnený podať orgánu verejnej správy upozornenie na účel odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov, ku ktorému došlo v postupe orgánu verejnej správy pri vydávaní opatrenia alebo rozhodnutia alebo jeho nečinnosťou.

261. Ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

262. Ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzne nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom.

263. Každý orgán, ktorý má zverenú právomoc uplatňovať verejnú moc v mene štátu, je spôsobilý znášať zodpovednosť za škodu, ktorú pri tom spôsobí.

264. Podľa § 2 písm. b/, bod 1. zák. č. 514/2003 Z.z., orgánom verejnej moci je štátny orgán.

265. Medzi štátne orgány patria aj orgány prokuratúry.

266. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia dňa 24.7.2012 žalobkyňa adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z., pri vyberaní poplatkov za parkovanie na ul. Šumperská, Prievidza. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 25.7.2012 pod č. Pd 120/2012 oznámila žalobkyni, že jej podnet prijala. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 19.9.2012 pod č. Pd 120/2012 oznámila žalobkyni, že jej podnet zo dňa 24.7.2012 vybavila odložením. T. 21.11.2012 žalobkyňa adresovala podľa § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. Krajskej prokuratúre Trenčín podnet na preskúmanie zákonnosti vybavenia jej podnetu pod č. Pd 120/2012 zo dňa 19.9.2012, podaného na Okresnú prokuratúru Prievidza, na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza, či sa poplatky za parkovanie v CMPZ vyberajú na základe zákona. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 29.1.2013 pod č. Kd 345/2012 oznámila žalobkyni, že v zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. preskúmala postup námestníčky Okresného prokurátora Prievidza, ktorá dňa 19.9.2012 pod č. Pd 120/2012 odložila jej prvý podnet bez využitia prostriedkov prokurátorského dozoru a upravila ju, aby vo vybavovaní podnetu ďalej pokračovala. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 29.1.2013 pod č. Kd 345/2012 oznámila Okresnej prokuratúre Prievidza, že uznesenia č. 369/2011, č. 370/2011 sú nezákonné a je potrebné, aby vo vybavení podnetu žalobkyne ďalej konala a prijala prokurátorské opatrenie. V podaní zo dňa 24.7.2012, ktoré žalobkyňa adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza ako podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z., žiadala preskúmať aj zákonnosť postupu Mesta Prievidza pri vyberaní pokuty od vodičov za priestupok a to neuposlušnosť pokynu z dopravnej značky IP 27a. Okresná prokuratúra Prievidza jej dňa 25.7.2012 pod č. Pd 119/2012 oznámila prijatie podnetu a dňa 19.9.2012 pod č. Pd 119/2012 jej oznámila, že jej podnet vybavila odložením. V podaní zo dňa 21.11.2012, ktoré žalobkyňa adresovala Krajskej prokuratúre Trenčín ako podnet na preskúmanie zákonnosti vybavenia jej podnetu pod č. Pd 120/2012 zo dňa 19.9.2012, podaného na Okresnú prokuratúru Prievidza, žiadala aj o preskúmanie

zákonosti vybavenia jej podnetu pod č. Pd 119/2012. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 29.1.2013 pod č. Kd 52/2013 oznámila Okresnej prokuratúre k č. Pd 119/2012, že vo vybavení podnetu žalobkyne je potrebné pokračovať. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 27.3.2013 pod č. Pd 18/2013 protest proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 369/2011 zo dňa 13.12.2011 a dňa 27.3.2013 pod č. Pd 23/2013 protest proti uzneseniu Mestského zastupiteľstva v Prievidzi č. 370/2011 zo dňa 13.12.2011 z dôvodu ich nezákonnosti a navrhla ich zrušenie. Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi uznesením č. 132/2013 zo dňa 30.4.2013 nevyhovelo protestom prokurátora a uznesenia nezrušilo, o čom Okresná prokuratúra Prievidza upovedomila žalobkyňu dňa 2.5.2013. Okresná prokuratúra Prievidza podala dňa 25.6.2013 návrh na zrušenie uznesení Mestského zastupiteľstva Prievidza č. 369/2011, č. 370/2011, čo žalobkyňa oznámila dňa 27.6.2013. Okresná prokuratúra Prievidza pod č. Pd 19/2013 dňa 3.4.2013, dňa 28.5.2013, dňa 23.8.2013, dňa 28.10.2013, dňa 27.1.2014, dňa 28.3.2014 oznámila žalobkyňi, že vo veci jej podnetu na preskúmanie zákonosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek okresný prokurátor podľa § 33 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z., predĺžil lehotu na vybavenie podnetu. Podaním zo dňa 24.7.2013 adresovaným Okresnej prokuratúre Prievidza žalobkyňa jej navrhla, aby podala v rámci konaní vedených na Krajskom súde Trenčín návrh na vydanie predbežného opatrenia. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 5.8.2013 pod č. Pc 58/2013 oznámila žalobkyňi, že návrhy, ktoré podala na Krajský súd Trenčín pod č. Pd 58/2013 a č. Pd 59/2013 považuje za dostatočne vykonané opatrenie na odstránenie zisteného protiprávneho stavu. Žalobkyňa v podaní zo dňa 14.8.2013, adresovaným Krajskej prokuratúre Trenčín podľa § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z., označenom ako Podnet na preskúmanie zákonosti postupu Okresnej prokuratúry Prievidza č. Pc 18/2013 zo dňa 5.8.2013 uviedla, že s doterajšími opatreniami vykonanými Okresnou prokuratúrou Prievidza nie je spokojná, že odmietla podať návrh o vydanie neodkladného opatrenia. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 10.10.2013 pod č. Kc 137/2013 oznámila žalobkyňi, že preskúmaním na vec sa vzťahujúceho materiálu, nezistila v postupe Okresnej prokuratúry Prievidza pri vybavovaní jej podnetu porušenie zákona. Okresná prokuratúra Prievidza podaním zo dňa 27.5.2014 pod č. Pc 58/2013 a č. Pc 59/2013 oznámila Krajskému súdu Trenčín, že návrh o zrušenie uznesenia č. 369/2011 a č. 370/2011 berie späť z dôvodu, že Mestské zastupiteľstvo v Prievidzi ich zrušilo. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 29.5.2014 uvedené oznámila žalobkyňi. Žalobkyňa dňa 17.1.2014 adresovala Okresnej prokuratúre Prievidza podľa § 20 ods. 2 písm. b/ zák. č. 153/2001 Z.z., podnet na preskúmanie zákonosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 148/2013. Okresná prokuratúra Prievidza podaním zo dňa 23.1.2014 pod č. Pd 6/2014 jej oznámila, že jej podnet prijala. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 20.3.2014 pod č. Pd 6/2014-3307 podala proti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013 upozornenie prokurátora na odstránenie porušenia § 6a ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 21.3.2014 pod č. Pd 6/2014-3307 oznámila žalobkyňi, že akým spôsobom postupuje vo veci vybavenia jej podnetu. Podanie upozornenia prokurátora na doplnenie VZN č. 148/2013 podľa § 6a zák. č. 135/1961 Zb. považovala za dostatočné a podnet žalobkyne za vybavený. Žalobkyňa dňa 6.5.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky okrem iného aj podnet na preskúmanie zákonosti VZN Mesta Prievidza č. 148/2013. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 4.6.2014 pod č. Kd 165/2014 jej oznámila, že Okresná prokuratúra Prievidza na zistenú nezákonnosť VZN 148/2013 reagovala podaním upozornenia prokurátora. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 16.6.2014 pod č. VI/2 Gd 232/2014 oznámila žalobkyňi, že opakovaným podnetom (zo dňa 6.5.2014) sa domáha preskúmania postupu a vybavenia jej podnetov Okresnou prokuratúrou Prievidza pod č. Pc 58/2013, č. Pc 59/2013, Krajskou prokuratúrou Trenčín pod č. Kc 137/2013. Uviedla, že tieto spisy, ale aj spis Kd 145/2012 si vyžiadala a po preskúmaní ich obsahu, nezistila dôvod na prijatie ďalšieho alebo iného prokurátorského opatrenia a zmenu stanovísk, ktoré jej už boli oznámené. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 26.6.2014 pod č. Pd 19/2013 oznámila žalobkyňi, že jej podnet na preskúmanie zákonosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek odkladá bez prijatia prokurátorského opatrenia. Žalobkyňa dňa 25.11.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky okrem iného podnet na preskúmanie zákonosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 153/2014. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 19.12.2014 pod č. 1Kn 324/2014 jej oznámila, že táto časť podnetu bola postúpená netrestnému oddeleniu. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 16.1.2015 pod č. Pd 205/2014 oznámila žalobkyňi, že po oboznámení sa so spisovým materiálom nezistila, že by pri prijatí VZN č. 153/2014 bol porušený § 6a zák. č. 135/1961 Zb. a vysvetlila aj dôvody.

267. Podrobnejší obsah jednotlivých podaní Okresnej prokuratúry Prievidza, Krajskej prokuratúry Trenčín, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o vybavení podnetov žalobkyne, o ich odložení, o predĺžení lehoty na ich vybavenie, o prijatí právnych prostriedkov dozoru prokurátora, je uvedený v odôvodnení rozsudku bod 42 a nasledujúce.

268. Súd v konaní o náhradu škody uplatňovanej proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky z titulu nesprávneho úradného postupu môže skúmať len dodržanie zákonom stanoveného postupu pri vybavovaní podnetu, t. j. či bol vybavený v lehote stanovenej v zák. č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, či bol podávateľ podnetu upovedomený o spôsobe jeho vybavenia, či prokurátor posúdil všetky rozhodné skutočnosti.

269. Žalobkyňa nepreukázala, že by pri vybavovaní jej podnetov na strane Okresnej prokuratúry Prievidza, na Krajskej prokuratúre Trenčín alebo na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky došlo k nesprávne úradnému postupu pri vybavovaní jej podnetov.

270. Okresná prokuratúra Prievidza, Krajská prokuratúra Trenčín, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky na podnet (i opakovaný podnet) žalobkyne reagovali zákonným spôsobom, plnili si svoje povinnosti, ktoré im vyplývali zo zákona o prokuratúre.

271. To, že Okresná prokuratúra Prievidza podnet žalobkyne zo dňa 24.7.2012 vybavila dňa 19.9.2012 pod č. Pd 120/2012 odložením, bolo na pokyn Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 29.1.2013 pod č. Kd 345/2012 odstránené a Okresná prokuratúra Prievidza ako vecne a miestne príslušná na vybavenie podnetu (§ 48 ods. 4, § 49 zák. č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015) uplatnila dňa 27.3.2013 postupom podľa § 21 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona právny prostriedok prokurátorského dozoru, a to protest proti uzneseniu č. 369/2011, č. 370/2011 a potom ako Mestské zastupiteľstvo protestu nevyhovelo, podala dňa 25.6.2013 návrh na zrušenie uznesení. O svojich postupoch žalobkyňu informovala. Okresná prokuratúra Prievidza prešetrila všetky rozhodné skutočnosti, oboznámila sa s uzneseniami č. 369/2011, č. 370/2011, s projektom Regulácie statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, s Nájomnou zmluvou č. 02/2012. Podanie návrhov na dočasné pozastavenie účinnosti uznesení (z právneho hľadiska ide o predbežné (neodkladné) opatrenie) č. 369/2011, č. 370/2011 nebolo vzhľadom na znenie ustanovenia § 250z f O.s.p. možné. Súd by mohol, uznesením na návrh prokurátora dočasne pozastaviť účinnosť len v prípade všeobecne záväzného nariadenia. O tomto názore Okresná prokuratúra Prievidza upovedomila žalobkyňu. To, že Okresná prokuratúra Prievidza druhú časť podnetu žalobkyne zo dňa 24.7.2012 vybavila dňa 19.9.2012 pod č. Pd 119/2012 odložením, bolo tiež na pokyn Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 29.1.2013 pod č. Kd 52/2013 odstránené. Krajská prokuratúra Trenčín dala Okresnej prokuratúre Prievidza pokyn pokračovať vo vybavení podnetu a vodičom mali byť uznesenia č. 369/2011, č. 370/2011 a s tým súvisiace materiály. Na Krajskom súde Trenčín boli vedené konania č. 13S 98/2013, č. 13S 99/2013 o zrušení uznesení č. 369/2011, č. 370/2011, čo Okresný prokurátor Prievidza vyhodnotil ako odôvodnený prípad a opakovane ako nadriadený prokurátor predložil námestníčke lehotu na vybavenie podnetu žalobkyne, naposledy do 30.6.2014. Uvedené nie je možné vyhodnotiť ako nečinnosť Okresnej prokuratúry Prievidza (nadriadený prokurátor bol oprávnený posúdiť odôvodnenosť prípadu). T. 26.6.2014 Okresná prokuratúra Prievidza upovedomila žalobkyňu, že jej podnet na preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri určení použitia dopravných značiek súvisiacich s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, odkladá. Z obsahu podania vyplýva, že prokurátor sa oboznámil so spisovým materiálom, týkajúcim sa určenia používania dopravných značiek na základe uvedeného projektu, s rozhodnutiami, ktorými sa určilo použitie dopravných značiek, že Mesto Prievidza, ako aj bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza ich určili na základe súhlasného stanoviska Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza, že VZN č. 148/2013 bolo zrušené, že bolo prijaté VZN č. 153/2014. Okresná prokuratúra Prievidza dňa 23.1.2014 pod č. Pd 6/2014-3307 riadne upovedomila žalobkyňu o prijatí jej podnetu zo dňa 17.1.2014 na podanie protestu proti VZN č. 148/2011, a že si zabezpečí a preskúma príslušný spisový materiál. Z podania Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 21.3.2014 pod č. Pd 6/2014/3307 je možné vyvodiť, že okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona prešetrila zo zápisnice Mestského zastupiteľstva v Prievidzi, z uznesenia o schválení VZN č. 148/2013 a na základe toho uplatnila právny prostriedok prokurátorského dozoru, a to upozornenie za účelom odstránenia zistenej nezákonnosti a žalobkyňu upovedomila, že jej podnet považuje za vybavený. Podnet vybavila v zákonom stanovenej lehote. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 19.12.2014 pod č. 1Kn 324/2014 upovedomila žalobkyňu o prijatí podnetu, a to preskúmanie zákonnosti postupu Mesta Prievidza pri vydaní VZN č. 153/2014 tak, že túto časť podnetu postupuje netrestnému oddeleniu, ktoré ju následne postúpilo Okresnej prokuratúre Prievidza (vecne a miestne príslušná prokuratúra). Z podania Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 16.1.2015 pod č. Pd 205/2014 je možné vyvodiť, že okolnosti rozhodné, či došlo k porušeniu zákona prešetrila zo spisového materiálu Mesta Prievidza, pričom nezistila, že by prijatým

VZN č. 153/2014 bolo porušené ustanovenie § 6a zák. č. 135/1961 Zb. a žalobkyňu upovedomila, že jej podnet odkladá.

272. Krajská prokuratúra Trenčín riadne posudzovala podnet žalobkyne zo dňa 14.8.2013, pričom dňa 10.10.2013 pod č. Kc 137/2013 v zákonom stanovenej lehote jej oznámila, že preskúmaním sa na vec vzťahujúceho materiálu nezistila v postupe Okresnej prokuratúry Prievidza pri vybavovaní jej podnetu porušenie zákona, že ustanovenia O.s.p., ktoré sa vzťahujú na konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení mestského zastupiteľstva, nedávajú prokurátorovi oprávnenie podať návrh na dočasné pozastavenie účinnosti napadnutých uznesení č. 369/2011, č. 370/2011, a podnet tým považovala za vybavený. Krajská prokuratúra Trenčín riadne posudzovala podnet žalobkyne zo dňa 6.5.2014, ktorý jej bol postúpený na ďalšie konanie Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a dňa 4.6.2014 pod č. Kd 145/2014 v zákonom stanovenej lehote žalobkyňi oznámila, že jej opakovaný podnet odkladá bez využitia prokurátorského oprávnenia, že síce námestníčka Okresného prokurátora Prievidza mohla reagovať využitím iného právneho prostriedku prokurátorského dozoru (protestu), avšak za relevantnú skutočnosť považuje tú, že prijatím prokurátorského opatrenia - upozornenia prispela k odstráneniu nezákonnosti (VZN č. 148/2013 bolo zrušené). Podľa názoru súdu, ak Okresná prokuratúra Prievidza upozornením (namiesto protestom) prispela k odstráneniu nezákonnosti, a to k zrušeniu VZN č. 148/2013, nie je možné z toho vyvodiť, že išlo o nesprávny úradný postup.

273. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podnet žalobkyne zo dňa 6.5.2014 v časti o preskúmanie zákonnosti postupu námestníčky Okresného prokurátora Prievidza pri vybavení podnetu pod č. Pd 6/2014 zo dňa 21.3.2014 postúpila Krajskej prokuratúre Trenčín. O nesprávny úradný postup sa s poukazom na § 34 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. do 31.12.2015, ani v tomto prípade nejedná. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 16.6.2014 pod č. VI/2Gd 232/2014 oznámila žalobkyňi, že v súvislosti s jej ďalším opakovaným podnetom, ktorým sa domáha preskúmania postupu a vybavenia jej podnetov Okresnou prokuratúrou Prievidza pod č. Pc 58/2013 a č. Pc 59/2013, ako aj opakovaného podnetu vybaveného Krajskou prokuratúrou Trenčín pod č. Kc 137/2013, si uvedené spisy, ale tiež spis č. Kd 145/2012 vyžiadala a nezistila dôvod na prijatie ďalšieho alebo iného prokurátorského opatrenia a ani na zmenu stanovísk, ktoré jej už boli oznámené, že vybavenie vecí bolo vecne správne, pričom neboli u nich zistené ani okolnosti o nedôvodnom trvaní dĺžky konania v rámci vybavenia podnetov, a že týmto považuje jej ďalší opakovaný podnet za vybavený. Uvedené zistenia nie sú podkladom pre vyvodenie záveru, že na strane Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ide o nesprávny úradný postup.

274. Orgány prokuratúry vybavili podnety žalobkyne v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre.

275. Právu dotknutej osoby (podávateľa) požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu v zmysle § 31 a nasl. zák. č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 31.12.2015, zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry sa zákonom ustanoveným postupom takýmto podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyznamenať, avšak súčasťou tohto práva dotknutej osoby (podávateľa) nie je i právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu aj vyhovelí v súlade s jej predstavami (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II.ÚS 360/2014, II.ÚS 168/2003).

276. V rámci vybavovania podnetu žalobkyne ako podávateľa nie je možné hovoriť o rozhodovaní o jej právach, právom chránených záujmoch. Výsledkom vybavenia podnetu nie je konštitutívne alebo deklaratórne rozhodnutie o jej právach, právom chránených záujmoch ako podávateľa alebo zmena jej právnej pozície (porovnaj s. 1734, 1735 Ústavy Slovenskej republiky, Veľké Komentáre, 2. vydanie, C. H. BECK, Doc. JUDr. Ján Drgonec DrSc., rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II.ÚS 360/2014).

277. Prokurátor pri využití právnych prostriedkov prokurátorského dozoru nemá oprávnenie dávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov ani ukladať sankcie za zistené porušenie zákona (porovnaj s. 1734, 1735 Ústavy Slovenskej republiky, Veľké Komentáre, 2. vydanie, C. H. BECK, Doc. JUDr. Ján Drgonec DrSc.).

278. V prejednávanej veci prokurátor pri vykonávaní dozoru, nemal oprávnenie dávať záväzné pokyny príslušníkom mestskej polície alebo príslušníkom okresného dopravného inšpektorátu alebo iným

direktívnym spôsobom zasahovať od ich činnosti, ani nariadiť odstránenie namietaných dopravných značiek. Vo vzťahu k orgánu územnej samosprávy tiež nebol oprávnený dávať záväzné pokyny na odstránenie nedostatkov, ani ukladať sankcie za zistené porušenia zákona. Rozhodovacia právomoc zostala zachovaná orgánu územnej samosprávy, ktorého výsledok konania bol objektom dozoru.

279. Zákon o prokuratúre ako východisková právna norma uvádza (§ 17), že prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi. Práva a povinnosti prokurátora v trestnom konaní pred začatím trestného stíhania, v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, upravuje Trestný poriadok.

280. Ako to už bolo v odôvodnení rozhodnutia uvedené, dňa 13.9.2013 žalobkyňa podala na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, podnet na začatie trestného stíhania pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, Okresný dopravný inšpektorát, príslušníci Krajského riaditeľstva PZ Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát, ktorí prejednávali priestupky. Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica uznesením ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013, vec trestného oznámenia žalobkyne odmietol. Okresná prokuratúra Prievidza uznesením č. 1Pn 768/13-5 zo dňa 19.12.2013 sťažnosť žalobkyne, ktorú podala proti uvedenému uzneseniu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietla, ako nedôvodnú. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že policajné orgány, ktoré prejednávajú priestupky v prvom stupni a i v odvolacom konaní, musia pri ich prejednávaní vychádzať zo stavu, ktorý bol daný osadenou dopravnou značkou IP 27a. Žalobkyňa v podaní zo dňa 6.5.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a z prečinu podvodu na neznámeho páchatela, ktorý je zodpovedný za nelegálny postup, za závažné porušovanie zákona, ku ktorému dochádza od júla 2012, a ktoré je orgánmi prokuratúry ignorované. Krajská prokuratúra Trenčín podaním zo dňa 4.6.2014 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila Okresnej prokuratúre Prievidza, že jej z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti uvedené podanie žalobkyne (pôvodne podané na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky) odstupuje k ďalšej realizácii. Žalobkyňa bola dňa 10.7.2014 k trestnému oznámeniu vypočutá. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Prievidza, Odbor kriminálnej polície podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, trestné oznámenie uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 5.9.2014 odmietlo. Žalobkyňa proti uzneseniu podala sťažnosť. Vyšetrovateľ dňa 17.9.2014 v rámci autoremedúry uznesenie ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 5.9.2014 zrušil a uznesením ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014 znovu podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, trestné oznámenie odmietol. Okresná prokuratúra Prievidza uznesením č. 1Pn 425/2014/3307-17 zo dňa 10.11.2014, sťažnosť žalobkyne, ktorú podala proti uvedenému uzneseniu zamietla, ako nedôvodnú. Žalobkyňa dňa 25.11.2014 adresovala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet na preskúmanie postupu Okresnej prokuratúry Prievidza vo veci č. 1Pn 425/2014/3307. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 19.12.2014 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila žalobkyňu, že potvrdzuje príjem jej podnetu zo dňa 25.11.2014 prvotne adresovaného Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, a že jej podnet po zabezpečení na vec sa vzťahujúcich spisov bude vybavený v lehote dvoch mesiacov. Krajská prokuratúra Trenčín dňa 22.1.2015 pod č. 1Kn 324/2014 oznámila žalobkyňu, že preskúmala na vec sa vzťahujúci vyšetrovací spis ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 ako aj dozorový spis č. 1Pn 425/2014/3307 a zistila, že jej podnet nie je dôvodný a odkladá ho bez prijatia prokurátorských opatrení, že sa stotožňuje s rozhodnutím vyšetrovateľa a prokurátora, že ich považuje za zákonné.

281. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku v znení účinnom ku dňu 31.12.2015 nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

282. Podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku v znení účinnom ku dňu 31.12.2015, ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa odseku 2, prokurátor alebo policajt uznesením vec odmietne.

283. Výsledky vykonaného dokazovania nie sú podkladom pre záver, že by prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza vo veci č. 1Pn 768/2013, č. 1Pn 425/2014/3307 a prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín vo veci č. 1Kn 324/2014 sa dopustili nesprávneho úradného postupu, a to porušenia povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti, zbytočných prietahov

alebo iného nezákonného zásahu do práv žalobkyne. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica ČVS: SKIS-304/OISS-V-2013 zo dňa 21.11.2013 a o sťažnosti proti uzneseniu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-494/1-VYS-PD-2014 zo dňa 10.10.2014, rozhodol. V tejto súvislosti prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, zákonnosť konania. Súčasťou práva žalobkyne ako osoby, ktorej sa uznesenia priamo dotýkajú nebolo aj právo, aby jej sťažnosti bolo prokurátorom vyhovené. Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín sa zákonom stanoveným postupom (§ 31 zák. č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015) zaoberal podnetom žalobkyne, rozhodné okolnosti zisťoval z vyšetrovacieho ako aj dozorového spisu a o výsledku vybavenia podnetu ju v zákonom stanovenej lehote upovedomil. V konaní nebol s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. preukázaný ani nesprávny úradný postup vyšetrovateľov Policajného zboru, ktorí predmetné veci podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, odmietli.

284. Normatívny právny akt je výsledok normotvornej činnosti vecne príslušného subjektu, ktorého obsahom sú všeobecne záväzné právne normy.

285. Medzi všeobecne záväzné právne normy v Slovenskej republike patria aj zákony.

286. Právo podávať návrhy zákonov, teda zákonodarnú iniciatívu má vláda Slovenskej republiky, poslanci Národnej rady Slovenskej republiky, výbory Národnej rady Slovenskej republiky (čl. 86 písm. a/, čl. 87 ods. 1, čl. 119 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky).

287. Vláda sa pri príprave a predkladaní zákonov riadi svojimi legislatívnymi pravidlami.

288. Návrh zákona vypracuje príslušná sekcia, prípadne odbor na ministerstve.

289. T. 30.11.2013 nadobudol účinnosť zák. č. 388/2013 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to i zák. č. 135/1961 Zb., ktorý sa menil a dopĺňal v § 6a ods. 1, ods. 2, ods. 3.

290. Z dôvodovej správy k zák. č. 388/2013 Z.z. vyplýva, že išlo o legislatívnu iniciatívu vlády Slovenskej republiky.

291. Žalobkyňa v žalobe za nesprávny úradný postup označila, že prokuratúra sa nepodieľala na príprave novely (zák. č. 388/2013 Z.z.) sporných zákonných ustanovení (§ 6a zák. č. 135/1961 Zb.) a nerealizovala tak preventívne opatrenia zamerané na predchádzanie porušovaniu zákonov

292. Podľa § 4 ods. 1 písm. h/ zák. č. 153/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori podieľaním sa na tvorbe právnych predpisov.

293. Normotvorná činnosť alebo nečinnosť orgánu verejnej moci (štátneho orgánu - orgánu prokuratúry) nemôže byť posudzovaná ako nesprávny úradný postup, a preto nie je možné ani vyvodiť zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Prijímanie právnych predpisov nie je vykonávaním úradného postupu vo vzťahu ku konkrétnej osobe (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 43/2009, s. 44 Zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenou pri výkone verejnej moci rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, Komentár, F. Ištvánec, P. Simon, F. Korbel, 2017). Z dôvodu úplnosti súd poukazuje na to, že ak tak vláda určí, po schválení návrhu zákona, každý návrh zákona ide na pripomienkovanie, okrem iných orgánov aj Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

294. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., územná samospráva zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy.

295. Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. územná samospráva zodpovedá za škodu podľa odseku 1, ktorá bola spôsobená a/ nezákonným rozhodnutím alebo b/ nesprávnym úradným postupom.

296. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., územná samospráva zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

297. Žalobkyňa označila za nesprávny úradný postup to, že Mesto Prievidza v období od 1.7.2012 do 29.4.2014 nevydalo VZN, ktorým by ustanovilo úseky miestnych komunikácií na dočasné parkovanie motorových vozidiel, že VZN č. 148/2013 bolo nezákonne vydané, a preto zrušené (po proteste prokurátora), že boli nezákonne vyberané poplatky za parkovanie.

298. Ako to už bolo v odôvodnení rozhodnutia uvedené, ustanovenie § 6a zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom do 30.11.2013 a aj od 30.11.2013 predstavuje právny základ pre možnosť regulácie parkovania na území obce (vzhľadom na miestne potreby), prostredníctvom všeobecne záväzného nariadenia. Zákonodarca v § 6a zák. č. 135/1961 Zb. neuviedol povahu kompetencie obce (samosprávna pôsobnosť alebo prenesená pôsobnosť). Súd aplikoval generálne interpretačné pravidlo, podľa ktorého ak zákon pri pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Podľa § 6a zák. č. 369/1990 Zb., obec teda v rámci výkonu samosprávnej pôsobnosti môže vyčleniť všeobecne záväzným nariadením úseky miestnych komunikácií určené na dočasné parkovanie motorových vozidiel, v ktorom určí aj podmienky parkovania.

299. Vo vyššie uvedenej oblasti sa nejedná o prenesený výkon štátnej správy.

300. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu.

301. Žalovaný, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v časti žaloby, ktorá sa týka výkonu územnej samosprávy (označovaný nesprávny úradný postup: nevydanie VZN v období od 1.7.2012 do 29.4.2014, vyberanie poplatkov za parkovanie označované nezákonné VZN: VZN č. 148/2013). S poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., je pasívne legitimovaným subjektom Mesto Prievidza, voči ktorému však žaloba nesmeruje.

302. V rámci preneseného výkonu štátnej správy obec určuje používanie zvislých a vodorovných značiek a povoľuje vyhradené parkoviská, so súhlasom dopravného inšpektorátu.

303. Štát časť svojich právomocí pri výkone štátnej správy vo vyššie uvedenej oblasti delegoval na obec (prenesený výkon štátnej správy), a jej výkon i finančne zabezpečuje.

304. Štát je pasívne vecne legitimovaným subjektom, ak ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu.

305. Použitie dopravných značiek v súvislosti s projektom Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza určilo Mesto Prievidza: č. 2.4.1-3266-2012/55758 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/80584 zo dňa 4.7.2012, č. 2.4.1-6217-2012/96306 zo dňa 21.9.2012 a bývalý Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Prievidza: č. AA/2012/00290-007 zo dňa 10.3.2012 (na ceste III/050062), na základe súhlasného stanoviska Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prievidza č. ORPZ-PD-ODI-40-078/2011 zo dňa 14.12.2011 (súdu bolo predložené č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012, č. AA/2012/00290-007 zo dňa 10.3.2012, č. ORPZ-PD-ODI-40-078/2011 zo dňa 14.12.2011).

306. Podľa § 3 ods. 6 prvá časť vety zák. č. 135/1961 Zb. na činnosti podľa odseku 2 druhej vety, sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zák. č. 71/1967 Zb.).

307. Pri posúdení otázky, či určitý akt orgánu verejnej moci je možné považovať za rozhodnutie orgánu verejnej moci, je potrebné vždy vychádzať z obsahu písomnosti, a nie z jej názvu, označenia, či formy. Ak je orgán verejnej moci povinný v nadväznosti na určité podanie fyzickej alebo právnickej osoby vydať rozhodnutie, tak aj písomne vyhotovené podanie, resp. prípis orgánu verejnej moci podpísaný (vydaný) osobou oprávnenou rozhodovať o predmetnom podaní fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý

nie je označený ako rozhodnutie alebo neobsahuje náležitosti rozhodnutia, sa považuje za rozhodnutie orgánu verejnej moci, ak z obsahu takého podania vyplýva spôsob jeho vybavenia zo strany orgánu verejnej moci (porovnaj s. 50-51 zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Komentár, Róbert Jakubáč, 2016, rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky III.ÚS 28/1996).

308. V Určení trvalého dopravného značenia v Meste Prievidza č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012 je uvedené, že Mesto Prievidza ako príslušný správny orgán aj podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., určilo žiadateľovi umiestniť trvalé dopravné značenie pre stavbu Regulácia statickej dopravy v CMPZ Mesta Prievidza, za dodržania stanovených podmienok, že proti tomuto určení trvalého dopravného značenia nie je možné podať riadny opravný prostriedok, že toto určení trvalého dopravného značenia, je preskúmateľné súdom.

309. Mesto Prievidza pri určení trvalého dopravného značenia vystupovalo ako orgán verejnej moci. O žiadosti žiadateľa bolo povinné rozhodnúť (či mu určí alebo neurčí umiestniť trvalé dopravné značenie). Z podania č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012 vyplýva spôsob jeho vybavenia. Aj keď nie je označené ako rozhodnutie, ani neobsahuje jeho náležitosti, s poukazom na jeho obsah a vybavenie zo strany orgánu verejnej moci, považuje sa za rozhodnutie.

310. Rozhodnutie č. 2.4.1-3264-2012/55712 zo dňa 26.3.2012, ale ani rozhodnutia č. 2.4.1-3266-2012/55758 zo dňa 26.3.2012, č. 2.4.1-3264-2012/80584 zo dňa 4.7.2012, č. 2.4.1-6217-2012/96306 zo dňa 21.9.2012, neboli zrušené ako nezákonné rozhodnutia.

311. Súd v konaní o nároku na náhradu škody spôsobenú orgánom verejnej moci, nie je oprávnený skúmať ako predbežnú otázku zákonnosť rozhodnutia (podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu č. k. MCdo 58/2001 všeobecné súdy nie sú oprávnené mimo rámca správneho súdnictva skúmať vecnú správnosť správnych aktov vydaných príslušným orgánom). Pokiaľ rozhodnutie nie je príslušným orgánom zrušené, platí prezumpcia jeho správnosti.

312. Nesprávnym úradným postupom môže byť nevydanie rozhodnutia, nie však vydanie rozhodnutia, u ktorého pri jeho vydaní síce nebol dodržaný správny úradný postup (nepredchádzalo mu vydanie VZN Mestom Prievidza), ale ktoré nebolo príslušným orgánom zrušené.

313. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že sa dňa 4.9.2013 písomnou formou domáhala na Ministerstve dopravy a výstavby (v tom čase aj regionálneho rozvoja) Slovenskej republiky vykonania kontroly preneseného výkon štátnej správy v oblasti organizovania dopravy, k čomu nedošlo.

314. V podaní zo dňa 4.9.2013 adresovanom ministrovi Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 6a ods. 1, ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. v znení účinnom od 1.8.2011 s tým, že Mesto Prievidza ho obchádza a že vzhľadom k tomu, že parkovanie v obciach je kompetenciou, ktorú vykonávajú ako prenesený výkon štátnej správy, žiada o vykonanie kontroly v tejto oblasti.

315. Ako to už bolo uvedené, obce vyčleňujú úseky miestnych komunikácií určené na dočasné parkovanie motorových vozidiel (§ 6a zák. č. 35/1961 Zb.) v rámci samosprávnej a nie prenesenej pôsobnosti.

316. Z dôvodu úplnosti súd poukazuje na to, že ak by uvedené ministerstvo kontrolu vykonalo, na základe jej výsledkov by nemohlo dôjsť k zrušeniu rozhodnutia o určení použitia predmetných dopravných značiek (v rámci preneseného výkonu štátnej správy, obec určila ich použitie).

317. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. musia byť kumulatívne splnené podmienky (špecifikované v odôvodnení rozhodnutia). Ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená, náhradu škody (náhradu nemajetkovej ujmy) nie je možné priznať.

318. Vo vzťahu ku žalovanému nie je preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu. Splnenie ďalších podmienok už súd preto neposudzoval.

319. Žalobkyňa bola uznaná vinnou z priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb., ktorých sa dopustila dňa 19.7.2012, 25.7.2012, 24.6.2013, 26.6.2013, 26.7.2013 porušením povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z.. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 11S 45/2012-44 zo dňa 12.3.2013, č. k. 13S 282/2014-61 zo dňa 30.3.2016 jej žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o priestupkoch zamietol, ktoré rozhodnutia po podaní odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9Sžd 17/2013 zo dňa 28.10.2015, č. k. 2Sžo 56/2016-87 zo dňa 27.9.2018, potvrdil.

320. Rozhodnutia o dopravných priestupkoch neboli zrušené, ako nezákonné. Zmenu, zrušenie alebo nepriznanie účinkov právoplatnému rozhodnutiu nemožno inak, ako zákonom predpísaným spôsobom. Právnu istotu by ohrozovalo, ak by právoplatne rozhodnutú vec, bolo neskôr možné opäť urobiť predmetom sporu. Žalovaný pritom nenesie zodpovednosť za rozhodnutia o dopravných priestupkoch, ani za konanie pred správnym súdom (a s tým spojenú poplatkovú povinnosť). Nárok žalobkyne nie je opodstatnený ani v časti o zaplatenie 232,- eur s príslušenstvom.

321. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

322. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

323. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu súd proti žalobkyni priznal právo na náhradu trov v rozsahu 100%.

324. Po právoplatnosti rozhodnutia, osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

325. Postupom podľa § 93 ods. ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku súd nezasielal Okresnej prokuratúre Prievidza výzvu, či vstupuje do konania. Takýto vstup neprichádzal do úvahy, keďže za žalovaného koná aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (porovnaj s. 336 Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku a v § 62 Civilného mimosporového poriadku.